

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓

ภาษาไทย ภาษาถิ่น

	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	
	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๑๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป.๖/๓	อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
ป.๖/๔	มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ป.๖/๓	เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน
ป.๖/๔	มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

ป.๖/๒	ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู
ป.๖/๖	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ป.๖/๑	วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
ป.๖/๒	ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
ป.๖/๓	รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ป.๖/๓

อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้นหรือวรรณกรรมของท้องถิ่นต่าง ๆ จะทำให้เข้าใจความแตกต่างของแต่ละท้องถิ่นได้ดี รวมถึงสามารถยอมรับความต่างในสังคมไทยได้ และจำแนกคำภาษาไทยทั้ง ๔ ภาค ต่างประโยคโดยใช้ภาษาไทยถิ่นไทย อ่านวรรณกรรมพื้นบ้าน เช่น นิทานพื้นบ้าน ตำนาน เพื่อเขียนสรุปเรื่องจากการอ่าน พร้อมทั้งตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู สามารถนำไปสู่การจำแนกคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย และระดับภาษาได้ และสามารถวิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำอุทาน

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้/ความเข้าใจ (K)

- ๑) อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้
- ๒) บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้
- ๓) บอกหลักการอธิบายคุณค่าและข้อคิดของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๔) บอกหลักการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้านได้
- ๕) บอกหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๖) บอกลักษณะของคำภาษาต่างประเทศได้
- ๗) บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับได้
- ๘) บอกลักษณะของคำอุทานได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) อ่านจับใจความและพูดและเขียนประเด็นสำคัญจากวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่านได้
- ๒) เปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้
- ๓) แต่งบทสนทนาจากภาษาถิ่นได้
- ๔) เขียนอธิบายคุณค่าและข้อคิดของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๕) เขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๖) ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๗) จัดหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศได้
- ๘) จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา
- ๙) ใช้คำอุทานในการสื่อสารได้

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- ๑) นำความรู้และข้อคิดที่ได้ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิตจริง และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ
- ๒) บอกประโยชน์ของการเรียนภาษาถิ่นได้
- ๓) นำคุณค่าที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต
- ๔) มีมารยาทในการเขียน

- ๕) มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด
- ๖) บอกประโยชน์ของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย
- ๗) ใช้ถ้อยคำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
- ๘) บอกประโยชน์ของการใช้คำอุทานในการสื่อสาร

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

- ๑) พูดและเขียนประเด็นสำคัญจากการอ่านได้ตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง และนำความรู้ที่ได้ไปตัดสินใจแก้ปัญหา และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)
- ๒) ใช้ถ้อยคำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)

๔.๒ ความสามารถในการคิด

- ๑) คิด วิเคราะห์ จำแนกและเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (๒.๑)
- ๒) วิเคราะห์ จำแนกและเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (๒.๑)
- ๓) แยกองค์ประกอบของเรื่องที่อ่าน วางลำดับแผนภาพความคิด โดยเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ด้วยเส้น สี่ วงกลม ลูกศร และอื่น ๆ จากนั้นนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)
- ๔) ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล พร้อมระบุประโยชน์หรือข้อคิดและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)
- ๕) วิเคราะห์และจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)
- ๖) วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำเชื่อม โดยสามารถนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๔.๓ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- ๑) นำคุณค่าและข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมพื้นบ้านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๔.๑)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๕.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความและตอบคำถามเรื่อง ตำนานภูบ่อปิด
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเปรียบเทียบภาษาถิ่น
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน
- ๕) ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดของวรรณกรรมพื้นบ้าน
- ๖) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูนิทานพื้นบ้าน

- ๗) ใบงานที่ ๗ เรื่อง การจัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร
 ๘) ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ
 ๙) ใบงานที่ ๙ เรื่อง การวิเคราะห์ระดับภาษา
 ๑๐) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา
 ๑๑) ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง การแต่งประโยคโดยใช้คำอุทานในการสื่อสารอารมณ์

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การอ่านจับใจความ จากวรรณกรรมท้องถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหาถูกต้อง ตรงประเด็น	เนื้อหาถูกต้อง ตรงประเด็น	เนื้อหาถูกต้องตรง ประเด็นเป็นส่วน ใหญ่	เนื้อหาถูกต้อง แต่ไม่ค่อยตรง ประเด็น	เนื้อหาไม่ถูกต้อง
๒. การตอบคำถาม จากเรื่อง	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วนตามเนื้อหา ทั้ง ๕ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๔ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๒-๓ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๑ ข้อ
๓. ใจความสำคัญ ถูกต้องชัดเจน	บอกเนื้อหาสาระ ถูกต้อง ได้ใจความ ต่อเนื่องกัน	บอกเนื้อหาสาระได้ ถูกต้องแต่กววนบ้าง เล็กน้อย	บอกเนื้อหาสาระ ได้ถูกต้องแต่กววน เป็นส่วนใหญ่	บอกเนื้อหาสาระ ไม่ถูกต้องและกววน ไปมา
๔. การบอกข้อคิด	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น ถูกต้อง และชัดเจน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น แต่ไม่ ต่อเนื่องชัดเจน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็นเล็กน้อย และไม่ค่อยชัดเจน	บอกข้อคิดของเรื่อง ไม่ชัดเจน
๕. การนำความรู้ และข้อคิดไปปรับใช้	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๓ ข้อขึ้นไป	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๒ ข้อ	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๑ ข้อ	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี
 คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. หลักและวิธีการ เปรียบเทียบ	มีหลักและวิธีการ เปรียบเทียบที่ ถูกต้อง	มีหลักและวิธีการ เปรียบเทียบที่ ถูกต้องส่วนใหญ่	มีหลักและวิธีการ เปรียบเทียบที่ ถูกต้องบางส่วน	ไม่มีมีหลักและ วิธีการเปรียบเทียบ
๒. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๓ คำ
๓. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ได้ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๓ คำ
๔. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ได้ ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๓ คำ
๕. การบอกข้อดี ของการศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่น	บอกข้อดีของ การศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง มากกว่า ๒ ประเด็น	บอกข้อดีของ การศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง เพียง ๒ ประเด็น	บอกข้อดีของ การศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง เพียง ๑ ประเด็น	บอกข้อดีของ การศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่นไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี

คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๓ คำ
๒. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ได้ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๓ คำ
๓. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ได้ ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๓ คำ
๔. การแต่งประโยค	แต่งประโยคจากคำ ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง ทั้งหมด	แต่งประโยคจากคำ ภาษาถิ่น ผิด ๑ ข้อ	แต่งประโยคจากคำ ภาษาถิ่น ผิด ๒ ข้อ	แต่งประโยคจากคำ ภาษาถิ่น ผิด ๓ ข้อ
๕. การแต่งบท สนทนา	แต่งบทสนทนา ได้ถูกต้อง	แต่งบทสนทนา ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	แต่งบทสนทนา ได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	แต่งบทสนทนา ไม่ถูกต้องและอ่าน ไม่เข้าใจ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี

คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกหลักการ อธิบายคุณค่า	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้อง ครบถ้วน ทุกประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้องเพียง ๓ ประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้องเพียง ๒ ประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้องเพียง ๑ ประเด็น
๒. อธิบายคุณค่า ด้านเนื้อหาสาระ	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระไม่ ถูกต้อง
๓. อธิบายคุณค่า ด้านวรรณศิลป์	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง แต่ยังไม่ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง เพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ไม่ถูกต้อง
๔. อธิบายคุณค่า ด้านสังคมและ วัฒนธรรม	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ไม่ถูกต้อง
๕. อธิบายคุณค่า ด้านการนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตไม่ ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี

คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. สรุปเนื้อหา ถูกต้อง	สรุปเนื้อหาที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้งหมด ทุกหัวข้อ	สรุปเนื้อหาที่อ่าน ได้ถูกต้อง โดยผิด เพียง ๑ หัวข้อ	สรุปเนื้อหาที่อ่าน ได้ถูกต้อง โดยผิด เพียง ๒ หัวข้อ	สรุปเนื้อหาที่อ่าน ไม่ถูกต้อง
๒. การจัดหมวดหมู่	จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ความสัมพันธ์กัน และถูกต้องทั้งหมด	จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ความสัมพันธ์กัน เป็นส่วนใหญ่	จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ความสัมพันธ์กัน เป็นบางส่วน	จัดหมวดหมู่ข้อมูล ไม่ความสัมพันธ์กัน
๓. รูปแบบถูกต้อง	รูปแบบถูกต้องตาม แผนผังความคิด และอ่านเข้าใจง่าย	รูปแบบถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ อ่านเข้าใจง่าย	รูปแบบถูกต้อง เพียงเล็กน้อย อ่านเข้าใจง่าย	รูปแบบของ แผนภาพความคิด ไม่ถูกต้อง
๔. องค์ประกอบ ครบถ้วน	องค์ประกอบ ครบถ้วน	ขาดไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดไป ๓ องค์ประกอบ
๕. การตกแต่ง	ตกแต่งแผนภาพ ความคิดได้สวยงาม และเรียบร้อย	ตกแต่งแผนภาพ ความคิดได้สวยงาม และเรียบร้อยเป็น ส่วนใหญ่	ตกแต่งแผนภาพ ความคิดได้ค่อนข้าง สวยงาม เรียบร้อย	ตกแต่งแผนภาพ ความคิดไม่สวยงาม และไม่เรียบร้อย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี

คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตั้งคำถาม	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง ๔ ข้อ	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง เพียง ๒-๓ ข้อ	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง เพียง ๑ ข้อ
๒. การตอบคำถาม	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน ทั้ง ๕ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๔ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๒-๓ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๑ ข้อ
๓. การตรงประเด็น	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ทั้ง ๕ ข้อ	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ๔ ข้อ	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ๒-๓ ข้อ	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ๑ ข้อ
๔. การระบุคำ สำคัญในการตั้ง คำถาม	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร</u> <u>ทำไม</u> <u>สาเหตุใด</u> <u>อย่างไร</u> <u>อะไร</u> <u>อยู่ในคำถาม</u> ครบทั้ง ๕ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร</u> <u>ทำไม</u> <u>สาเหตุใด</u> <u>อย่างไร</u> <u>อะไร</u> <u>อยู่ในคำถาม</u> เพียง ๔ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร</u> <u>ทำไม</u> <u>สาเหตุใด</u> <u>อย่างไร</u> <u>อะไร</u> <u>อยู่ในคำถาม</u> เพียง ๒-๓ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร</u> <u>ทำไม</u> <u>สาเหตุใด</u> <u>อย่างไร</u> <u>อะไร</u> <u>อยู่ในคำถาม</u> เพียง ๑ ข้อ
๕. มารยาทการฟัง และการดู	ฟังและดูอย่างตั้งใจ ไม่คุยแทรกตั้งแต่ ต้นจนจบเรื่อง	ฟังและดูอย่างตั้งใจ แต่มีคุยแทรกบ้าง ๑ ครั้ง	ฟังและดูอย่างตั้งใจ แต่มีคุยแทรก ประมาณ ๒-๓ ครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังและดู และมีคุยแทรก มากกว่า ๔ ครั้ง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี

คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การจัดหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกลักษณะการจัด หมวดหมู่	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องทั้งหมด	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องส่วนใหญ่	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องบางส่วน	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องน้อยมาก
๒. การจัดหมวดหมู่	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ได้ถูกต้องทุกคำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิด ๒-๓ คำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิด ๔-๕ คำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิดมากกว่า ๕ คำ
๓. การคิดวิเคราะห์	สามารถวิเคราะห์ ลักษณะของคำยืม ภาษาต่างประเทศ ของภาษานั้น ๆ ได้ ถูกต้องทั้งหมด	สามารถวิเคราะห์ ลักษณะของคำยืม ภาษาต่างประเทศ ของภาษานั้น ๆ ได้ ถูกต้องส่วนใหญ่	สามารถวิเคราะห์ ลักษณะของคำยืม ภาษาต่างประเทศ ของภาษานั้น ๆ ได้ ถูกต้องบางส่วน	สามารถวิเคราะห์ ลักษณะของคำยืม ภาษาต่างประเทศ ของภาษานั้น ๆ ไม่ ถูกต้องเลย
๔. บอกความหมาย	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้อง	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้องส่วนใหญ่	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้องบางส่วน	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ไม่ถูกต้อง
๕. บอกประโยชน์	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ มากกว่า ๓ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ ๒ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ ๑ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยไม่ได้ เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี

คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การจัดหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกลักษณะการจัด หมวดหมู่	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องทั้งหมด	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องส่วนใหญ่	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องบางส่วน	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องน้อยมาก
๒. การจัดหมวดหมู่	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ได้ถูกต้องทุกคำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิด ๒-๓ คำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิด ๔-๕ คำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิดมากกว่า ๕ คำ
๓. การแต่งประโยค	แต่งประโยคได้ ถูกต้องทั้ง ๑๐ ข้อ	แต่งประโยคได้ ถูกต้อง ๘-๙ ข้อ	แต่งประโยคได้ ถูกต้อง ๖-๗ ข้อ	แต่งประโยคได้ ถูกต้อง ๑-๕ ข้อ
๔. บอกความหมาย	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้อง	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้องส่วนใหญ่	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้องบางส่วน	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ไม่ถูกต้อง
๕. บอกประโยชน์	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ มากกว่า ๓ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ ๒ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ ๑ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยไม่ได้ เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับภาษา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาทั้งหมด	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาเป็นเพียงบางส่วน	ใช้คำพูดไม่ถูกต้องตามระดับภาษา
๒. ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับบุคคล	- ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุน้อยกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุมากกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุเท่ากัน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๓. ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะเป็นส่วนใหญ่	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะเป็นเพียงบางส่วน	ใช้ภาษาในการสื่อสารไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ
๔. การจำแนกระดับของภาษา	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้องทั้ง ๑๐ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้อง ๘-๙ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้อง ๖-๗ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้องเพียง ๑-๕ ข้อ
๕. มีมารยาทในการสื่อสาร	- ใช้ถ้อยคำสุภาพ - น้ำเสียงสุภาพนุ่มนวล - มีกิริยาที่เรียบร้อย	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี

คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินเรื่อง คำอุทาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของคำอุทาน	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้องทั้งหมดและ ครบถ้วน	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกความหมาย ของคำอุทานไม่ ถูกต้อง
๒. การบอก ความรู้สึกของคำ อุทาน	บอกความรู้สึกของ คำอุทานได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	บอกความรู้สึกของ คำอุทานได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	บอกความรู้สึกของ คำอุทานได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	บอกความรู้สึกของ คำอุทานได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๒ ข้อ
๓. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำอุทานได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำอุทานได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำอุทานได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำอุทานได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๔. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๕ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๐ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๕ นาที
๕. บอกประโยชน์ ของการเรียนรู้เรื่อง คำอุทาน	บอกประโยชน์ของ การเรียนรู้เรื่องคำ อุทานได้ถูกต้อง	-	-	บอกประโยชน์ของ การเรียนรู้เรื่องคำ อุทานไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี

คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้คู่ภาษาถิ่น		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ป.๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น เป็นการอ่านจับใจความเพื่อค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง โดยสังเกตการใช้ภาษาในการประพันธ์ แก่นเรื่อง แนวคิด และวิถีชีวิตที่แทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง รวมถึงการระบุคุณค่าและข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน และแนวทางการนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น ประเภทตำนานท้องถิ่น เรื่อง ภูบ่อปิด

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- อ่านจับใจความและพูดและเขียนประเด็นสำคัญจากวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่านได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- นำความรู้และข้อคิดที่ได้ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิตจริง และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร พูดและเขียนประเด็นสำคัญจากการอ่านได้ตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง และนำความรู้ที่ได้ ไปตัดสินใจแก้ปัญหา และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องนำรู้จักภาษาไทยถิ่น

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสารพูดและเขียนประเด็นสำคัญจากการอ่านได้ ตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง และนำความรู้ที่ได้ ไปตัดสินใจแก้ปัญหา และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <p>- อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อ่านจับใจความและพูดและเขียนประเด็นสำคัญจากวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่านได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนหลักการอ่านจับใจความโดยให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับแถบประโยคที่เป็นหลักการอ่านจับใจความซึ่งครูกำหนดมาให้ จำนวน ๕ ข้อ โดยสลับคละกันในช่องเอกสาร</p> <p>แถบประโยค ๕ แถบ สำหรับครู</p> <p>- เริ่มอ่านทีละย่อหน้า ตั้งแต่ย่อหน้าแรกจนถึงย่อหน้าสุดท้าย</p> <p>- ตั้งคำถามอย่างง่ายจากเรื่องที่อ่านว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร”</p> <p>- อ่านชื่อเรื่อง แล้วทำความเข้าใจ และสำรวจเนื้อเรื่อง</p> <p>- ชิดเส้นใต้ประโยคหรือข้อความที่เป็นส่วนสำคัญ</p> <p>- นำใจความสำคัญมาเรียงเรียงด้วยสำนวนภาษาของตนเองให้กระชับและสละสลวย</p>	<p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับซองเอกสารและช่วยกันเรียงลำดับหลักการอ่านจับใจความให้ถูกต้อง</p> <p>แถบประโยค ๕ แถบ สำหรับนักเรียน</p> <p>- เริ่มอ่านทีละย่อหน้า ตั้งแต่ย่อหน้าแรกจนถึงย่อหน้าสุดท้าย</p> <p>- ตั้งคำถามอย่างง่ายจากเรื่องที่อ่านว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร”</p> <p>- อ่านชื่อเรื่อง แล้วทำความเข้าใจ และสำรวจเนื้อเรื่อง</p> <p>- ชิดเส้นใต้ประโยคหรือข้อความที่เป็นส่วนสำคัญ</p> <p>- นำใจความสำคัญมาเรียงเรียงด้วยสำนวนภาษาของตนเองให้กระชับและสละสลวย</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. แถบประโยค</p>	<p>๑. อ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น</p> <p>๒. พูดและเขียนประเด็นตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง</p> <p>๓. นำความรู้ที่ได้ ไปตัดสินใจแก้ปัญหา และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการอ่านการพูดและเขียนประเด็นสำคัญจากวรรณกรรมท้องถิ่น</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอ่านการพูดและเขียนประเด็นสำคัญจากวรรณกรรมท้องถิ่น</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องนำรู้คู่ภาษาถิ่น

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำความรู้และข้อคิดที่ได้ไป ตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิตจริง และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๒. ครูเฉลยคำตอบ โดยเรียงลำดับ ดังนี้</p> <p>❶ อ่านชื่อเรื่อง แล้วทำความเข้าใจ และ สำนวนเนื้อเรื่อง</p> <p>❷ เริ่มอ่านทีละย่อหน้า ตั้งแต่ย่อหน้า แรกจนถึงย่อหน้าสุดท้าย</p> <p>❸ ชีตเส้นใต้ประโยคหรือข้อความที่เป็น ส่วนสำคัญ</p> <p>❹ ตั้งคำถามอย่างง่ายจากเรื่องที่อ่านว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร”</p> <p>❺ นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงด้วย สำนวนภาษาของตนเองให้กระชับและ สละสลวย</p> <p>๓. ครูกล่าวสรุปว่า ในการอ่านวรรณกรรม ท้องถิ่นแต่ละเรื่อง นักเรียนจะต้องอ่าน ด้วยวิธีการอ่านจับใจความ เพื่อจะได้ เข้าใจเรื่องที่อ่านและตอบคำถามได้</p>	<p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มดูเฉลยจากครู จากนั้น ตรวจสอบความถูกต้องพร้อมกัน</p> <p>๓. นักเรียนร่วมสนทนาถึงความสำคัญของการใช้วิธีการอ่านจับใจความสำหรับการอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องนำรู้คู่ภาษาถิ่น

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๔. จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาพร้อม แจ้งให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้จะเรียน เรื่อง “อ่านเรื่องนำรู้คู่ภาษาถิ่น”				
	(ขั้นสอน ๒๐ นาที) ๑. ครูนำเข้าสู่สาระสำคัญของเนื้อหา โดย ใช้คำถาม ดังนี้ - ครู : นักเรียนรู้จักวรรณกรรมท้องถิ่น อะไรบ้าง จงยกตัวอย่าง ๒. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความหมาย ของวรรณกรรมว่า มีความหมายกว้าง ซึ่ง ครอบคลุมงานเขียนทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็น เพลงพื้นบ้าน ตำนานพื้นบ้าน นิทาน พื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นวรรณกรรม ท้องถิ่นทั้งสิ้น	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันยกตัวอย่าง วรรณกรรมท้องถิ่นที่ตนเองรู้จัก เช่น - นักเรียน : เพลงพื้นบ้าน นิทานพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ฯลฯ ๒. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับวรรณกรรมและ ช่วยกันสรุปความหมายของ “วรรณกรรม ท้องถิ่น” ดังนี้ “วรรณกรรมท้องถิ่น คือ ถ้อยคำหรือ เรื่องราวที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้ เล่าหรือร้อง สืบต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดย แสดงออกถึงความรู้ ประสบการณ์ ความคิด และภูมิปัญญาของชาวบ้าน”	- ใบความรู้ที่ ๑ การอ่าน วรรณกรรม ท้องถิ่น		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องนำรู้คู่ภาษาถิ่น

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูนำเสนอประเภทของวรรณกรรม ท้องถิ่น/พื้นบ้านโดยชี้แจงว่า มีทั้งหมด ๔ ภาค ได้แก่ - ภาคเหนือ - ภาคกลาง - ภาคอีสาน - ภาคใต้	๓. นักเรียนฟังครูนำเสนอประเภทของ วรรณกรรมท้องถิ่น/พื้นบ้าน และสนทนาไป ด้วยกันกับครู			
	๔. ครูย้ำเรื่องหลักการอ่านจับใจความให้ นักเรียนทุกคนเข้าใจตรงกันอีกครั้ง	๔. นักเรียนทบทวนหลักการอ่านจับใจความ อีกครั้ง เพื่อให้เข้าใจตรงกัน			
	๕. ครูนำวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่อง ภูบ่อบิด มาให้ให้นักเรียนอ่านจับใจ ความและตอบ คำถามจากเรื่อง	๕. นักเรียนอ่านจับใจความจากวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสานเรื่อง ตำนานภูบ่อบิด แล้ว ตอบคำถามให้ถูกต้อง			
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความและตอบคำถาม เรื่อง ตำนานภูบ่อบิด	๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมใน ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความและ ตอบคำถามเรื่อง ตำนานภูบ่อบิด	- ใบงานที่ ๑	การอ่านจับ ใจความและตอบ คำถามเรื่อง ตำนานภูบ่อบิด	
	๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและ ชี้แจงครูปลายทางให้คำแนะนำ คำปรึกษา ขณะทำงานเป็นรายบุคคล	๒. นักเรียนขอคำแนะนำจากครูเรื่อง การ อ่านจับใจความและตอบคำถามจาก วรรณกรรมท้องถิ่นเรื่อง เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องนำรู้คู่ภาษาถิ่น

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอใบงานที่ ๑ หน้าชั้นเรียนและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน	๓. ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอใบงานที่ ๑ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ ดังนี้ - ครู : คุณค่าของการอ่านวรรณกรรมท้องถิ่นมีอะไรบ้าง	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้ - นักเรียน : เพื่อการอ่านหรือการสวด เพื่อความบันเทิง เพื่อแสดงออกถึงความเชื่อและพิธีกรรม และเป็นคำสอนให้ดำรงตนอยู่ในคุณธรรม	๑. สื่อ PPT ๒. คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น
- ๒) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความและเขียนประเด็นสำคัญ ตำนานภูบ่อบิด
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง อ่านเรื่องนำรู้คู่ภาษาถิ่น
- ๔) วรรณกรรมท้องถิ่น

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความและเขียนประเด็นสำคัญ ตำนานภูบ่อบิด

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอ่านจับใจความวรรณกรรมท้องถิ่น	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อ่านจับใจความและพูดและเขียนประเด็นสำคัญจากการวรรณกรรมท้องถิ่น	- ประเมินการอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น	- แบบประเมินการอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำความรู้ และข้อคิดที่ได้ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิตจริง และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร พูดและเขียนประเด็นสำคัญจากการอ่านได้ตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง และนำความรู้ที่ได้ ไปตัดสินใจแก้ปัญหา และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)	- ประเมินการอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น	- แบบประเมินการอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหาถูกต้อง ตรงประเด็น	เนื้อหาถูกต้อง ตรงประเด็น	เนื้อหาถูกต้องตรง ประเด็นเป็นส่วน ใหญ่	เนื้อหาถูกต้อง แต่ไม่ค่อยตรง ประเด็น	เนื้อหาไม่ถูกต้อง
๒. การตอบคำถาม จากเรื่อง	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วนตามเนื้อหา ทั้ง ๕ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๔ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๒-๓ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๑ ข้อ
๓. ใจความสำคัญ ถูกต้องชัดเจน	บอกเนื้อหาสาระ ถูกต้อง ได้ใจความ ต่อเนื่องกัน	บอกเนื้อหาสาระได้ ถูกต้องแต่รวนบาง เล็กน้อย	บอกเนื้อหาสาระ ได้ถูกต้องแต่รวน เป็นส่วนใหญ่	บอกเนื้อหาสาระ ไม่ถูกต้องและรวน ไปมา
๔. การบอกข้อคิด	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น ถูกต้อง และชัดเจน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น แต่ไม่ ต่อเนื่องชัดเจน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็นเล็กน้อย และไม่ค่อยชัดเจน	บอกข้อคิดของเรื่อง ไม่ชัดเจน
๕. การนำความรู้ และข้อคิดไปปรับใช้	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๓ ข้อขึ้นไป	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๒ ข้อ	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๑ ข้อ	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินเรื่อง การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม										
		เนื้อหาถูกต้องตรงประเด็น				การตอบคำถามจากเรื่อง				ใจความสำคัญถูกต้องชัดเจน				การบอกข้อคิด					การนำความรู้และข้อคิดไปปรับใช้									
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐					

- เกณฑ์การตัดสิน
- คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 - คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี
 - คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้
 - คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้คู่ภาษาถิ่น
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น

การอ่านเรื่องน่ารู้หรือวรรณกรรมท้องถิ่น เป็นการอ่านจับใจความเพื่อค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง สังเกตการใช้ภาษาในการประพันธ์แก่นเรื่อง แนวคิด วิถีชีวิตที่แทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง รวมถึงระบุคุณค่าและข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน และนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต

วรรณกรรมท้องถิ่น คือ ถ้อยคำหรือเรื่องราวที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้เล่าหรือร้องสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดยแสดงออกถึงความรู้ ประสบการณ์ ความคิดและภูมิปัญญาของชาวบ้าน”

หลักการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น

- ❶ อ่านชื่อเรื่อง แล้วทำความเข้าใจ และสำรวจเนื้อเรื่อง
- ❷ เริ่มอ่านทีละย่อหน้า ตั้งแต่ย่อหน้าแรกจนถึงย่อหน้าสุดท้าย
- ❸ ชีตเส้นใต้ประโยคหรือข้อความที่เป็นส่วนสำคัญ
- ❹ ตั้งคำถามอย่างง่ายจากเรื่องที่อ่านว่า **“ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร”**
- ❺ นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงด้วยสำนวนภาษาของตนเองให้กระชับและสละสลวย

คุณค่าของวรรณกรรมท้องถิ่น

วรรณกรรมท้องถิ่น มีคุณค่าต่อผู้คนในอดีตและปัจจุบัน ตัวอย่าง เช่น

๑. เพื่อการอ่านหรือการสวด ก่อนที่ชาวบ้านจะมีสิ่งบันเทิง เช่น ละคร โขน หนัง ชาวบ้านมีมหรสพสำคัญ คือ การฟังนิทานจากการอ่านหรือการสวด โดยผู้รู้หนังสือและมีสัมเสียงดีทำหน้าที่อ่านหรือสวด

๒. เพื่อความบันเทิง ในชีวิตประจำวันชาวบ้านประกอบภารกิจทางเกษตรเป็นหลัก แต่ภายหลังจากว่างหรือเสร็จจากภารกิจ แล้วต่างร่วมวงร้องรำทำเพลง เพลงที่ร้องเรียกว่า เพลงพื้นบ้าน เนื้อหาในเพลงพื้นบ้านมีการใช้ภาษาประกอบด้วยคำคมคายและมากด้วย อารมณ์ขัน

๓. เพื่อแสดงออกถึงความเชื่อและพิธีกรรม ซึ่งเป็นความเชื่อแบบดั้งเดิม มักพูดถึง ผี ยักษ์ เทวดา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ถัดมาเป็นความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา ที่สำคัญคือ พระพุทธศาสนา มักเน้นให้เห็นกฎแห่งกรรม

ใบงานที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้คู่ภาษาถิ่น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้คู่ภาษาถิ่น
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น แล้วตอบคำถามจากเรื่อง และสรุปข้อคิดให้ถูกต้อง

“ภูบ่อบิด”

ภูบ่อบิด (บางที่เรียกเพี้ยนไปเป็น ภูบ่าวบิด) เป็นเทือกเขาลูกหนึ่ง อยู่ทางทิศตะวันออกของที่ตั้งจังหวัดเลย มีลำสวองามอยู่หลายแห่ง แต่เป็นลำที่ไม่กว้างใหญ่และไม่ลึกมากนัก

ตำนานเรื่อง ภูบ่อบิด มีเล่ากันอยู่ว่า นานมาแล้ว บนภูเขานี้มีลำใหญ่และโพรงลึกมาก ทางที่จะเข้าไปลำบากมาก คือขรุขระและบางตอนก็เป็นชอกเล็ก ๆ แคบ ๆ แต่ตอนลึกสุดของลำนั้นเป็นโพรงใหญ่และมีสมบัติ คือ แก้ว แหวน เงิน ทอง อยู่เป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีใครพบเห็นลำสมบัตินี้ เพราะปากลำเป็นปารกซัว

วันหนึ่ง ขณะที่ยาคนหนึ่งกำลังเที่ยวป่าล่าสัตว์ และได้หลงเข้าไปในลำนั้น เขานึกอยากจะเที่ยวชมลำ จึงหาวัตถุมาทำเป็นคอปไฟเพื่อส่องทางเข้าไป เขาเข้าไปถึงโพรงลึกกันลำ ได้เห็นสมบัติมากมายมหาศาลก็ดีใจมาก รีบตรงจะไปเอาสมบัตินั้น ทันใดนั้นปีศาจที่เฝ้ารักษาสมบัติก็ปรากฏตัวขึ้น และมีท่าทางโกรธแค้นชายคนนั้นมาก แต่ชายคนนั้นก็อยากได้สมบัติเหลือเกิน จึงอ่อนน้อมกราบไหว้จนปีศาจใจอ่อนอนุญาตให้นำสมบัติไปได้ แต่มีข้อแม้ว่าชายคนนั้นจะต้องเปลือยกายเข้าไปขนเอาของมีค่าออกมาด้วยตนเอง ห้ามใช้อะไรหรือหอบหิ้วออกมาเป็นอันขาด ชายคนนั้นก็ปฏิบัติตาม โดยเขาพยายามใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายนำของมีค่าออกมา เช่น รูกู หนีบรักแร้ หนีบใต้คาง ใช้มือกอบ ก็นำของออกมาได้มากพอสมควร

ข่าวเรื่องการได้สมบัติของชายคนนั้นกระจายไปในละแวกใกล้เคียงอย่างรวดเร็ว คนอื่น ๆ อยากจะได้สมบัติบ้าง ก็ไต่ถามชายคนนั้น แล้วพากันไปที่ลำ ปีศาจที่รักษาสมบัติเห็นคนแห่กันมามากมายเช่นนั้นก็เห็นใจ จึงออกปากอนุญาตให้ขนสมบัติไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามคำของปีศาจอย่างเคร่งครัด คือ ให้เปลือยกายเข้าไปขนสมบัติ ห้ามใช้ภาชนะใด ๆ มาขน ห้ามหญิงชายพูดจาเกี่ยวข้องกับและถูกเนื้อต้องตัวกัน หากฝ่าฝืน ข้อห้ามนี้อาจจะเกิดเหตุร้ายแรงขึ้นได้ พวกชาวบ้านก็ยอมและกราบปีศาจด้วยความยินดี

ชาวบ้านที่เข้าไปชนสมบัติต้องใช้ไม้หรือคอปไฟส่องนำทาง ในช่วงสองสามวันแรกเหตุการณ์เป็นไปอย่างเรียบร้อย ต่อมาเมื่อชาวบ้านที่อยู่หมู่บ้านใกล้เคียงทราบข่าว ต่างก็พากันไปชนสมบัติเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งวันหนึ่ง มีผู้คนหลังไหลมาชนสมบัติอย่างเคย ในจำนวนนั้นมีสามเณรอยู่รูปหนึ่ง สามเณรรูปนี้เป็นผู้มีคาถาอาคมเก่งกล้าและมีศีลธรรม

ขณะที่ผู้คนที่เปลือยกายหมดกำลังส่องไฟและคลานลอดโพรงหินในถ้ำตามกันไปอยู่นั้น ได้มีชายหนุ่มใหญ่คนหนึ่งคลานตามหญิงสาวสวยคนหนึ่งไปติด ๆ แล้วไปแตะเนื้อต้องตัวหญิงสาวคนนั้นทำให้หญิงสาวคนนั้นทั้งตกใจทั้งโกรธ เธอหันมาต่อว่าชายหนุ่ม ทันใดนั้นเองก็มีก้อนหินเลื่อนภายในถ้ำและมีก้อนหินใหญ่หมึมาพุ่งลงมาปิดปากถ้ำซึ่งผู้คนที่กำลังไปชนสมบัติ ต่อมาคนเหล่านี้ก็เสียชีวิตอยู่ในถ้ำ ส่วนคนที่อยู่ข้างนอกพอได้ข่าวก้อนหินถล่มก็ตกใจพากันเอาจอบเสียมมาช่วยขุดถากก้อนหินที่ปิดปากถ้ำอยู่หลายวัน แต่หินนั้นหนาและแข็งมาก ขุดอย่างไรก็ไม่สำเร็จ คงมีแต่รอยจอบเสียมขนาดใหญ่ติดอยู่ที่หน้าผาที่ภูบ่อบิตมาจนทุกวันนี้

ฝ่ายสามเณรที่เข้าไปติดอยู่ข้างในด้วยคงจะชะตายังไม่ถึงฆาต หรืออาจเป็นเพราะมีคาถาอาคมดีและเป็นคนดี ก็บังเอิญคลำไปพบช่องทางแคบ ๆ พอดีตัว มีน้ำไหลซึมอยู่ จึงยึดเอาทางน้ำไหลนั้นเป็นทางเดินออกจากถ้ำ เมื่อเดินมาได้สักพักเท้าก็ไปเหยียบไม้คานอันหนึ่งเข้า สามเณรจึงใช้ไม้คานนั้นคลำทางมาตามซอกหินใต้บาดาล เดินอยู่ราว ๑๕ วัน ก็มาถึงบริเวณหนึ่ง ได้ยินเสียงโคกกระบือเล่มหญ้าอยู่เหนือศีรษะ เข้าใจว่าเป็นบริเวณที่พื้นดินบางมาก จึงร้ายคาถาอาคมพร้อมกับพุ่งไม้คานกระทุ้งดินข้างบน ทำให้ดินแยกออกเป็นรูกว้าง สามเณรก็ออกมาจากถ้ำใต้ดินได้

สถานที่ที่สามเณรโผล่ขึ้นมา นั้นเรียกว่า กุด “บ่อ” ซึ่งมีลักษณะเป็นลำน้ำหรือสายน้ำที่เคยเป็นห้วยหรือคลอง และมีช่องทะลุขึ้นมา ส่วนชื่อ **ภูบ่อบิต** นั้น อาจมาจากลักษณะของภูเขาและโพรงถ้ำที่มีรูปบิตเบี้ยวคดเคี้ยวไปมา ซึ่งเรื่องที่มาของชื่อนี้ไม่มีใครตัดสินได้อย่างแน่นอน ปัจจุบันภูบ่อบิตเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติแห่งหนึ่งในจังหวัดเลย

ตำนานพื้นบ้านเรื่องนี้อธิบายที่มาของชื่อ ภูบ่อบิต มีเรื่องเหนือธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย คือ เรื่องปีศาจที่เฝ้ารักษาชุมทรัพย์ การลงโทษผู้ที่ปฏิบัติผิดวิธีหรือละเมิดข้อห้าม เป็นการแสดงถึงความเชื่อของคนโบราณ เป็นเรื่องแปลก สนุกสนาน และให้ข้อคิดเตือนสติผู้ที่ได้อ่านได้ฟัง

ตอบคำถามจากเรื่องทีอ่าน

๑. คำว่า “ภูบอบิต” มีที่มาของชื่อนี้อย่างไร

.....

๒. เพราะเหตุใด ปีสางที่เฝ้ารักษาสมบัติอยู่ในถ้ำ จึงโกรธแค้นชายคนนั้นมาก

.....

๓. ข้อห้ามของปีศาจในการเข้าไปชนสมบัติมีอะไรบ้าง จงยกตัวอย่าง

.....

๔. ภายหลังจากก่อกวนหินในถ้ำถล่ม ใครคือผู้รอดชีวิต และออกมาจากถ้ำได้อย่างไร

.....

๕. ตำนานเรื่องนี้เกิดขึ้นในจังหวัดใด ภาคอะไร

.....

๖. คำว่า “กุด” ในภาษาอีสาน หมายถึงอะไร

.....

.....

๗. ถ้านักเรียนไปพบสมบัติอยู่ในถ้ำ นักเรียนจะอย่างไร

.....

.....

๘. นักเรียนเชื่อเรื่องปีศาจเฝ้าสมบัติหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

๙. วรรณกรรมท้องถิ่นเรื่อง “ภูบอบิต” ให้ข้อคิดแก่นักเรียนอย่างไร

.....

.....

๑๐. นักเรียนจะนำความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ไปปรับใช้ในชีวิตจริงอย่างไร

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้คู่ภาษาถิ่น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้คู่ภาษาถิ่น
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น แล้วตอบคำถามจากเรื่อง และสรุปข้อคิดให้ถูกต้อง

ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

๑. คำว่า “ภูบ่อบิด” มีที่มาของชื่อนี้อย่างไร

ตอบ อาจมาจากลักษณะของภูเขาและโพรงถ้ำที่มีรูปบิดเบี้ยวคดเคี้ยวไปมา

๒. เพราะเหตุใด ปีสางที่เฝ้ารักษาสมบัติอยู่ในถ้ำ จึงโกรธแค้นชายคนนั้นมาก

ตอบ เพราะชายคนนั้นมีนิสัยบูมบ่าม ไม่ขออนุญาต รีบตรงจะไปเอาสมบัตินั้น

๓. ข้อห้ามของปีศาจในการเข้าไปชนสมบัติมีอะไรบ้าง จงยกตัวอย่าง

ตอบ ห้ามใส่เสื้อผ้าเข้าไป และห้ามใช้สิ่งของห่อหุ้มสมบัติออกมา

๔. ภายหลังจากก้อนหินในถ้ำถล่ม ใครคือผู้รอดชีวิต และออกมาจากถ้ำได้อย่างไร

ตอบ สามเณร โดยเดินออกมาตามทางน้ำไหล และใช้ไม้ค้ำกระทุ้งดินขึ้นมาข้างบนเป็นรูกว้าง

๕. ตำนานเรื่องนี้เกิดขึ้นในจังหวัดใด ภาคอะไร

ตอบ จังหวัดเลย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ภาคอีสาน)

๖. คำว่า “กุด” ในภาษาอีสาน หมายถึงอะไร

ตอบ มีลักษณะเป็นลำน้ำหรือสายน้ำที่เคยเป็นห้วยหรือคลอง และมีช่องทะลุขึ้นมา

๗. ถ้านักเรียนไปพบสมบัติอยู่ในถ้ำ นักเรียนจะอย่างไร

ตอบ ไม่นึกอยากได้ เพราะไม่ใช่สมบัติของเรา

๘. นักเรียนเชื่อเรื่องปีศาจเฝ้าสมบัติหรือไม่ เพราะอะไร

ตอบ ไม่เชื่อ เพราะไม่สามารถพิสูจน์ได้ แต่ถ้าหากได้เห็นกับตาจึงจะเชื่อ

๙. วรรณกรรมท้องถิ่นเรื่อง “ภูบ่อบิด” ให้ข้อคิดแก่นักเรียนอย่างไร

ตอบ ไม่ควรอยากได้สิ่งของที่ไม่ใช่ของเรา มิฉะนั้นจะได้รับอันตรายจากคำสาปนั้นได้

๑๐. นักเรียนจะนำความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ไปปรับใช้ในชีวิตจริงอย่างไร

ตอบ เมื่อพบเจอสมบัติหรือสิ่งของมีค่าที่ไม่ใช่ของเรา เราไม่ควรอยากได้มาเป็นของตน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาไทย ภาษาถิ่น เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะของภาษาที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งใช้เป็นภาษาราชการ และมีภาษาถิ่นของแต่ละภาคต่าง ๆ ในประเทศไทยที่มีความแตกต่างกันตามลักษณะของท้องถิ่นนั้น ๆ เราควรเรียนรู้ให้เข้าใจ และนำความรู้เกี่ยวกับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีความเหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ

๓. สาระการเรียนรู้

- ภาษาไทยถิ่นเหนือ กลาง อีสาน ใต้

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- เปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- บอกประโยชน์ของการเรียนภาษาถิ่นได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำแนกและเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำแนก และเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (๒.๑) <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้ <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกประโยชน์ของการเรียนภาษาถิ่นได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำบัตรคำที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น จำนวน ๔ คำที่มีความหมายเหมือนกันมาให้นักเรียนอ่าน ดังนี้</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin: 10px 0;"> <div style="border: 1px solid blue; border-radius: 10px; padding: 5px;">ลำแต้แต้</div> <div style="border: 1px solid red; border-radius: 10px; padding: 5px;">แซ่บอีหลี</div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin: 10px 0;"> <div style="border: 1px solid green; border-radius: 10px; padding: 5px;">หรอยจั่งฮู้</div> <div style="border: 1px solid orange; border-radius: 10px; padding: 5px;">อร้อยมาก</div> </div> <p>๒. ครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : จากการอ่านบัตรคำข้างต้น นักเรียนคิดว่าความหมายหลักอยู่ที่คำใด <p>๓. ครูให้นักเรียนฟังและดูวิดีโอเพลงอีสาน และตั้งคำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : จากเพลงมีการใช้ภาษาแบบใด - ครู : มีคำใดบ้างที่นักเรียนยังไม่เข้าใจความหมาย - ครู : นักเรียนจะอย่างไร จึงจะเข้าใจ 	<p>๑. นักเรียนอ่านคำที่ครูกำหนดให้แล้วช่วยกันบอกความหมายหลักของคำเหล่านั้น</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin: 10px 0;"> <div style="border: 1px solid blue; border-radius: 10px; padding: 5px;">ลำแต้แต้</div> <div style="border: 1px solid red; border-radius: 10px; padding: 5px;">แซ่บอีหลี</div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin: 10px 0;"> <div style="border: 1px solid green; border-radius: 10px; padding: 5px;">หรอยจั่งฮู้</div> <div style="border: 1px solid orange; border-radius: 10px; padding: 5px;">อร้อยมาก</div> </div> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ความหมายหลักอยู่ที่คำว่า “อร้อยมาก” <p>๓. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิดีโอเพลงอีสาน</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. บัตรคำ</p>	<p>- การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. รักความเป็นไทย</p>	<p>๔. จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาพร้อม แจ้งให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้จะเรียน เรื่อง “ภาษาไทย ภาษาถิ่น”</p>				
	<p>(ขั้นสอน ๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูยกตัวอย่างบทสนทนาคน ๔ ภาค มาเจอกัน โดยให้นักเรียนอ่าน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สวัสดิ์ค๊ะ ดินมาจากภาคกลาง - หวดดีค๊ะ ชานมาจากภาคใต้ - สวัสดิ์เจ้า เป็นมาจากภาคเหนือ - สวัสดิ์เต๋อ ข่อยมาจากภาคอีสาน <p>- ครู : ถ้าคนต่างถิ่นมาเจอกัน แล้วต่างคน ต่างพูดภาษาของตนเอง นักเรียนคิดว่าจะ เกิดอะไรขึ้น</p> <p>- ครู : เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันควรใช้ ภาษาใด</p> <p>๒. ครูกำหนดให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับ ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น โดยให้</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านบทสนทนาและสังเกตภาษา ในแต่ละประโยคว่าเหมือนหรือแตกต่างกัน อย่างไร</p> <p>- นักเรียน : เกิดความสงสัย ไม่เข้าใจในสิ่งที่ คนอื่นพูด เพราะไม่เข้าใจภาษาของถิ่นอื่น</p> <p>- นักเรียน : ควรใช้ภาษาไทยกลาง คือคำว่า “สวัสดิ์ค๊ะ”</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสร้างองค์ ความรู้เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษา ถิ่น จากนั้นนำเสนอเป็นแผนภาพความคิด</p>	- ใบความรู้ที่ ๒		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

กิจกรรมการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

บทบาทครู

บทบาทนักเรียน

สื่อ
/แหล่งเรียนรู้ภาระงาน
/ชิ้นงานการวัดและ
ประเมินผล
(วิธีวัด/เครื่องมือวัด)

นักเรียนช่วยกันสร้างองค์ความรู้ตามประเด็น ดังนี้

- ความหมายของภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น
- ลักษณะของภาษาถิ่นทั้ง ๔ ภาค

๓. ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น ดังนี้

- ครู : ให้นักเรียนสังเกตคำทั้ง ๔ คำนี้ แล้วเปรียบเทียบความหมาย บอกความหมาย และจัดคำให้ตรงกับภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย เช่น

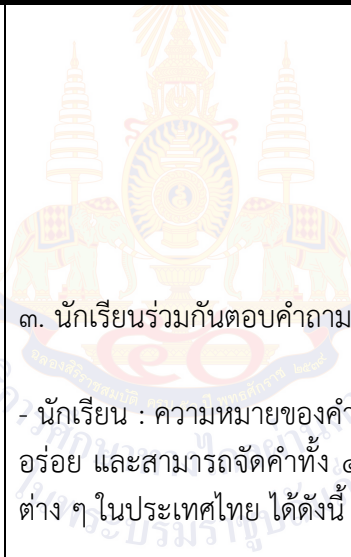
บัตรคำที่ ๑. ลำ

บัตรคำที่ ๒. แซบ

บัตรคำที่ ๓. หรอย

บัตรคำที่ ๔. อร่อย

๔. จากนั้น ครูให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่เติมคำภาษาไทย ภาษาถิ่น แล้วสรุปการทำกิจกรรมร่วมกัน

๓. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้

- นักเรียน : ความหมายของคำทั้ง ๔ คำ คือ อร่อย และสามารถจัดคำทั้ง ๔ คำตามภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย ได้ดังนี้

๑. ลำ - ภาคเหนือ

๒. แซบ - ภาคอีสาน

๓. หรอย - ภาคใต้

๔. อร่อย - ภาคกลาง

๔. นักเรียนเล่นเกมจับคู่เติมคำภาษาไทย ภาษาถิ่น แล้วสรุปการทำกิจกรรมร่วมกัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาล้าน (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๒ เรื่อง การเปรียบเทียบคำภาษาล้าน</p> <p>๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและให้คำแนะนำในการทำงาน</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมใน ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเปรียบเทียบภาษาล้าน</p> <p>๒. นักเรียนขอคำแนะนำจากครูเรื่องการ เปรียบเทียบภาษาล้าน เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ ๒ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง</p>	- ใบงานที่ ๒ การเปรียบเทียบ ภาษาล้าน		
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- ครู : ในฐานะที่นักเรียนเป็นเยาวชน บอก ได้หรือไม่ว่า การศึกษาเรื่อง ภาษาล้าน มี ประโยชน์อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม เพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ภาษาล้านมีประโยชน์สำหรับ เยาวชนที่เป็นคนในท้องถิ่นอย่างยิ่ง เพราะ การศึกษาเรื่อง ภาษาล้านจะช่วยให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถสืบทอดและพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ ให้คงอยู่อย่างเหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน และอนาคตได้ นอกจากนี้ ยังทำให้สามารถ ติดต่อสื่อสารกับผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้</p>	๑. สื่อ PPT ๒. คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นไทย
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเปรียบเทียบภาษาถิ่น
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๑)
- ๔) บัตรคำภาษาถิ่น

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- การทำใบงานที่ ๒ เรื่อง การเปรียบเทียบภาษาถิ่น

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	- ประเมินการเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	- แบบประเมินการเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการเรียนภาษาถิ่น	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์จำแนกและเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการคิดวิเคราะห์เปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	- แบบประเมินการคิดวิเคราะห์เปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. หลักและวิธีการ เปรียบเทียบ	มีหลักและวิธีการ เปรียบเทียบที่ ถูกต้อง	มีหลักและวิธีการ เปรียบเทียบที่ ถูกต้องส่วนใหญ่	มีหลักและวิธีการ เปรียบเทียบที่ ถูกต้องบางส่วน	ไม่มีมีหลักและ วิธีการเปรียบเทียบ
๒. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๓ คำ
๓. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ได้ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๓ คำ
๔. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ได้ ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๓ คำ
๕. การบอกข้อดี ของการศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่น	บอกข้อดีของ การศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง มากกว่า ๒ ประเด็น	บอกข้อดีของ การศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง เพียง ๒ ประเด็น	บอกข้อดีของ การศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง เพียง ๑ ประเด็น	บอกข้อดีของ การศึกษาเรื่อง ภาษาถิ่นไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินเรื่อง การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม					
		หลักและวิธีการเปรียบเทียบ				การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นเหนือ				การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นอีสาน				การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นใต้					การบอกชื่อของการศึกษาเรื่องภาษาถิ่น				
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี
- คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาษาถิ่นไทย

คนไทยที่อยู่ต่างถิ่นกัน ถึงแม้จะพูดภาษาเดียวกัน คือภาษาไทย แต่ก็อาจมีการออกเสียง และใช้คำศัพท์ต่างกันบ้าง ความแตกต่างเช่นนี้ทำให้เกิด ภาษาถิ่น ของภาษาไทยขึ้น ซึ่งจะเรียกว่า ภาษาไทยถิ่น ถ้าแบ่งตามภาคจะมีภาษาไทยถิ่น ๔ ภาษา ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นอีสาน และภาษาไทยถิ่นใต้

ภาษาไทยถิ่นของแต่ละภาค ยังแบ่งย่อยไปได้อีกตามจังหวัด เช่น

- ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพ ภาษาไทยถิ่นสุพรรณบุรี เป็นภาษาไทยถิ่นกลาง
- ภาษาไทยถิ่นเชียงใหม่ ภาษาไทยถิ่นเชียงราย เป็นภาษาไทยถิ่นเหนือ
- ภาษาไทยถิ่นขอนแก่น ภาษาไทยถิ่นอุบลราชธานี เป็นภาษาไทยถิ่นอีสาน
- ภาษาไทยถิ่นสงขลา ถิ่นนครศรีธรรมราช เป็นภาษาไทยถิ่นใต้
-

<p>ภาษาไทยมาตรฐาน</p> <p>ภาษาไทยมาตรฐาน หมายถึง ภาษาไทย ซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไปให้ใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อทางราชการ และในการศึกษา</p> <p>ภาษาไทยกรุงเทพฯ เป็นภาษาไทยถิ่นหนึ่งในภาคกลาง เนื่องจากกรุงเทพฯ มีฐานะเป็นเมืองหลวง ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จึงถูกกำหนดให้เป็นภาษาไทยมาตรฐาน</p>	<p>ลักษณะของภาษาไทยมาตรฐาน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นภาษาราชการใช้ในโอกาสที่เป็นทางการ ๒. ใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน ๓. เป็นภาษาที่สื่อสารมวลชนต่าง ๆ ใช้ เช่น การอ่านข่าว การเขียนรายงาน ความรู้ ๔. มีความแตกต่างไปจากภาษาพูด
<p>ภาษาถิ่น</p> <p>ภาษาถิ่น เป็นภาษาไทยที่ใช้สื่อสารในท้องถิ่นแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น เพื่อการพูดจา สื่อสารความหมาย และเข้าใจกันระหว่างผู้คนที่อาศัยอยู่ตามท้องถิ่นนั้น ๆ โดยจะแตกต่างไปจากไทยมาตรฐาน</p>	<p>ลักษณะของภาษาถิ่น</p> <p>ถ้อยคำและสำเนียง จะแสดงถึงเอกลักษณ์ ลักษณะความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ของประเทศไทย</p> <p>ภาษาถิ่น มีความสำคัญในสังคมไทย เป็นภาษาที่บันทึกเรื่องราว ประสบการณ์ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น เราจึงควรรักษาภาษาถิ่นไว้ เพื่อเป็นสมบัติมรดกของชาติ</p>

ภาษาถิ่นของไทยจะแบ่งตาม ภูมิภาคหรือท้องถิ่นที่ผู้พูดภาษา นั้นอาศัยอยู่ในภาคต่าง ๆ แบ่งได้เป็น ๔ ถิ่น คือ ภาษากลาง ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน และภาษาใต้

ตารางเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับคำภาษาถิ่น

ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้	ความหมาย
ฉัน	เฮา / ข้าเจ้า	ข่อย	ฉาน	ฉัน
คิดถึง	กิดฮอด	คิดฮอด	ข้องใจ	คิดถึง
เธอ	คิง	เจ้า	เธอ	เธอ
มาก	จ้าตนัก	หลาย	หมาก	มาก
รัก	ฮัก	ฮัก	หรััก	รัก
เพื่อน	เป็อน	บักเสี้ยว	เผ็อน	เพื่อน
เดิน	เต็ยว	ย่าง	เดิน	เดิน
ตลาด	กาด	ลาด	หลาด	ตลาด
ดู	ผ่อ	เบ็ง	แล	ดู
สนุกมาก	ม่วนขนาด	ม่วนหลาย	หนุกจัง	สนุกมาก
โกหก	ซี้จู้	ซี้ตัว	ซี้ฮอก	โกหก
กลับ	ปิ๊ก	กั๊บ	กั๊บ	กลับ
เชิญ	เจิน	เจิน	เชิญ	เชิญ
เด็ก	ละอ่อน	เด็กน้อย	เด็ก	เด็ก
พูด	อู้	เว้า	แหลง	พูด
มะละกอ	บะก้วยเต็ด	บักหุ่ง	ลอกกอ	มะละกอ
ข้าง	จ้าง	ช่าง	ฉ่าง	ข้าง
สับปะรด	บะชะนัต	บักนัต	หย่านัต	สับปะรด
อร่อย	ลำ	แชบ	หรอย	อร่อย
ทำงาน	เย็ยงาน	เฮ็ดเว็ยต	ทำงาน	ทำงาน

ประโยชน์ของการศึกษาภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นมีประโยชน์สำหรับเยาวชนที่เป็นคนในท้องถิ่นอย่างยิ่ง ความรู้ภาษาไทยถิ่นจะช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถสืบทอดและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมาแต่โบราณให้คงอยู่อย่างเหมาะสมกับสังคมปัจจุบันและอนาคตได้ นอกจากนี้การศึกษาภาษาไทยถิ่นยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจทั่วไป เช่น ให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้คนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและสะดวกขึ้น ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเปรียบเทียบภาษาถิ่น
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ ให้เขียนเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาไทยถิ่น ในช่องว่างให้ถูกต้อง

ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้
๑. คิดถึง	ซึ้งใจ
๒.....	ภาค	ตลาด
๓. กางเกง	ส่ง
๔. โโกหก	ซี้ฮัก
๕. พุด	เว้า
๖. มะละกอ	บักหุ่ง
๗.....	ละอ่อน	เต็ก
๘. สนุกมาก	ม่วนหลาย
๙. สับปะรด	บักนัด
๑๐. ทำงาน	ทำงาน

ตอนที่ ๒ ให้เลือกคำในภาษาถิ่นที่นักเรียนรู้จัก มา ๑๐ คำ เพื่อนำมาคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดให้สวยงาม พร้อมวาดภาพประกอบ

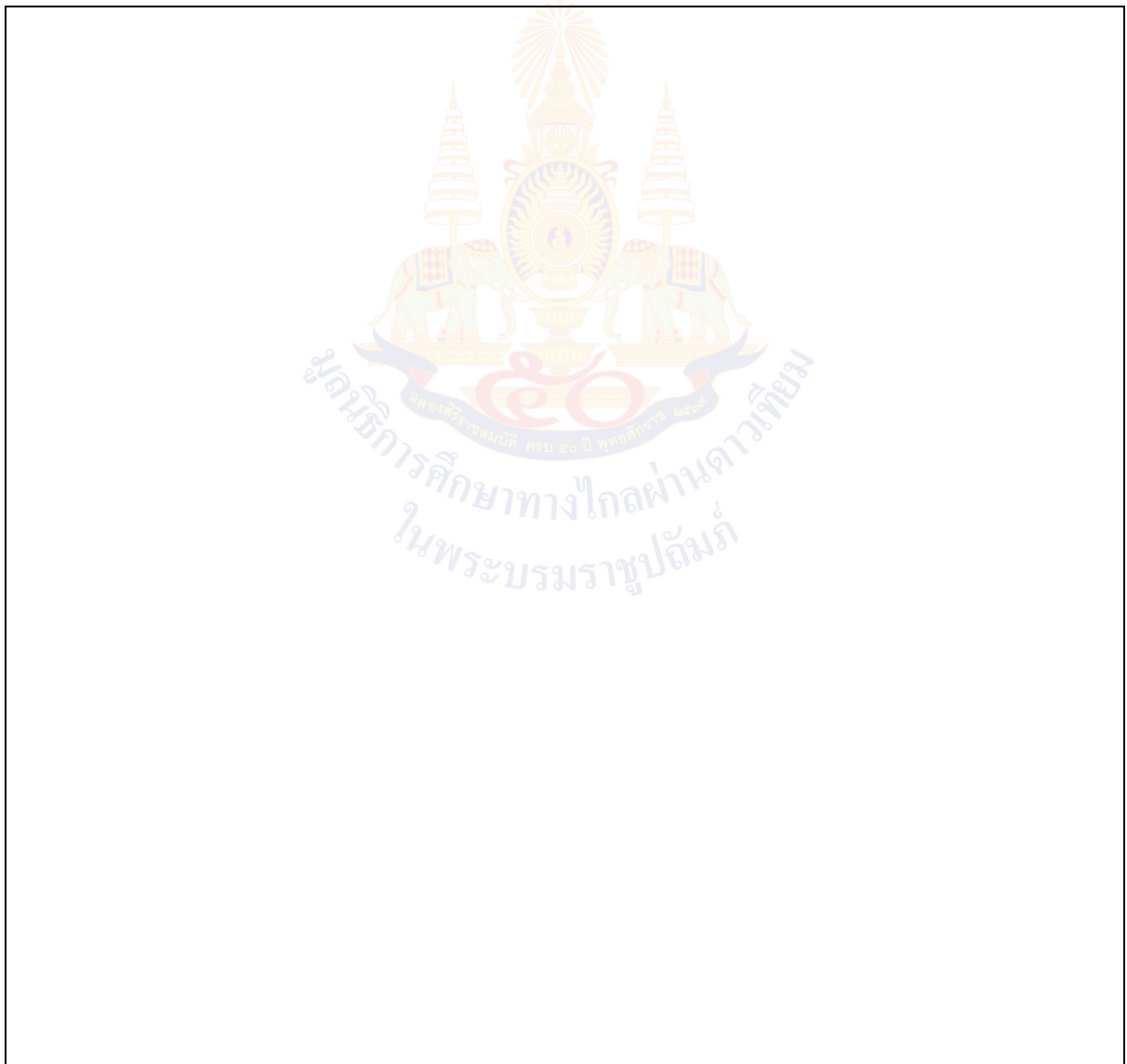
.....

.....

.....

.....

วาดภาพประกอบ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเปรียบเทียบภาษาถิ่น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ ให้เขียนเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาไทยถิ่น ในช่องว่างให้ถูกต้อง

ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้
๑. คิดถึง	กึดเต็ง	คึดฮอด	ซ็องใจ
๒. ตลาด	กาด	ตลาด	หลาด
๓. กางเกง	เตี่ยว	ส่ง, โส้ง	เกง
๔. โโกหก	ซี้จู้	ซี้ตั่ว	ซี้ฮัก
๕. พุด	อู้	เว้า	แหลง
๖. มะละกอ	บะก้วยเต็ด	บักหุ่ง	ลอกอ
๗. เด็กน้อย	ละอ่อน	อีหล่า, บักหล่า	เด็ก
๘. สนุกมาก	ม่วนขนาด	ม่วนหลาย	หนุกจั่ง
๙. สับปะรด	บะชนะัด	บักนัด	หย่านัด
๑๐. ทำงาน	ยะก่าน, เยียะงาน	เฮ็ดเวียก, เฮ็ดงาน	ทำงาน

หมายเหตุ คำบางคำของแต่ละถิ่น แม้จะภาคเดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องสำเนียง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓

เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒

ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาไทย ภาษาถิ่น เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะของภาษาที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งใช้เป็นภาษาราชการ และมีภาษาถิ่นของแต่ละภาคต่าง ๆ ในประเทศไทยที่มีความแตกต่างกันตามลักษณะของท้องถิ่นนั้น ๆ เราควรเรียนรู้ให้เข้าใจ และนำความรู้เกี่ยวกับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีความเหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ

๓. สาระการเรียนรู้

- ภาษาไทยถิ่นเหนือ กลาง อีสาน ได้

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- แต่งบทสนทนาจากภาษาถิ่นได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- บอกประโยชน์ของการเรียนภาษาถิ่นได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ จำแนก และเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำแนก และเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (๒.๑) <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แต่งบทสนทนาจากภาษาถิ่นได้ <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกประโยชน์ของการเรียนภาษาถิ่นได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนความรู้เรื่อง ภาษาไทยและภาษาถิ่น โดยการใช้คำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : จากการเรียนเรื่อง ภาษาไทยและภาษาถิ่น เมื่อชั่วโมงที่แล้วนักเรียนยังจำได้หรือไม่ว่า ภาษาไทยมาตรฐานคืออะไร - ครู : ภาษาไทยถิ่นคืออะไร - ครู : เราใช้ภาษาไทยภาคใดเป็นแม่แบบในการสื่อสาร เพื่อเป็นมาตรฐานกลาง <p>๒. จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาพร้อมแจ้งให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้จะเรียนเรื่อง “ภาษาไทย ภาษาถิ่น”</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ภาษาไทยมาตรฐาน หมายถึง ภาษาไทย ซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไปให้ใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อทางราชการ และในการศึกษา - นักเรียน : ภาษาไทยถิ่น หมายถึง ภาษาย่อยของภาษาไทยที่ใช้สื่อสารกันในท้องถิ่นต่าง ๆ และแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น - นักเรียน : ใช้ภาษาไทยภาคกลางของคนกรุงเทพมหานคร เป็นแม่แบบมาตรฐานของการสื่อสาร <p>๒. นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับภาษาถิ่นและภาษาไทยมาตรฐาน</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น 	<p>วิธีวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ประเมินการแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น <p>เครื่องมือวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> แบบ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน แบบประเมินการแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๒)

หน่วยที่ ๑๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. รักความเป็นไทย</p>	<p>(ขั้นสอน ๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูนำเกมจับคู่ภาษาถิ่นมาให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่น โดยกำหนดรูปภาพมาให้แล้วให้นักเรียนนำคำภาษาถิ่นไปติดให้ตรงกับรูปภาพ ทั้งหมด ๕ รูปภาพ</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเล่นเกม</p> <p>๓. ครูกล่าวว่า การที่เรารู้จักความหมายของคำภาษาถิ่น จะทำให้สามารถสื่อสารกับคนภาคอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนจับคู่ เพื่อช่วยกันแต่งประโยคจากคำที่เล่นในเกมจับคู่ โดยฝึกแต่งประโยคคู่ละ ๒ ประโยค</p> <p>๕. ครูกำหนดกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันแต่งบทสนทนาสั้น ๆ ด้วยคำภาษาถิ่นภาคใดก็ได้คู่ละ ๑ บท</p>	<p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่ภาษาถิ่น</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเล่นเกม</p> <p>๓. นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับข้อดีของการรู้จักคำภาษาถิ่น</p> <p>๔. นักเรียนจับคู่กันแต่งประโยค โดยใช้คำภาษาถิ่นที่ได้จากการเล่นเกม</p> <p>๕. นักเรียนจับคู่ช่วยกันแต่งบทสนทนา ๑ บทสนทนา แล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>- เกมจับคู่ภาษาถิ่น</p> <p>- ใบความรู้ที่ ๓ ภาษาไทย</p> <p>- มาตรฐานและภาษาถิ่นในการแต่งบทสนทนา</p> <p>- บทสนทนา ภาษาถิ่น</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาล้าน (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	สนทนา หลังจากนั้นครูสุ่มตัวแทนนักเรียน ๒-๓ คู่ออกมาอ่านบทสนทนา				
	๖. ครูให้คำแนะนำการเขียนบทสนทนาเพิ่มเติมแก่นักเรียน พร้อมยกตัวอย่างประกอบ	๖. นักเรียนแต่ละคู่ปรับปรุงการเขียนบทสนทนาตามคำแนะนำของครู			
	ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๓ เรื่อง การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยและภาษาล้าน ๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและชี้แจงครูปลายทางให้คำแนะนำ คำปรึกษา ขณะทำงานเป็นรายบุคคล ๓. ครูสุ่มให้ตัวแทนนักเรียน ๓-๔ คน นำเสนอใบงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน	๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๓ การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยและภาษาล้าน ๒. นักเรียนขอคำแนะนำจากครูเรื่อง การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยและภาษาล้าน เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง ๓. ตัวแทนของนักเรียนออกมานำเสนอใบงานที่ ๓ และร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง	- ใบงานที่ ๓ การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทย มาตรฐานและภาษาล้าน		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาล้าน (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- ครู : การศึกษาเรื่องภาษาล้าน มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>๒. ครูสรุปความรู้ร่วมกับนักเรียน โดยเชื่อมโยงเรื่องความภูมิใจในภาษาไทย มาตรฐานและภาษาล้าน พร้อมให้นักเรียนบอกการนำความรู้เรื่องภาษาล้านไปใช้ในชีวิตประจำวันพร้อมบอกเหตุผลประกอบ</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้สึกอย่างไร ต่อการที่เราภาษาล้านใช้ และจะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในเรื่องใด เพราะเหตุใด</p>	<p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้คนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและทำให้เข้าใจวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น</p> <p>๒. นักเรียนร่วมสรุปความรู้ และบอกการนำความรู้เรื่องภาษาล้านไปใช้ในชีวิตประจำวัน พร้อมบอกเหตุผลประกอบ</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นในการแต่งบทสนทนา
- ๒) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น
- ๔) บัตรคำภาษาถิ่น
- ๕) ตัวอย่างบทสนทนาภาษาถิ่น

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๓ เรื่อง การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - แต่งบทสนทนาจากภาษาถิ่น	- ประเมินการแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยและภาษาถิ่น	- แบบประเมินการแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยและภาษาถิ่น	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการเรียนภาษาถิ่นได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำแนก และเปรียบเทียบคำในภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น	- แบบประเมินการแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นเหนือ ผิดเพียง ๓ คำ
๒. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ได้ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นอีสาน ผิดเพียง ๓ คำ
๓. การเปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ได้ ถูกต้องทุกคำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๑ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๒ คำ	เปรียบเทียบ ภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่นใต้ ผิดเพียง ๓ คำ
๔. การแต่งประโยค	แต่งประโยคจากคำ ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง ทั้งหมด	แต่งประโยคจากคำ ภาษาถิ่น ผิด ๑ ข้อ	แต่งประโยคจากคำ ภาษาถิ่น ผิด ๒ ข้อ	แต่งประโยคจากคำ ภาษาถิ่น ผิด ๓ ข้อ
๕. การแต่งบท สนทนา	แต่งบทสนทนา ได้ถูกต้อง	แต่งบทสนทนา ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	แต่งบทสนทนา ได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	แต่งบทสนทนา ไม่ถูกต้องและอ่าน ไม่เข้าใจ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นในการแต่งบทสนทนา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่นในการแต่งบทสนทนา

การเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะของภาษาไทยมาตรฐาน ซึ่งใช้เป็นภาษาราชการ และภาษาถิ่นของแต่ละภาคต่าง ๆ ในประเทศไทยที่มีความแตกต่างกันตามลักษณะของท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นการเรียนรู้ให้เห็นคุณค่าในภาษาไทย เพื่อให้เข้าใจ และนำความรู้เกี่ยวกับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีความเหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ

การใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น ในการแต่งบทสนทนา เป็นการแต่งบทสนทนาด้วยภาษาถิ่นภาคต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสื่อสาร เพราะเราอาจมีโอกาสดำเนินทางไปยังภาคต่าง ๆ ซึ่งเราสามารถพูดสื่อสารกับผู้คนในภาคนั้น ๆ ได้

ตัวอย่าง บทสนทนาภาษาถิ่นอีสาน

- แม่ : อีหล้าคำแพง มาช้อยแม่เฮ็ดกับข้าวแนลูก
(ลูกสาวที่เป็นที่รักของแม่ มาช่วยแม่ทำกับข้าวหน่อย)
- ลูก : จ้าแม่ หนูสิช้อยแม่เต๋อจ้า
(ค่ะแม่ หนูจะช่วยแม่ค่ะ)
- แม่ : ช้อยแม่หั้นผักกะแยงเต๋อ หั้นดี ๆ เต๋อลูก ระวังมันสิซ้า
(ช่วยแม่หั้นผักกะแยง หั้นดี ๆ ระวังมันจะซ้า)
- ลูก : มือแลงนี้ แม่สิเฮ็ดอีหยังกินจ้า
(เย็นนี้ แม่จะทำอะไรกินคะ)
- แม่ : เฮ็ดแกงไก่ใส่บักเขียเปราะ และก็น้ำพริกผักสดจ้าลูก ของมักของหนูกับอีพ่อ
(ทำแกงไก่ใส่มะเขือเปราะ และน้ำพริกผักสด ของมีหนูกับพ่อชอบ)
- ลูก : ฮา ๆ ๆ ๆ แม่จ้า หนูมักกินผัก ย่อนว่ามีประโยชน์หลาย
(ฮา ๆ ๆ ๆ หนูชอบกินผักเพราะมีประโยชน์มาก)

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้แต่งประโยคด้วยคำภาษาถิ่นที่กำหนดให้ จากนั้นแต่งบทสนทนาภาษาถิ่นที่นักเรียน
 สนใจ บทสนทนามีความยาวตั้งแต่ ๔ บรรทัดขึ้นไป และเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน

ข้อ	คำภาษาถิ่น	แต่งประโยค
๑	หรอยจั่งฮู้
๒	ม่วนหลาย
๓	กาด

การแต่งบทสนทนา	
.....	:
.....	:
.....	:
.....	:
.....	:
.....	:

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๒ เรื่อง การแต่งบทสนทนาโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้แต่งประโยคด้วยคำภาษาถิ่นที่กำหนดให้ จากนั้นแต่งบทสนทนาภาษาถิ่นที่นักเรียน
 สนใจ บทสนทนามีความยาวตั้งแต่ ๔ บรรทัดขึ้นไป และเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน

ข้อ	คำภาษาถิ่น	แต่งประโยค
๑	หรอยจ้งฮู้	แกงส้มจานนี้ที่แม่ทำกินแล้ว หรอยจ้งฮู้
๒	ม่วนหลาย	หมอลำคณะนี้ร้อง เล่น เต้น รำ ได้ ม่วนหลาย ๆ
๓	กาด	มือแลงเป็นว่าจะไป กาด เพื่อซื้อผักคะน้า

การแต่งบทสนทนา

- ยาย : **อีหล่า**คำแพง มา**ช้อย**ยาย **เฮ็ด**กับข้าวหน้อยลูก
- หลาน : ได้จ้ายาย หนูสิ**ช้อย**ยายเด้อจ้
- ยาย : ช้อยยายหัน**ผักกะแยงเด้อ** หันดี ๆ เด้อลูก ระวังมันสิขี้
- หลาน : **มือแลง**นี้ ยายสิ**เฮ็ดอีหยง**กินจ้
- ยาย : แกงไก่ใส่**บักเขีย**และก็น้ำพริกผักสด **ของม๊ก**ของหนูกับใจ
- หลาน : (หัวเราะ) แม่จ้ หนู**ม๊ก**กินผัก **ยอน**ว่ามีประโยชน์หลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑	เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
ตัวชี้วัด ป. ๖/๓	อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านวรรณกรรมพื้นบ้านไทย เป็นการอ่านเพื่อค้นหาแนวคิดของเรื่องทีอ่าน สาระสำคัญ รวมถึงการนำเสนอความโดดเด่นด้านการใช้ภาษาของแต่ละวรรณกรรม เพื่อทำความเข้าใจถึงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมนั้น ๆ เพื่อเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของกันและกันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการอธิบายคุณค่าและข้อคิดของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนอธิบายคุณค่าและข้อคิดของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - นำคุณค่าที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นำคุณค่าและข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมพื้นบ้านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๔.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตนำคุณค่าและข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมพื้นบ้านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๔.๑)</p> <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <p>- บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่านได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนอธิบายคุณค่าวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่านได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำคุณค่าที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามชวนคิดและสนทนาเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : ในภาคเรียนนี้ นักเรียนได้อ่านหนังสือเรื่องอะไรบ้าง</p> <p>- ครู : หนังสือที่นักเรียนบอกครูมานั้นเป็นหนังสือที่หลายประเภทมาก เป็นทั้งนิทานเรื่องสั้น วรรณคดี และวรรณกรรมคืออะไร</p> <p>- ครู : นักเรียนบอกได้หรือไม่ วรรณกรรมคืออะไร</p> <p>- ครู : วรรณกรรมพื้นบ้านที่นักเรียนรู้จักมีประเภทใดบ้าง</p> <p>๒. ครูยกตัวอย่างวรรณกรรมพื้นบ้านที่นักเรียนควรรู้จัก เช่น นิทานพื้นบ้านภาคต่าง ๆ ตำนานพื้นบ้านของแต่ละท้องถิ่น</p> <p>๓. จากนั้น ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน และแจ้งให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้จะเรียนเรื่อง “วรรณกรรมพื้นบ้านสืบ</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมสนทนาเกี่ยวกับการอ่านหนังสือ และช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ตอบจากประสบการณ์ของแต่ละคน อาจตอบว่าอ่านหนังสือพร้อมบอกชื่อเรื่อง เช่น การ์ตูนโคนัน นิทานเรื่อง.....</p> <p>- นักเรียน : วรรณกรรม คือ งานเขียนทุกชนิด ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง</p> <p>- นักเรียน : นิทานพื้นบ้าน เพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ตำนานพื้นบ้าน ฯลฯ</p> <p>๒. นักเรียนดูตัวอย่างวรรณกรรมพื้นบ้านที่ครูนำเสนอ และสนทนาร่วมกัน</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. ตัวอย่างวรรณกรรมพื้นบ้าน</p>	<p>- การอธิบายคุณค่าวรรณกรรมพื้นบ้าน</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. รักความเป็นไทย</p>	<p>สถานคุณค่า” โดยเป็นการอธิบายคุณค่าและข้อคิดของวรรณกรรมพื้นบ้าน</p> <p>(ขั้นสอน ๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาจากใบความรู้ที่ ๔ เรื่องการอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน แล้วร่วมกันอภิปรายความรู้เกี่ยวกับประเด็น ต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ◆ การอธิบายคุณค่า คือ อะไร ◆ หลักการอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านมีอะไรบ้าง <p>๒. ครูสุ่มจับฉลากตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอในประเด็นที่ได้จากการอภิปราย โดยให้ยื่นพุดนำเสนอนำเสนอที่กลุ่มของตนเอง</p> <p>๓. ครูนำเสนอสไลด์สรุปเนื้อหาให้นักเรียนดูเพื่อทำความเข้าใจที่ตรงกัน</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันศึกษาใบความรู้ที่ ๔ เรื่องการอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน แล้วร่วมกันกลุ่มอภิปรายความรู้ในประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ◆ การอธิบายคุณค่า คือ อะไร ◆ หลักการอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านมีอะไรบ้าง <p>๒. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอในประเด็นที่ได้จากการอภิปราย โดยให้ยื่นพุดนำเสนอนำเสนอที่กลุ่มของตนเอง</p> <p>๓. นักเรียนดูสไลด์สรุปเนื้อหา และเรียนรู้เพิ่มเติมจากที่ตนเองสรุปได้</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๔ การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : หัวใจสำคัญของการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน คืออะไร</p> <p>๕. ครูนำนิทานพื้นบ้านภาคอีสาน เรื่อง ปลาสามชื่อ มาให้นักเรียนอ่าน โดยอ่านในสไลด์ PPT ที่ครูสรุปมา</p> <p>๖. ครูพานักเรียนวิเคราะห์คุณค่าด้านเนื้อหาและคุณค่าด้านวรรณศิลป์ไปพร้อมๆ กัน เพื่อเป็นแนวทางในการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๔</p>	<p>๔. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : จะต้องอ่านอย่างมีสมาธิ โดยอ่านอย่างเข้าใจและตีความจากเรื่องที่อ่านให้ได้</p> <p>๕. นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านภาคอีสาน เรื่อง ปลาสามชื่อ ในสไลด์ PPT</p> <p>๖. นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าเพียง ๒ ประเด็นคุณค่าด้านเนื้อหาและคุณค่าด้านวรรณศิลป์</p>			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน</p> <p>๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและชี้แจงครูปลายทางให้คำแนะนำ คำปรึกษา ขณะทำงานเป็นรายบุคคล</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน</p> <p>๒. นักเรียนขอคำแนะนำจากคุณครูเรื่องการอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)					
หน่วยที่ ๑๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒	รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน	๓. นักเรียนที่เป็นตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ ๔ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ ดังนี้ - ครู : นักเรียนได้รับความรู้อะไรบ้างจากการเรียนรู้เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้ - นักเรียน : ได้รู้เกี่ยวกับคุณค่าและข้อคิดของวรรณกรรมพื้นบ้าน และสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้	๑. สื่อ PPT ๒. คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน
- ๒) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)
- ๔) ตัวอย่าง วรรณกรรมพื้นบ้าน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่าน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่าน	- ประเมินการเขียนอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่าน	- แบบประเมินการเขียนอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำคุณค่าที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นำคุณค่าและข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมพื้นบ้านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๔.๑)	- ประเมินการเขียนอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่าน	- แบบประเมินการเขียนอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกหลักการ อธิบายคุณค่า	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้อง ครบถ้วน ทุกประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้องเพียง ๓ ประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้องเพียง ๒ ประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้องเพียง ๑ ประเด็น
๒. อธิบายคุณค่า ด้านเนื้อหาสาระ	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระไม่ ถูกต้อง
๓. อธิบายคุณค่า ด้านวรรณศิลป์	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง แต่ยังไม่ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง เพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ไม่ถูกต้อง
๔. อธิบายคุณค่า ด้านสังคมและ วัฒนธรรม	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ไม่ถูกต้อง
๕. อธิบายคุณค่า ด้านการนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตไม่ ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินเรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																						
		บอกหลักการอธิบายคุณค่า				อธิบายคุณค่าด้านเนื้อหาสาระ				อธิบายคุณค่าด้านวรรณศิลป์				อธิบายคุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม				อธิบายคุณค่าด้านการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต				รวม		
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี
- คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน เป็นการวิเคราะห์ลักษณะดีเด่นในด้านต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน เช่น คุณค่าด้านเนื้อหา คุณค่าด้านวรรณศิลป์ คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง กลั่นกรอง แยกแยะ และแสวงหาเหตุผลเพื่อประเมินคุณค่าของวรรณคดีอย่างมีเหตุผล

การอ่านหนังสือหรือเรื่องราวต่าง ๆ อย่างพินิจพิเคราะห์ จะทำให้ประจักษ์ในคุณค่า ประเทืองปัญญาได้รับประโยชน์หลายประการ รวมทั้งสนุกสนานเพลิดเพลินจากการอ่านยิ่งขึ้น คุณค่าของเรื่องที่อ่านแบ่งกว้าง ๆ ได้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑. คุณค่าด้านเนื้อหา

คือ การที่ผู้อ่านจะได้รับความรู้ ความคิดเพิ่มขึ้น ทำให้มีปัญญาแตกฉานทั้งด้านวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้เท่าทันคนและอื่น ๆ

๒. คุณค่าด้านวรรณศิลป์

คือ ศิลปะในการประพันธ์และความงามทางภาษา เป็นการใช้คำให้เกิดความงาม ความไพเราะทางภาษา ผู้อ่านสามารถซาบซึ้งในความหมายของคำ เห็นภาพ เคลื่อนไหว เกิดภาพพจน์จินตนาการตามอารมณ์และความนึกคิดต่าง ๆ เช่น ความรู้สึกโศกเศร้าสะเทือนใจ โกรธ ตลก ขบขัน เป็นต้น

๓. คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม

คือ เรื่องราวที่อ่านจะสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม คติชีวิต คำสั่งสอน คุณธรรมและจริยธรรม ความเป็นอยู่ ประวัติศาสตร์ การเมือง อาหารการกิน สอดแทรกไปกับการดำเนินเรื่อง ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้เกี่ยวกับสังคมในอดีต ช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิตความเป็นไทยมากยิ่งขึ้น และงานเขียนที่ดีจะช่วยจรรโลงสังคมได้ด้วย

๔. คุณค่าด้านการนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตจริง

คือ ผู้การที่ผู้อ่านสามารถนำแนวคิดจากวรรณคดีและประสบการณ์จาก เรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

นิทานพื้นบ้านภาคอีสาน เรื่อง ปลาสามชื่อ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ปลาสามชื่อ

ชายสามคนเป็นเพื่อนกันอาศัยอยู่ในหมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่ง ทั้งสามคนมักไปหาปลา ปู กุ้ง ในลำห้วยด้วยกัน ขณะนั้นเป็นฤดูแล้ง น้ำในลำห้วยแห้งขอดเป็นแอ่งเล็ก ๆ จึงจับปลา ปู กุ้ง ซึ่งอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ได้ง่าย

ชายทั้งสามคนจับปลาอยู่พักหนึ่ง ชายคนที่หนึ่งจับปลากิ่งขนาดใหญ่ได้ตัวหนึ่ง ก็ชูให้เพื่อนดู แล้วบอกว่า “นี่แหละเขาเรียกว่า ปลากิ่ง” (ปลากิ่ง เป็นปลาลักษณะคล้ายปลาช่อน สีค่อนข้างดำ ชอบอาศัยอยู่ตามลำห้วยหรือลำธารที่มีป่าทึบและก้อนหิน กิ่ง เป็นภาษาท้องถิ่นอีสาน) ชายคนที่สองพูดแย้งขึ้นว่า ปลาชนิดนี้เมื่อตัวใหญ่จะไม่เรียกว่า ปลากิ่ง แต่เขาจะเรียกว่า “ปลาโก่น” ชายคนแรกไม่เชื่อ ยังคงเรียกปลาที่เขาจับได้ว่าปลากิ่ง ชายคนที่สามจึงเข้ามาร่วมวงสนทนา และพูดแย้งว่าเพื่อนทั้งสองคนเข้าใจผิด เพราะปลาชนิดนี้ เมื่อโตถึงขนาดนี้จะต้องเรียกว่า “ปลาโหล่นโท” ชายทั้งสามคนเถียงกันอยู่พักหนึ่ง ไม่มีใครยอมแพ้ จึงตกลงกันว่าจะให้ตาพรานซึ่งอยู่ในหมู่บ้านเดียวกันเป็นผู้ตัดสิน เพราะตาพรานเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องสัตว์ป่าเป็นอย่างดี

ชายที่จับปลาได้เป็นคนแรก ก็นำปลาไปให้ตาพรานดู แล้วเล่าเรื่องให้ฟังและขอร้องให้ตาพรานตัดสินว่าชื่อปลา มีชื่อว่าอะไรกันแน่ โดยเขาได้มอบทองคำหนักสองสลึงให้ตาพรานเพื่อให้ตัดสินว่าชื่อ ปลากิ่ง ตาพรานรับปากและขอให้เอาปลาตัวนั้นไปไว้ที่บ้านของแก

หลังจากนั้นไม่นาน ชายคนที่สองไปบ้านตาพราน นำทองคำหนักสองสลึงไปด้วย เขาเล่าเรื่องให้ตาพรานฟัง และขอร้องให้ตัดสินว่าปลาตัวนั้นชื่อว่า ปลาโก่น เป็นชื่อที่ถูกต้องแล้วมอบทองคำให้ตาพราน ฝ่ายตาพรานก็รับคำ

ชายคนที่สาม ไปหาตาพรานที่บ้านเช่นเดียวกัน เพื่อขอให้ตาพรานตัดสินว่าชื่อปลาตัวนั้นชื่อ ปลาโหล่นโท เป็นชื่อที่ถูกต้อง และได้มอบทองคำสองสลึงให้ตาพราน

ตาพรานคนนี้เป็นคนฉลาด จึงนัดชายทั้งสามคนมาฟังชื่อปลาพร้อมกันที่บ้านของเขา โดยอธิบายว่า ปลาตัวนี้ตอนเกิดเรียกว่าปลากิ่ง พอโตขึ้นมาอีกหน่อยชื่อปลาโก่น เมื่อโตเต็มที่ชื่อปลาโหล่นโท ตาพรานชื่นชมชายทั้งสามคนที่สามารถเรียกชื่อปลาได้ถูกต้อง

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน โดยเขียนสรุปสั้น ๆ พอสังเขป

ปลาสามชื่อ

<p>คุณค่า ด้านเนื้อหา</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>คุณค่า ด้านวรรณศิลป์</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>คุณค่า ด้านสังคมและ วัฒนธรรม</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>คุณค่า ด้านการนำข้อคิด ไปใช้ในชีวิตรจริง</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมพื้นบ้าน โดยเขียนสรุปสั้น ๆ พอสังเขป

ปลาสามชื่อ

คุณค่า ด้านเนื้อหา	๑. ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา ๒. มีการดำเนินเรื่องอย่างง่าย ไม่สลับซับซ้อน ๓. ให้ความรู้เกี่ยวกับชื่อปลา ๔. ได้รู้เกี่ยวกับภาษาอีสานที่เป็นชื่อปลา
คุณค่า ด้านวรรณศิลป์	๑. ใช้ถ้อยคำและภาษาที่เข้าใจง่าย กระชับ ๒. เล่าด้วยคำพูดที่สุภาพ ไม่หยาบคาย และไม่กล่าวเกินจริง ๓. เล่าเรื่องได้เห็นภาพว่า ตัวละครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร
คุณค่า ด้านสังคมและ วัฒนธรรม	๑. สะท้อนสภาพวิถีชีวิตของคนอีสานที่ทำมาหากินด้วยการจับกุ้ง หอย ปู ปลา ในแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ๒. การให้ความเคารพแก่ผู้หลักผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน ดั่งเห็นได้จากการให้ ตาพรานเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับชื่อของปลา
คุณค่า ด้านการนำข้อคิด ไปใช้ในชีวิตจริง	๑. นำความรู้และข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. หากพบปัญหาหรือขัดแย้งกัน ควรแก้ไขด้วยเหตุผล และควรมีคน กลางใน การตัดสินใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด ป. ๖/๓	เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนแผนภาพความคิดจากการอ่านวรรณกรรมพื้นบ้าน เป็นการเขียนที่จัดระบบข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นเนื้อหาในวรรณกรรม เพื่อให้มองเห็นและเข้าใจภาพรวมโดยทั้งหมดอย่างชัดเจน สามารถนำไปเรียบเรียงเป็นงานเขียนที่สมบูรณ์ โดยเนื้อหาของเรื่องมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

๓. สาระการเรียนรู้

- การเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้านได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - มีมารยาทในการเขียน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด แยกองค์ประกอบของเรื่องที่อ่าน วางลำดับแผนภาพความคิด โดยเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ด้วยเส้น สี วงกลม ลูกศร และอื่น ๆ จากนั้นนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิดแยกองค์ประกอบของเรื่องที่อ่าน วางลำดับแผนภาพความคิดโดยเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ด้วยเส้น สี วงกลม ลูกศร และอื่น ๆ จากนั้นนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑) <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้านได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่านได้ <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีมารยาทในการเขียน 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนความรู้เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การเขียนแผนภาพความคิดคืออะไร <p>- ครู : การเขียนแผนภาพความคิดมีความสำคัญอย่างไร</p> <p>๒. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน และแจ้งให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้จะเรียนเรื่อง “วรรณกรรมพื้นบ้านสืบสานคุณค่า” โดยเป็นการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน</p>	<p>๑. นักเรียนทบทวนความรู้เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด และช่วยกันตอบคำถาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : เป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่าง ๆ ให้เป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ ระยะห่างจากจุดศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย รูปทรงเรขาคณิต และภาพ แสดงความหมายและเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้น ๆ <p>- นักเรียน : ช่วยในการย่อความจากเรื่องที่อ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องได้รวดเร็ว ช่วยให้จับใจความของเรื่องที่ฟังและอ่านได้</p> <p>๒. นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับการอ่านวรรณกรรมพื้นบ้าน</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน 	<p>วิธีวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ประเมินการเขียนแผนภาพความคิด <p>เครื่องมือวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน แบบประเมินการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. รักความเป็นไทย</p>	<p>(ขั้นสอน ๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามชวนคิดพินิจความรู้ ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนทราบหรือไม่ว่า ทำไมเราต้องจัดหมวดหมู่สิ่งต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน</p> <p>- ครู : เราสามารถนำข้อมูลที่จัดหมวดหมู่เรียบร้อยแล้วไปเขียนในรูปแบบใดได้บ้าง</p> <p>๒. ครูเชื่อมโยงเกี่ยวกับความหมายของแผนภาพความคิดว่าแผนภาพความคิดคืออะไร มีลักษณะอย่างไรบ้าง จากนั้นครูตั้งคำถามว่า</p> <p>- ครู : หลักการเขียนแผนภาพความคิดมีหลักอะไรบ้าง</p> <p>๓. ครูนำแผนภาพความคิดรูปแบบต่าง ๆ มาให้นักเรียนสังเกต จากนั้นครูอธิบายการเขียนแผนภาพความคิดตามหลักการ</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : เพราะจะได้เข้าใจและมองเห็นภาพรวมได้ชัดเจน และยังเป็นการจัดระบบความคิดของตนเอง</p> <p>- นักเรียน : เขียนสรุปเป็นแผนภาพความคิดโดยจัดหมวดหมู่แต่ละหัวข้อให้สัมพันธ์กัน</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูเชื่อมโยงความหมายของเขียนแผนภาพความคิด จากนั้นสนทนา ร่วมกับกับครู และจดบันทึกประเด็นสำคัญลงในสมุด</p> <p>- นักเรียน : อ่านเรื่องทั้งหมดให้เข้าใจและจับใจความสำคัญ หลังจากนั้นจำแนกข้อมูลต่าง ๆ เป็นหัวข้อสำคัญ</p> <p>๓. นักเรียนดูและอ่านตัวอย่าง จากนั้นตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวอย่างว่า การเขียนแผนภาพความคิดต้องมียอดประกอบอะไรบ้าง</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๕</p> <p>การเขียน</p> <p>แผนภาพความคิด</p> <p>จากวรรณกรรม</p> <p>พื้นบ้าน</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	เขียน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจหลักการเขียน แผนภาพความคิดมากขึ้น				
	๔. ครูให้นักเรียนสรุปหลักการเขียนแผน ภาพความคิดร่วมกันอีกครั้งก่อนที่จะลง มือทำกิจกรรม	๔. นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการเขียนแผน ภาพความคิดร่วมกันอีกครั้ง ดังนี้ - อ่านเรื่องให้เข้าใจ ชัดเจน - จับใจความสำคัญของเรื่อง - เลือกแผนภาพที่เหมาะสมกับเรื่อง - จัดประเภทหรือจัดหมวดหมู่ของข้อมูล - ลงมือเขียนแผนภาพความคิด - ตรวจสอบการเขียนให้ถูกต้อง - ตกแต่งระบายสี เพื่อสวยงาม			
	ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดจาก วรรณกรรมพื้นบ้าน ๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและให้ คำแนะนำในการทำงาน	๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมใน ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพความ คิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน ๒. นักเรียนทำใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียน แผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน	- ใบงานที่ ๕ การเขียน แผนภาพความคิด จากวรรณกรรม พื้นบ้าน		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน	๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ ๕ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ ดังนี้ - ครู : การเขียนแผนภาพความคิดนั้นมีประโยชน์อย่างไร	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้ - นักเรียน : ช่วยในการย่อความจากเรื่องที่อ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องได้รวดเร็ว ช่วยให้จับใจความของเรื่องที่ฟังและอ่านได้ ช่วยจัดความรู้อย่างเป็นระบบ ทำให้จดจำง่ายและแม่นยำ ช่วยให้สรุปเรื่องได้สมบูรณ์ครบถ้วน ช่วยในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	๑. สื่อ PPT ๒. คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดของวรรณกรรมพื้นบ้าน
- ๒) ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดของวรรณกรรมพื้นบ้าน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)
- ๔) ตัวอย่าง แผนภาพความคิด

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดของวรรณกรรมพื้นบ้าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่าน	- ประเมินการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน	- แบบประเมินการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการเขียน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดแยกองค์ประกอบของเรื่องที่อ่านวางลำดับแผนภาพความคิดโดยเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ด้วยเส้นสีวงกลม ลูกศร และอื่น ๆ จากนั้นนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน	- แบบประเมินสมรรถนะในการเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. สรุปเนื้อหา ถูกต้อง	สรุปเนื้อหาที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้งหมด ทุกหัวข้อ	สรุปเนื้อหาที่อ่าน ได้ถูกต้อง โดยผิด เพียง ๑ หัวข้อ	สรุปเนื้อหาที่อ่าน ได้ถูกต้อง โดยผิด เพียง ๒ หัวข้อ	สรุปเนื้อหาที่อ่าน ไม่ถูกต้อง
๒. การจัดหมวดหมู่	จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ความสัมพันธ์กัน และถูกต้องทั้งหมด	จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ความสัมพันธ์กัน เป็นส่วนใหญ่	จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ความสัมพันธ์กัน เป็นบางส่วน	จัดหมวดหมู่ข้อมูล ไม่ความสัมพันธ์กัน
๓. รูปแบบถูกต้อง	รูปแบบถูกต้องตาม แผนผังความคิด และอ่านเข้าใจง่าย	รูปแบบถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ อ่านเข้าใจง่าย	รูปแบบถูกต้อง เพียงเล็กน้อย อ่านเข้าใจง่าย	รูปแบบของ แผนภาพความคิด ไม่ถูกต้อง
๔. องค์ประกอบ ครบถ้วน	องค์ประกอบ ครบถ้วน	ขาดไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดไป ๓ องค์ประกอบ
๕. การตกแต่ง	ตกแต่งแผนภาพ ความคิดได้สวยงาม และเรียบร้อย	ตกแต่งแผนภาพ ความคิดได้สวยงาม และเรียบร้อยเป็น ส่วนใหญ่	ตกแต่งแผนภาพ ความคิดได้ค่อนข้าง สวยงาม เรียบร้อย	ตกแต่งแผนภาพ ความคิดไม่สวยงาม และไม่เรียบร้อย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินเรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม						
		สรุปเนื้อหาค้นถ่อง				การจัดหมวดหมู่				รูปแบบถ่อง				องค์ประกอบครบถ้วน					การตกแต่ง					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี
- คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของแผนภาพความคิด

แผนภาพความคิด เป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่าง ๆ ให้เป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ ระยะห่างจากจุดศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย รูปทรงเรขาคณิต และภาพ แสดงความหมายและเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้น ๆ

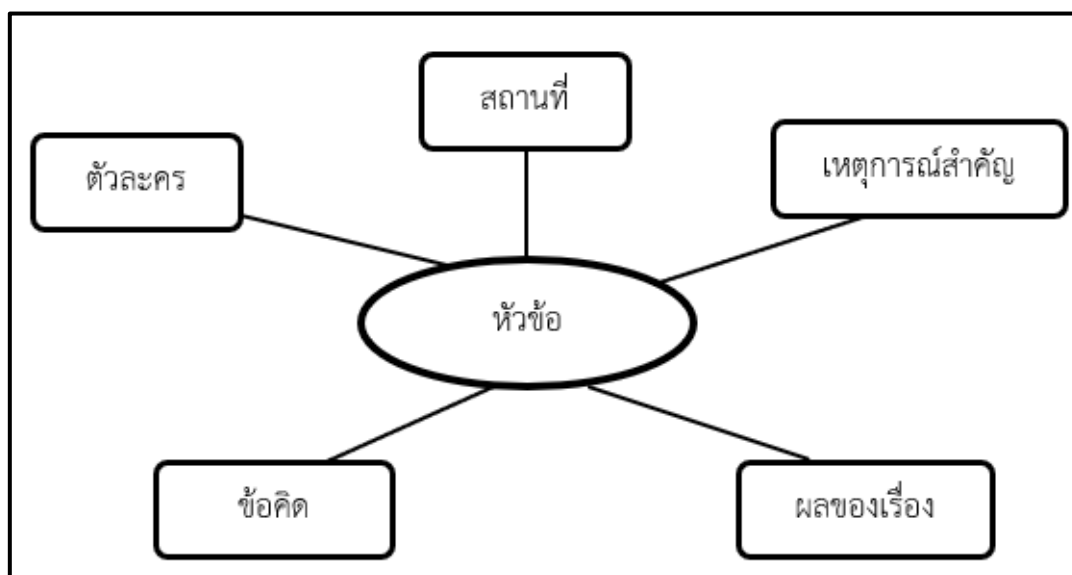
หลักการเขียนแผนภาพความคิดจากเรื่องที่อ่าน

๑. เขียนหัวข้อหลักให้อยู่กึ่งกลางของหน้ากระดาษ
๒. ลากเส้นด้วยปากกาหรือดินสอจากจุดรอบความคิดหลักให้กระจายออกไป
๓. วาดรูปวงกลม สีเหลี่ยม หรือรูปที่น่าสนใจ ของหัวข้อย่อย
๔. ทำเส้นบรรทัดในกรอบของแต่ละหัวข้อย่อย
๕. เขียนส่วนที่เป็นความคิดย่อย พร้อมกับการวาดรูปที่เกี่ยวข้องประกอบ
๖. ทำไปเรื่อย ๆ จนเนื้อหาครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ และสามารถตกแต่งให้สวยงาม

ประโยชน์ของการเขียนแผนภาพความคิด

๑. ช่วยในการย่อความจากเรื่องที่อ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องได้รวดเร็ว
๒. ช่วยจัดความรู้อย่างเป็นระบบ ระเบียบ ทำให้จดจำง่ายและแม่นยำ
๔. ช่วยให้สรุปเรื่องได้สมบูรณ์ครบถ้วนตามเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน
๕. ช่วยพัฒนาทักษะการสรุปความรู้

แนวทางการเขียนแผนภาพความคิดจากแผนภาพโครงเรื่อง

นิทานปรัมปราภาคใต้ เรื่อง พระเจ้าผิตพลาด
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

พระเจ้าผิตพลาด

เรื่อง พระเจ้าผิตพลาด นี้เป็นนิทานปรัมปราของจังหวัดกระบี่ เรื่องมีอยู่ว่า นานมาแล้ว เชื่อกันว่า พระเจ้าเป็นผู้สร้างโลกที่เราอาศัยกันอยู่นี้ขึ้นมา นอกจากนี้พระเจ้ายังเนรมิต ส่วนประกอบอื่น ๆ ในโลกขึ้นมาด้วย เช่น มนุษย์ สัตว์ ต้นไม้

เมื่อพระเจ้าเนรมิตสัตว์ต่าง ๆ ขึ้นมาเป็นเครื่องประดับโลกแล้ว ปรากฏว่าสัตว์นานาชนิด เหล่านั้นออกลูกออกหลานจำนวนมากมาย จนมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกวัน ๆ อย่างน่าเป็นห่วงว่า บรรดาสัตว์จะมีจำนวนเต็มพื้นที่โลก ในที่สุดพระเจ้าจึงเกิดความคิดใหม่ขึ้นโดยการสร้างสัตว์อีก จำพวกหนึ่งขึ้นมา เพื่อให้สัตว์ที่มีอยู่ก่อนแล้วเกรงกลัว ที่สำคัญคือสัตว์ที่สร้างขึ้นใหม่นี้จะต้อง กินสัตว์ที่มีอยู่ก่อนแล้วเป็นอาหาร จะไม่กินพืช ผัก หญ้า หรือผลไม้ใด ๆ ทั้งสิ้น ความต้องการของพระเจ้านี้คือ ให้สัตว์ที่มีอยู่ก่อนแล้วเพิ่มจำนวนช้าลง สัตว์จะได้ไม่ล้นโลก

ดังนั้น พระเจ้าจึงเนรมิตเสือขึ้นมาคู่หนึ่ง เสือคู่นี้เป็นตัวผู้และตัวเมีย และยังได้ให้คาถา เทวดาแก่เสือคู่นี้ เพื่อให้หลังเวลาที่จะแพร่พันธุ์ให้ทันความต้องการ คาถาเทวดาบทนี้มีอยู่ว่า “ปีละเจ็ดครอก ครอกละเจ็ดตัว” ซึ่งมีความหมายว่า ในปีหนึ่งเสือจะมีลูกเจ็ดครอก ในแต่ละครอกจะมีจำนวนเจ็ดตัว ฉะนั้นในหนึ่งปี เสือคู่นี้จะมีลูกรวมสี่สิบเก้าตัว

การเพิ่มขึ้นของเสือส่งผลให้สัตว์ป่าน้อยใหญ่ลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว พระเจ้าก็เริ่มวิตกกังวลว่าหากเป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ สัตว์ป่าสูญพันธุ์หมดแน่ พระเจ้าจึงคิดหาวิธีแก้ไข โดยจำแลงแปลงกายเป็นนกชนิดหนึ่ง ชื่อว่า นกคุ้ม ไปแอบดักคอยเสือ ฝ่ายเสือก็เดินภาวนาคาถามาเรื่อย ๆ ว่า ปีละเจ็ดครอก ครอกละเจ็ดตัว พอเสือเดินเข้ามาใกล้ นกก็บินปรือขึ้น ทำให้เสือตกใจร้ายคาถาผิตเป็น “เจ็ดปีต่อครอก ครอกละหนึ่งตัว”

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

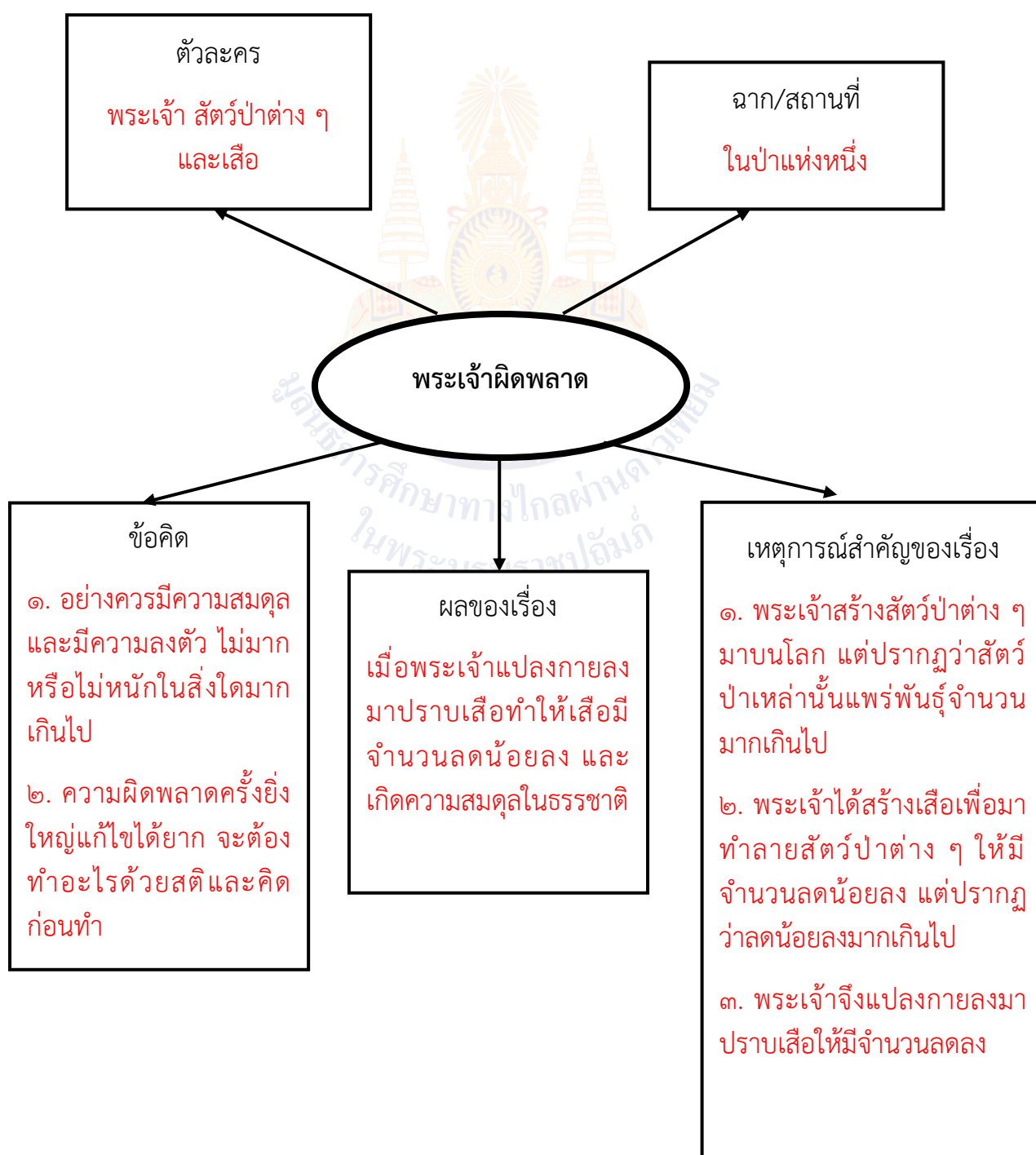
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากแผนภาพโครงเรื่อง พระเจ้าผิดพลาด และ
 ตกแต่งให้สวยงาม

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิดจากวรรณกรรมพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดจากแผนภาพโครงเรื่อง พระเจ้าผิตพลาด และ
 ตกแต่งให้สวยงาม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกใน โอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู
ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การตั้งคำถามและตอบคำถามจากการฟังและดูวรรณกรรมพื้นบ้าน เป็นทักษะอย่างหนึ่งที่จะต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในการฟังและดู เพื่อสรุปใจความสำคัญและข้อคิดจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็น และนำความรู้ ข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตจริง

๓. สาระการเรียนรู้

- การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล พร้อมระบุประโยชน์หรือข้อคิดและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล พร้อมระบุประโยชน์หรือข้อคิดและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <p>- บอกหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามทบทวนหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดูหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า การตั้งคำถามมีข้อดีหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : ถ้าเราไม่ตั้งคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู จะเกิดอะไรขึ้น</p> <p>๓. จากนั้น ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน และแจ้งให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้จะเรียนเรื่อง “วรรณกรรมพื้นบ้านสืบสานคุณค่า” โดยเป็นการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูวรรณกรรมพื้นบ้าน</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถามจากประสบการณ์และความคิดของตนเอง</p> <p>- นักเรียน : เคย ตั้งคำถามจากการฟังนิทาน / ไม่เคย เพราะไม่ชอบตั้งคำถาม</p> <p>- นักเรียน : มี เพราะช่วยฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ฝึกการมีเหตุผล</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถามเพื่อเข้าสู่บทเรียน</p> <p>- นักเรียน : ไม่เกิดสิ่งใดขึ้น แต่จะทำให้เราได้รับประเด็นสำคัญของเรื่องน้อยลง</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p>	<p>- การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดู</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>(ขั้นสอน ๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูกำหนดขอบเขตปัญหาของเรื่องนี่คือการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดูคืออะไร มีหลักการอย่างไร โดยครูถามนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : หลักการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องี่อ่านมีอะไรบ้าง โดยให้นักเรียนช่วยกันเขียนเป็นแผนภาพความคิด</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอแผนภาพความคิดสรุปหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๓. ครูตรวจสอบความถูกต้องของแผนภาพความคิดที่นักเรียนนำเสนอ และประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านคำถามที่ครูนำเสนอในสื่อ Power Point จากนั้นอภิปรายกลุ่มเรื่องหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอแผนภาพความคิดสรุปหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของแผนภาพความคิดที่เพื่อนนำเสนอ</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๖ การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดู</p> <p>- แผนภาพความคิดสรุปหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดู</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูสรุปหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดูอีกครั้งในสื่อ Power Point เพื่อให้ทุกคนเข้าใจตรงกัน</p> <p>๕. ครูยกตัวอย่างการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล เพื่อให้ นักเรียนดูเป็นแนวทางในการทำกิจกรรม</p> <p>๖. ครูทบทวนเรื่องมารยาทในการฟัง การดู และการพูดกับนักเรียน แล้วเปิดวิดีโอนิทานพื้นบ้านเรื่อง เกาะหนูเกาะแมว ในขณะที่ครูให้นักเรียนจับคู่กันและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ดังนี้</p> <p>๑) จดบันทึกระหว่างการฟัง ว่าเรื่องนี้ <u>“ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ผลเป็นอย่างไร”</u></p> <p>๒) ตั้งคำถามและเขียนคำตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง</p>	<p>๔. นักเรียนศึกษาการสรุปหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อ Power Point ที่ครูนำเสนอ</p> <p>๕. นักเรียนดูตัวอย่างการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล เพื่อให้ นักเรียนดูเป็นแนวทางในการทำกิจกรรม</p> <p>๖. นักเรียนร่วมสนทนาเพื่อทบทวนมารยาทในการฟัง การดู และการพูด แล้วดูวิดีโอ นิทานพื้นบ้านเรื่อง เกาะหนูเกาะแมว ในขณะที่นักเรียนจับคู่และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันดังนี้</p> <p>๑) จดบันทึกระหว่างการฟัง ว่าเรื่องนี้ <u>“ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ผลเป็นอย่างไร”</u></p> <p>๒) ตั้งคำถามและเขียนคำตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๗. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียน ๒-๓ คู่ ออกมาอ่านคำถามและคำตอบเกี่ยวกับเรื่อง เกาะหนูเกาะแมว	๗. ตัวแทนนักเรียน ๒-๓ คู่ ออกมาอ่านคำถามและคำตอบเกี่ยวกับเรื่องเกาะหนูเกาะแมว			
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูนิทานพื้นบ้าน ๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและให้คำแนะนำในการทำงาน ๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน	๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูนิทานพื้นบ้าน ๒. นักเรียนทำใบงานที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูวรรณกรรมพื้นบ้าน ๓. ตัวแทนนักเรียนนำเสนอการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูวรรณกรรมพื้นบ้าน จากนั้นทุกคนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง	- ใบงานที่ ๖ การตั้งคำถาม และตอบคำถาม เชิงเหตุผลจาก การฟังและดู นิทานพื้นบ้าน		
	ขั้นสรุป (๕ นาที)				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อให้ นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- ครู : การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนสามารถนำความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร</p> <p>๒. จากนั้น ครูสรุปความรู้เป็นแผนภาพความคิดในสื่อ Power Point ให้นักเรียนดูอีกครั้ง</p>	<p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ทำให้สรุปใจความสำคัญได้ชัดเจน ทำให้ได้ความรู้และข้อคิดที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้</p> <p>- นักเรียน : ตั้งคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู เพื่อวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ของเรื่อง</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เป็นแผนภาพความคิด</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. แผนภาพความคิดสรุปความรู้</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู
- ๒) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูนิทานพื้นบ้าน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)
- ๔) ตัวอย่าง การตั้งคำถาม
- ๕) คลิปวิดีโอนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เกาะหนูเกาะแมว

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูนิทานพื้นบ้าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- ประเมินการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- แบบประเมินการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล พร้อมระบุประโยชน์หรือข้อคิดและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- แบบประเมินสมรรถนะในการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตั้งคำถาม	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง ๔ ข้อ	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง เพียง ๒-๓ ข้อ	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง เพียง ๑ ข้อ
๒. การตอบคำถาม	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน ทั้ง ๕ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๔ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๒-๓ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๑ ข้อ
๓. การตรงประเด็น	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ทั้ง ๕ ข้อ	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ๔ ข้อ	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ๒-๓ ข้อ	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ๑ ข้อ
๔. การระบุคำ สำคัญในการตั้ง คำถาม	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร ทำไม</u> <u>สาเหตุใด อย่างไร</u> <u>อะไร อยู่ในคำถาม</u> ครบทั้ง ๕ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร ทำไม</u> <u>สาเหตุใด อย่างไร</u> <u>อะไร อยู่ในคำถาม</u> เพียง ๔ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร ทำไม</u> <u>สาเหตุใด อย่างไร</u> <u>อะไร อยู่ในคำถาม</u> เพียง ๒-๓ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร ทำไม</u> <u>สาเหตุใด อย่างไร</u> <u>อะไร อยู่ในคำถาม</u> เพียง ๑ ข้อ
๕. มารยาทการฟัง และการดู	ฟังและดูอย่างตั้งใจ ไม่คุยแทรกตั้งแต่ ต้นจนจบเรื่อง	ฟังและดูอย่างตั้งใจ แต่มีคุยแทรกบ้าง ๑ ครั้ง	ฟังและดูอย่างตั้งใจ แต่มีคุยแทรก ประมาณ ๒-๓ ครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังและดู และมีคุยแทรก มากกว่า ๔ ครั้ง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของการตั้งคำถาม

การตั้งคำถาม เป็นการตั้งประเด็นหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดจากการอ่าน การดู การสังเกต การฟัง และการดู หรือแม้แต่การรับรู้ ก็อาจทำให้สงสัยได้ จากนั้นตั้งคำถามเป็นข้อหรืออาจตั้งเป็นประโยคก็ได้ ซึ่งการตั้งคำถามที่ดีควรเป็นคำถามที่มีเหตุผล เพื่อให้ผู้ฟังเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ และกระบวนการแก้ปัญหา

ลักษณะของคำถามเชิงเหตุผล

คำถามที่ดีควรเป็นคำถามเชิงเหตุผลและคิดวิเคราะห์ มักใช้คำว่า **“ทำไม เพราะเหตุใด เพราะอะไร อะไร อย่างไร สาเหตุใด”** เพื่อเป็นการใช้ความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล รู้จักวิเคราะห์ ข้อความ และคิดหาหลักฐานและเหตุผลมาเขียนประกอบ

หลักพื้นฐานทั่วไปในการตั้งคำถาม

๑. ก่อนตั้งคำถาม ควรตั้งใจฟัง ตั้งใจดู หรือตั้งใจอ่าน เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ
๒. จดบันทึกระหว่างการฟัง การดู การอ่าน ในเรื่องที่สนใจหรือมีข้อสงสัย ได้แก่ “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ผลเป็นอย่างไร”
๓. จับใจความหรือประเด็นสำคัญของเรื่องที่ฟัง ดู หรืออ่าน ให้ได้
๔. ตั้งคำถามที่ ชัดเจนตรงประเด็นไม่กำกวม ให้เหมาะสม ถูกกาลเทศะ
๕. ใช้ภาษาที่สุภาพ เข้าใจง่าย และใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์หรืออคติ
๖. มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดหลายแง่มุม เพื่อจะได้คำถามที่หลากหลายแนวคิด

แนวการตั้งคำถามเชิงเหตุผล

๑. เริ่มจากการตั้งคำถามทำไม อะไร อย่างไรสาเหตุใด เพราะเหตุใด	๒. ในเรื่องที่อ่าน กล่าวถึงอะไรบ้าง และมีจุดประสงค์อย่างไร	๓. ข้อเท็จจริงคืออะไร และข้อคิดเห็นคืออะไร น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด	๔. ความรู้และข้อคิดที่จะนำไปปรับใช้ประโยชน์คืออะไร
--	--	--	--

ใบงานที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามจากการฟังและดูนิทานพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูจากตำนานพื้นบ้าน เรื่อง “เกาะหนู เกาะแมว”

ข้อที่ ๑ คำถาม :

 คำตอบ :

ข้อที่ ๒ คำถาม :

 คำตอบ :

ข้อที่ ๓ คำถาม :

 คำตอบ :

ข้อที่ ๔ คำถาม :

 คำตอบ :

ข้อที่ ๕ คำถาม :

 คำตอบ :

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๖ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามจากการฟังและดูนิทานพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณกรรมพื้นบ้าน สืบสานคุณค่า (๓)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการฟังและดูจากตำนานพื้นบ้าน เรื่อง “เกาะหนู เกาะแมว”

- ข้อที่ ๑ คำถาม : **เพราะเหตุใด**พ่อค้าจึงนำหมากับแมวขึ้นไปเรือไปด้วย
 คำตอบ : เพราะหมากับแมวหน้าตาน่ารัก น่าเอ็นดู จึงซื้อหมากับแมวไปอยู่ด้วย
- ข้อที่ ๒ คำถาม : **ทำไม**หมากับแมวจึงอยากกลับไปอยู่ที่บ้านเกิด
 คำตอบ : เพราะเกิดความเบื่อหน่ายที่ต้องใช้ชีวิตอยู่บนเรือนาน ๆ
- ข้อที่ ๓ คำถาม : หมากับแมวใช้วิธีการ**อย่างไร**ในการเดินทางกลับบ้าน
 คำตอบ : ใช้ลูกแก้ววิเศษสำหรับกันจมน้ำ แล้วจึงว่ายน้ำกลับบ้าน
- ข้อที่ ๔ คำถาม : **เพราะอะไร**หนูกับแมวจึงจมน้ำตาย
 คำตอบ : เพราะแย่งลูกแก้ววิเศษกัน จนจมน้ำตาย
- ข้อที่ ๕ คำถาม : **ทำไม**สถานที่บริเวณอ่าวสงขลา จึงเรียกว่า หาดทรายแก้ว
 คำตอบ : เพราะดวงแก้ววิเศษที่หล่นจากปากของหนู ก็แตกแหลกละเอียดเป็น
 หาดทรายเรียกกันว่า หาดทรายแก้ว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำภาษาต่างประเทศ เป็นคำภาษาอื่นที่ใช้ในภาษาไทย ซึ่งมีจำนวนมาก การเรียนรู้ทำความเข้าใจความหมายของคำ ทำให้สามารถนำไปใช้ในการติดต่อ สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

๓. สาระการเรียนรู้

- คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร)

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกลักษณะของคำภาษาต่างประเทศได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- จัดหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- บอกประโยชน์ของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑) <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกลักษณะของคำภาษาต่างประเทศได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศได้ <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกประโยชน์ของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนคิดว่า ภาษาที่เราใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน เป็นคำไทยทุกคำหรือไม่ อย่างไร - ครู : ในปัจจุบันเราใช้คำภาษาใดบ้างในการสื่อสาร <p>๒. ครูกล่าวว่า เชื่อมโยงความรู้เดิมกับนักเรียนเกี่ยวกับภาษาที่เราใช้พูดหรือเขียนสื่อสารกันในปัจจุบันนี้ มีมากกว่า ๒ ภาษา ซึ่งคำพูดหรือคำที่เราเขียนนั้น บางคำไม่ใช่คำไทยแท้ แต่เป็นคำยืมมาจากภาษาอื่น</p> <p>๓. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาพร้อมแจ้งให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้จะเรียนเรื่อง “คำภาษาต่างประเทศ”</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ไม่เป็น เพราะปัจจุบันเราใช้คำภาษาที่เป็นคำทับศัพท์ และภาษาอื่นในการพูด และการเขียน - นักเรียน : ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเขมร ภาษาญี่ปุ่น ภาษาบาลีสันสกฤต ฯลฯ <p>๒. นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับประเด็นการใช้คำยืมภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนไทย</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร 	<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ๒. ประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ <p>เครื่องมือวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. แบบ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ๒. แบบ ประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>(ขั้นสอน ๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามชวนคิดว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนทราบหรือไม่ว่า สาเหตุที่มีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยมีอะไรบ้าง</p> <p>๒. ครูนำข้อความขนาดสั้นที่มีคำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร มาให้นักเรียนอ่านและช่วยกันสังเกต และวิเคราะห์คำที่ไม่ใช่คำไทยแท้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-top: 10px;"> <p>ร้านก๋วยเตี๋ยวในตำบลนี้ ลูกค้าแน่นมาก เพราะมีโปรโมชันซื้อ ๒ แกรม ๑ และแถมพรีน้ำเก๊กฮวย ๑ ขวด</p> </div> <p>๓. ครูตั้งคำถามจากการอ่านข้อความ ดังนี้</p> <p>- ครู : ข้อความนี้มีการใช้คำอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าคำใดไม่ใช่ไทยแท้บ้าง</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับสาเหตุของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย</p> <p>๒. นักเรียนอ่านข้อความที่ครูกำหนดให้และช่วยกันสังเกตคำที่ไม่ใช่คำไทยแท้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-top: 10px;"> <p>ร้านก๋วยเตี๋ยวในตำบลนี้ ลูกค้าแน่นมาก เพราะมีโปรโมชันซื้อ ๒ แกรม ๑ และแถมพรีน้ำเก๊กฮวย ๑ ขวด</p> </div> <p>๓. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : มีการใช้คำไทยแท้และคำยืมภาษาอื่นด้วย</p> <p>- นักเรียน : ก๋วยเตี๋ยว ตำบล โปรโมชัน ฟรี และเก๊กฮวย</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๗</p> <p>- คำภาษาจีน</p> <p>- คำภาษาอังกฤษ</p> <p>- และคำภาษาเขมร</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>- ครู : นักเรียนทราบได้อย่างไร จงอธิบาย</p> <p>๔. ครูชี้แจงนักเรียนว่า ในช่วงนี้จะเรียน เรื่อง คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำ ภาษาเขมร จากนั้นครูกำหนดให้นักเรียน แบ่งกลุ่มเพื่อร่วมกันอภิปรายความรู้ เกี่ยวกับลักษณะของคำภาษาต่างประเทศ ทั้ง ๓ ภาษา</p> <p>๕. ครูจับฉลากสุ่มนักเรียนที่ละกลุ่มเพื่อนำเสนอลักษณะของคำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร ตามลำดับ</p> <p>๖. ครูยกตัวอย่างคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และภาษาเขมร ให้นักเรียนสังเกตการ เขียนและการอ่านออกเสียง ตัวอย่าง เช่น คำภาษาจีน - เต้าหู้ กวยจั๊บ ตุ่น โอเลี้ยง เจิ้ง เตี้ย โต๊ะ</p>	<p>- นักเรียน : ลักษณะของคำที่ไม่ตรงกับคำ ไทยแท้</p> <p>๔. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อร่วมกันอภิปราย กลุ่มในประเด็นลักษณะของคำภาษาจีน คำ ภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร</p> <p>๕. นักเรียนนำเสนอลักษณะของคำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ คำภาษาเขมร ที่ละกลุ่ม</p> <p>๖. นักเรียนสังเกตตัวอย่างคำที่ยืมมาจาก ภาษาจีน คำที่มาจากภาษาอังกฤษ และคำ ภาษาเขมร จากนั้นแสดงความคิดเห็น ร่วมกันกับครูเกี่ยวกับคำภาษานั้น ๆ</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)

หน่วยที่ ๑๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>คำภาษาอังกฤษ</p> <p>- ครีมี ไมโครโฟน กีตาร์ ฟุตบอล เครดิต</p> <p>คำภาษาเขมร</p> <p>- กำเดา ดำเนิน ตำรวจ ชำนาญ จำนอง บำนาญ</p> <p>๗. ครูให้นักเรียนจำแนกคำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร ด้วยการเล่น เกมจัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร จากบัตรคำที่ครูแจกให้</p> <p>๘. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปประโยชน์ที่ได้จากการเล่นเกมจัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร</p>	<p>๗. นักเรียนเล่นเกมจัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร จากบัตรคำที่ครูแจกให้</p> <p>๘. นักเรียนช่วยกันสรุปประโยชน์ที่ได้จากการเล่นเกมจัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร เช่น</p>			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๗ เรื่อง จัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๗ เรื่อง จัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร</p>	- ใบงานที่ ๗		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)

หน่วยที่ ๑๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและให้คำแนะนำในการทำงาน	๒. นักเรียนทำใบงานที่ ๗ เรื่อง จัดหมวดหมู่ คำภาษาจีน คำภาษา อังกฤษ และคำภาษา เขมร	คำภาษาอังกฤษ และคำภาษา เขมร		
	๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน	๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ ๗ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูตั้งคำถามเพื่อสรุปบทเรียน ดังนี้ - ครู : นักเรียนคิดว่ากำรยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในการสื่อสารมีข้อดีอย่างไร ๒. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เป็นแผนภาพความคิดเรื่อง ประโยชน์ของการศึกษาคำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร	๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : ทำให้เรามีคำมาใช้ในภาษาไทยที่หลากหลายและจำนวนมากขึ้น ๒. นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เป็นแผนภาพความคิดเรื่อง ประโยชน์ของการศึกษาคำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร	๑. สื่อ PPT ๒. คำถาม ๓. แผนภาพความคิดสรุป คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร
- ๒) ใบงานที่ ๗ เรื่อง การจัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)
- ๔) เกมจัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร
- ๕) บัตรคำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๗ เรื่อง การจัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของคำยืมภาษาต่างประเทศ	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จัดหมวดหมู่ของคำยืมภาษาต่างประเทศ	- ประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ	- แบบประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้การสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ	- แบบประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การจัดหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกลักษณะการจัด หมวดหมู่	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องทั้งหมด	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องส่วนใหญ่	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องบางส่วน	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องน้อยมาก
๒. การจัดหมวดหมู่	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ได้ถูกต้องทุกคำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิด ๒-๓ คำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิด ๔-๕ คำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิดมากกว่า ๕ คำ
๓. การคิดวิเคราะห์	สามารถวิเคราะห์ ลักษณะของคำยืม ภาษาต่างประเทศ ของภาษานั้น ๆ ได้ ถูกต้องทั้งหมด	สามารถวิเคราะห์ ลักษณะของคำยืม ภาษาต่างประเทศ ของภาษานั้น ๆ ได้ ถูกต้องส่วนใหญ่	สามารถวิเคราะห์ ลักษณะของคำยืม ภาษาต่างประเทศ ของภาษานั้น ๆ ได้ ถูกต้องบางส่วน	สามารถวิเคราะห์ ลักษณะของคำยืม ภาษาต่างประเทศ ของภาษานั้น ๆ ไม่ ถูกต้องเลย
๔. บอกความหมาย	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้อง	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้องส่วนใหญ่	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้องบางส่วน	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ไม่ถูกต้อง
๕. บอกประโยชน์	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ มากกว่า ๓ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ ๒ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ ๑ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยไม่ได้ เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินเรื่อง การจัดทำหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศ
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม						
		บอกหลักการจัดทำหมวดหมู่				การจัดหมวดหมู่				การตีความวิเคราะห์				บอกความหมาย					บอกประโยชน์					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี
 คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การยืมคำภาษาต่างประเทศ

การยืมคำจากภาษาอื่นมาใช้ในภาษาของตนเองมีการทำอยู่ทั่วไปในหลาย ๆ ชาติ เนื่องจากแต่ละชาติจำเป็นต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กันทางการเมือง ทางการค้า หรือทางวัฒนธรรม มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงเกิดการนำคำภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาของตนเอง

สาเหตุการยืมคำภาษาอื่น ๆ มาใช้ในภาษาไทย

๑. เพื่อใช้แทนคำไทยที่เราไม่มีคำนั้นใช้ในภาษาไทย ส่วนใหญ่เป็นชื่ออาหาร เครื่องดื่ม พืช ผักผลไม้ การดนตรี สัตว์ สิ่งประดิษฐ์สมัยใหม่ และชื่อทางวิทยาศาสตร์
๒. เพื่อใช้เป็นคำราชาศัพท์
๓. เพื่อทางศาสนาและวัฒนธรรม การเผยแพร่ศาสนา การรับเอาศาสนา ทำให้เราใช้คำของศาสนานั้น
๔. การศึกษาและการกีฬา ทั้งในหนังสือเรียน และข่าวสาวต่าง ๆ
๕. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น การแต่งงาน การเข้ารีต การสงคราม การทูต ฯลฯ

คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

๑. คำยืมภาษาจีน

ที่มาของการยืมคำภาษาจีน

ไทยกับจีนมีการติดต่อสัมพันธ์ทางการทูตมาตั้งแต่อดีต ชาวจีนอพยพมาตั้งรกรากถิ่นฐานทำมาหากินในเมืองไทยประกอบอาชีพต่าง ๆ มีการผสมผสานกันทางวัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ การยืมคำจีนบางคำมาใช้ในภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นสำเนียงภาษาแต้จิ๋ว

หลักการสังเกตคำภาษาจีน

คำยืมภาษาจีน ส่วนมากเป็นคำโดดและน้ำเสียงฟังดูแล้วจะมีเอกลักษณ์เฉพาะ ใช้เสียงวรรณยุกต์ตรีและจัตวา ซึ่งมีหลักสังเกตดังนี้

๑. นำมาเป็นชื่ออาหารการกิน เช่น ก๋วยเตี๋ยว แป๊ะชะ เฉาก๊วย จับฉ่าย
๒. เป็นคำที่เกี่ยวกับเครื่องใช้ เช่น ตะหลิว โต๊ะ เก้าอี้ เก่ง
๓. เป็นคำที่เกี่ยวกับการค้าและการจัดระบบทางการค้า เช่น เจ็ง หุ่น ห้าง
๔. เป็นคำที่ใช้วรรณยุกต์ตรี จัตวา เป็นส่วนมาก เช่น กวยจั๊บ ก๊วย เกี๊ เก๊ก กัง ตุ่น

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดอาหารการกิน	
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
เต้าหู้	ถั่วที่ไม่เป็นแป้งแล้วทำเป็นแผ่น ๆ
เต้าเจี้ยว	ถั่วเหลืองหมักเกลือ ใช้ปรุงอาหาร
เต้าส่วน	ขนมหวานทำด้วยแป้งเปียกกวนกับถั่วเขียวที่เปลือกออก แล้วราดด้วยกะทิ
เต้าฮวย	ขนมหวานทำด้วยน้ำถั่วเหลืองแข็งตัว ปรุงด้วยน้ำซิงต๋ม น้ำตาล
ก้วยเตี่ยว	ของกินชนิดหนึ่งทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้น ๆ ปรุงอาหารทั้งแห้งและน้ำ
กวยจั๊ว	ชื่อของกินทำด้วยแป้งข้าวเจ้าหั่นเป็นชิ้นใหญ่ ๆ
เกาเหลา	แกงมีลักษณะอย่างแกงจืด ปรุงรสได้ ไม่ใช่แกงเผ็ดแกงส้ม
เกี่ยมอี	ทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้นสั้น ๆ กลม ๆ สองปลายแหลมปรุงแบบก้วยเตี่ยว
พะโล้	ชื่ออาหารรสเค็มหวานที่มีไข่ต้ม เต้าหู้ หมู ใส่เครื่องปรุงที่เรียกว่าเครื่องพะโล้
ซาลาเปา	ขนมชนิดหนึ่งของจีน ทำด้วยแป้งสาลีปั้นเป็นลูกกลมมีทั้งไส้หวานและไส้เค็ม
บะซ่อ	เนื้อหมูสับละเอียด มักใส่ในแกงจืด
บะหมี่	แป้งซึ่งทำเป็นเส้นเล็ก ๆ แล้วตากแห้ง
ฉก้วย	ชื่อขนมชนิดหนึ่งคล้ายวุ้น ทำจากเมือกของพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งมีสีดำ
เปาะเปี๊ยะ	อาหารทำเป็นแผ่น ทำจากแป้งสาลีห่อไส้ต่าง ๆ
โอเลี้ยง	กาแฟเย็นไม่ใส่นม
กุนเชียง	ไส้กรอกจีน
เกี้ยว	ของกินทำด้วยแป้ง เป็นแผ่นบาง ๆ ทอดกรอบ หรือห่อหมูแล้วนึ่ง
โจ๊ก	ข้าวต้มแบบละเอียด ทำจากข้าว
แป๊ะชะ	ชื่ออาหารใช้ปลานึ่งจิ้มน้ำส้มกินกับผัก
ปาต่องโก๋	อาหารทำจากแป้งสาลี ตัดเป็นท่อน ๆ จับคู่ติดกัน ทอดน้ำมันให้พอง
เย็นตาโฟ	อาหารคล้ายก้วยเตี่ยว ใส่ผักบุง เต้าหู้ ปลาหมึก
จับฉ่าย	ชื่อต้มอย่างหนึ่ง ใส่ผักหลายชนิด

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดพืช ผัก ผลไม้	
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
แป๊ะก๊วย	เมล็ดของต้นแป๊ะก๊วย ใช้ต้มน้ำตาลรับประทาน แป๊ะก๊วย ก็ใช่
เก๊กฮวย	ดอกเบญจมาศหนู ใช้เป็นยารักษาโรคได้หลายอย่าง หรือต้มเป็นน้ำดื่มก็ได้

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดพืช ผัก ผลไม้	
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
ตั้งโอ้	ผักจีนชนิดหนึ่ง ใบเล็กหนามมีกลิ่นหอม
กวยช่าย	ผักชนิดหนึ่งคล้ายต้นหอมหอมใบแบน ๆ มีกลิ่นหอมฉุย, กวยช่าย ก็ใช้
กะหล่ำ	ชื่อไม้ล้มลุก มีหลายพันธุ์
เกาลัด	ไม้ต้นขนาดเล็ก เปลือกผลหนา ไม่มีหนาม เมล็ดเกลี้ยง
ลั่นจี่	ไม้ผล ผลกลมสีแดง รสเปรี้ยวอมหวาน
ลันเตา	ถั่วชนิดหนึ่ง เป็นไม้เถาที่มีมือเกาะเป็นยอดและฝักอ่อนสามารถกินได้
สาเล่	ไม้ผล มีเนื้อกรอบ รสหวานอมเปรี้ยว กลิ่นหอม

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดกริยา			
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย	คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
แก๊ก	วางท่า	เซี่ยน	ชำนาญ
เก้	งานเข้าที	ตุน	การเก็บหรือกั้นสิ่งของ เอาไว้ในยามขาดแคลน
เจ้า	เลิกกันไป หายกัน	ตุน	การปรุงอาหาร
เจี้ยบ	จัดหนัก มาก ยิ่งนัก	เอี้ยว	มีส่วนร่วม
แฉ	แบ ตีแผ่ เปิดเผย	โละ	ไม่เอา ทิ้ง
ชวย	เคราะห์ร้าย อับโชค	เฮง	ดี เจริญ

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน เกี่ยวกับการค้าขาย			
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย	คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
หุ้น	ส่วนที่ลงทุน ในการค้าขาย เช่น เล่นหุ้น ลงหุ้น จำหน่วย หุ้น	โสหุ้ย	ค่าใช้จ่าย
ห้าง	สถานที่ขายของขนาดใหญ่	แป๊ะเจี๊ยะ	เงินกินเปล่า
หมึก	น้ำหรือแท่งสำหรับเขียน ปกติเป็นสีดำ	เจ็ง	ล้มเลิกกิจการเพราะทุน หมด
เหลา	ร้านอาหาร ภัตตาคาร	ยี่ห้อ	เครื่องหมายการค้า

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน เกี่ยวกับเครือญาติ บุคคล			
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย	คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
กั่ง	ปู่ ตา	แปะ	สรรพนามใช้เรียกคนแก่ชายชาวจีน มีความหมายว่าลุง
อาม่า	ย่า ยาย	หมวย	เด็กหญิงหรือหญิงสาวลูกจีน ม่วยก็ใช้
ตี้	เด็กผู้ชายจีน	เฮีย	พี่ชาย, คือที่ใช้เรียกผู้ชายเพื่อยกย่อง
เตี้ย	พ่อ	เจ้	พี่สาว, คำเรียกผู้หญิงเพื่อยกย่อง

ตัวอย่างคำยืมภาษาจีน หมวดทั่วไป			
คำยืมภาษาจีน	ความหมาย	คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
ก๊ิก	หมู่ เหล่า พวก	แต๊ะเอี้ย	เงินที่ใช้ในโอกาสพิเศษ
กงเต็ก	การทำบุญให้ผู้ตาย โดยการสวดและเผากระดาษรูปต่าง ๆ เช่น บ้าน รถ เงิน	เต๋า	เรียกลูกบาศก์สำหรับทอดหรือเขย้านับแต้มเล่นการพนันว่า ลูกเต๋า
กั่งฟู	ศิลปะการต่อสู้อย่างหนึ่ง	แต๊ะเอี้ย	เงินที่ใช้ในโอกาสพิเศษ
แก้อี้	ที่นั่งมีขา ยกย้ายได้มีหลายรูปแบบ	ตะหลิว	เครื่องมือใช้แซะหรือตักของทอด หรือใช้ผัด
ก๊วย	คนเลว นักเลง	บ๊วย	สุดท้าย ที่หลัง
โต๊ะ	ที่เขียน ที่วางของ ใช้คู่กับแก้อี้	โป๊ะ	ทุนสำหรับทอดสะพาน
ตัว	บัตรแสดงสิทธิ์ของผู้ใช้	เปี้ย	ผมถักห้อยลงมาอย่างเป็นระเบียบ
จ๊ิว	ละครจีนโบราณ	โพย	บัญญัติ ทะเบียน
แข่ง	ภาชนะสานมีรูปแบบต่าง ๆ	หวย	การพนันอย่างหนึ่ง
จับกัง	กรรมกร ผู้ใช้แรงงาน	อั้งโล่	เตาไฟแบบจีน ใช้ถ่านกับฟืน
เซียน	ผู้สำเร็จ ผู้ที่เก่ง	ฮวงซุ้ย	ที่บรรจุศพของชาวจีน
ฮวงจู้ย	ลมและน้ำ ศาสตร์ในการกำหนดที่ตั้งให้เหมาะสม		

๒. คำยืมภาษาอังกฤษ

ที่มาของการยืมคำภาษาอังกฤษ

อังกฤษมีการติดต่อทางการค้ากับไทยมาตั้งแต่สมัยอยุธยา ภาษาอังกฤษเริ่มมีบทบาทในไทยมากขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) สหรัฐอเมริกาเข้ามาเผยแผ่คริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ในไทย ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) ไทยได้มีการติดต่อกับฝรั่งเศส อังกฤษและอเมริกันมากขึ้น อีกทั้งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีความสนพระราชหฤทัยในการศึกษาภาษาอังกฤษจนทำให้มีการศึกษาภาษาอังกฤษ คำยืมจากภาษาอังกฤษจึงได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

หลักการสังเกตคำภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีลักษณะและหลักการสังเกต ดังนี้

๑. เป็นคำหลายพยางค์ เช่น ช็อกโกแลต แคปซูล โฟกัส เทรนเนอร์ คอมพิวเตอร์ ไวโอลิน เทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

๒. เป็นคำทับศัพท์ เช่น กลูโคส ออกซิเจน เค้ก คุกกี้ ครีม สลัด โซดา เบียร์ ฟุตบอล โซฟา ไมโครโฟน กีตาร์ วิดีโอ แอร์บอล

๓. เป็นคำที่มีตัวสะกดหลายตัว มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับอยู่บนตัวสะกดตัวแรก หรือตัวสะกดตัวสุดท้าย เช่น फिल्म การ์ด ปาล์ม มาร์ค ซอล์ก ฟาร์ม คอร์ส ฟอรัม เบียร์ ออกไซด์ ไวน์ พิวส์ กีตาร์

๔. เป็นคำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ บล บร ดร ฟล ฟร ทร เช่น บล็อก เบรก บร็อกโคลี่ บรอนซ์ ดรรัมเมเยอร์ ดร็อบ แอ็ดเดร็ส แพลต ฟลุก ฟรี เฟรม แพรนชายส์ ทรัมเป็ต เทรน อิเล็กทรอนิกส์

๕. เป็นคำที่สะกดด้วยพยัญชนะ ฟ ล ส ศ ต เช่น กราฟ กอล์ฟ บอล อีเมล โบนัส โฟกัส แก๊ส ช็อกโกแลต รีพอร์ต แคร่รอต โดนต์

ตัวอย่างคำภาษาอังกฤษที่ใช้ในภาษาไทย

คำภาษาอังกฤษที่ไทยนำมาใช้ในวงการต่าง ๆ เช่น

๑. คำศัพท์ในวงการการช่าง เช่น คลัตช์ คาร์บูเรเตอร์ โซลา ดีเซล ไดนาโม แทรกเตอร์ น็อต ปีม์ ปาร์เกต์ แป็บ มอเตอร์ สปริง สวิตช์ คอนกรีต ฯลฯ

๒. คำศัพท์ในวงการกีฬา เช่น กอล์ฟ เทนนิส ฟุตบอล มาราธอน ยิมนาสติก วอลเลย์บอล สกี สเก็ต สกูเกอร์ เสิร์ฟ สเตเดียม สपोर्ट เกม ฯลฯ

๓. คำศัพท์ในวงการแพทย์ เช่น กอช เกาต์ คลินิก โคมา เซรุ่ม วัคซีน ไวรัส ปรสิต

๔. คำศัพท์ในวงการวิทยาศาสตร์ เช่น กลูโคส ก๊าซ แก๊ส คลอรีน แคลเซียม แคลอรี เซลล์ โซดา ตะกั่ว ไนลอน โปรตีน โฟกัส फिल्म ยิปซัม โมเลกุล เลเซอร์ ออกซิเจน อิเล็กทรอนิกส์ แอลกอฮอล์ ฟิสิกส์ ฯลฯ

๕. คำศัพท์ในวงการศึกษา เช่น ซอล์ก เทอม ฟังก์ชัน สถิติ ฯลฯ

๖. คำศัพท์ในวงการเศรษฐกิจ เช่น เครดิต เคาน์เตอร์ แค็ตตาล็อก เช็ค แชร์ สตีค สโตร์ อีเมล สเตชัน เฮลิคอปเตอร์ แอร์โฮสเทล ฯลฯ

๗. คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่ม เช่น กาแฟ เค้ก แชนดริช ทุ่น่า สตรอเบอรี่ ไอศกรีม ไวน์ วิสกี้ ซอส ซุป ฯลฯ

๘. คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น คลิป คัตเตอร์ โซฟา เน็กไท เข็ม ไม้ตบูก

๙. คำศัพท์อื่น ๆ เช่น กัปตัน แก๊ป คิว โจ๊ก เซ็น ซิป เต็นท์ ปาร์ตี้ โปสเตอร์ เฟอร์นิเจอร์ แพลต แพชั่น แพนซี มะกะโรนี เมนู ริปปิ้น สติกเกอร์ สไตล์ แอร์ ฮันนีมูน กูก กอบปี้ แอปเปิ้ล ฯลฯ

๓. คำยืมภาษาเขมร

เขมรเป็นชาติที่มีความสัมพันธ์มาตั้งแต่การค้า การสงคราม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมเขมรมีอิทธิพลเหนือดินแดนสุวรรณภูมิมาก่อนกรุงสุโขทัยและกรุงศรีอยุธยาจะเรืองอำนาจ ทำให้ภาษาเขมรเข้ามาปะปนในภาษาไทยเป็นเวลานาน

ลักษณะคำภาษาเขมรในภาษาไทย

๑. เป็นคำที่มักสะกดด้วย จ ญ ร ล เช่น เสด็จ เผด็จ อาจ อำนาจ บำเพ็ญ สราญ กำจร จราจร ตำบล บันดาล

๒. เป็นคำควบกล้ำ เช่น ไกร ชลิ่ง ปรง ปรับปรา ปรอง

๓. ขึ้นต้นด้วยคำที่ใช้ บัง บัน บรร บำ นำหน้า เช่น บังคับ บังคม บังเกิด บังอาจ บันได บันดาล บันลือ บำเพ็ญ บำบัด บำเหน็จ

๔. ขึ้นต้นด้วยคำว่า กำ ตำ ต่า จำ ชำ สำ บำ รำ เช่น

กำ = กำเดา กำแพง กำลั้ง กำไร กำจัด กำจร กำจร กำทร กำพรว้า กำสรวล กำเนิด

ตำ = ตำเนิน ตำริ ตำรู ตำรง (ตำรี ตำไร แปลว่า ช้าง)

ต่า = ต่านาน ต่ารวจ ต่าบล ต่ารา ต่าลิ่ง ต่าหนัก ต่าหนี

จำ = จำนำ จำนอง จำหน่าย จำแนก

ชำ = ชำนิ ชำนาญ ชำร่วย ชำระ ชำแหละ ชำรุด

สำ = สำราญ สำรวย สำเร็จ สำเนา สำเภา

บำ = บำเรอ บำราบ บำนาญ บำเหน็จ บำรุง บำเพ็ญ

รำ = รำคาญ รำไร

๕. นิยมเป็นคำที่นิยมใช้อักษรนำ เช่น สนุก สนาน ส้มคร สมาน เสด็จ สมอ

๖. คำเขมรส่วนมากใช้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น เสวย ผนวช บรรทม เสด็จ โปรด ขนง เชนย สรวล

๗. เป็นคำแผลง เช่น ครบ > ค่ำรบ, ขदान > กระจदान, จำย > จำหน่าย, แจก > จำแนก ชาญ > ชำนาญ, เเดิน > ตำเนิน, เรียบ > ระเบียบ, ตริ > ตำริ, ตรวจ > ตำรวจ

ใบงานที่ ๗ เรื่อง จัดหมวดหมู่คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง “อาหารที่มีสารโปรตีนและผักผลไม้ที่มีวิตามินซี” แล้วค้นหา
 คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ คำภาษาเขมร และจัดหมวดหมู่ให้ถูกต้อง (ไม่นับคำซ้ำ)

อาหารที่มีสารโปรตีนและผักผลไม้ที่มีวิตามินซี

โปรตีน เป็นสารอาหารที่เป็นองค์ประกอบหลักของทุกเซลล์ในร่างกาย ทำหน้าที่สำคัญ
 หลากหลายในรูปแบบ จำแนกได้ต่อไปนี้ เช่น

- ◆ กว๊ายเตี๋ยและเกาเหลาหมู เพราะมีเนื้อหมูและลูกชิ้น
- ◆ โจ๊กหมูใส่ไข่ มีบางอย่างที่ให้สารโปรตีน เช่น หมู ไข่
- ◆ แกงจืดตำลึงและสมุนไพรรสชาติกลมกล่อม บำรุงร่างกาย
- ◆ ลูกชิ้นโอเด็งมหาสนุก อร่อยทุกคำที่รับประทาน มีโปรตีนจากหมู
- ◆ ผัดผักบร็อกโคลี่ใส่หมูชิ้นและกะหล่ำปรุงรสด้วยซอส อร่อยชัวร์
- ◆ แกงส้มผักรวมใส่กุ้ง ต้มจับฉ่าย ผักทุกต้นปลอดสารพิษ เพราะไม่ใช่สารกำจัดศัตรูพืช
- ◆ ฝรั่ง ส้ม มะขามป้อม เหล่านี้มีวิตามินซีเยอะมาก ช่วยให้เลือดกำเดาไหลน้อยลง

คำภาษาจีน	คำภาษาอังกฤษ	คำภาษาเขมร
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบบางานที่ ๗ เรื่อง จัดหมวดหมู่วรรณคดีภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาเขมร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง “อาหารที่มีสารโปรตีนและผักผลไม้ที่มีวิตามินซี” แล้วค้นหา
 คำภาษาจีน คำภาษาอังกฤษ คำภาษาเขมร และจัดหมวดหมู่ให้ถูกต้อง (ไม่นับคำซ้ำ)

อาหารที่มีสารโปรตีนและผักผลไม้ที่มีวิตามินซี

โปรตีน เป็นสารอาหารที่เป็นองค์ประกอบหลักของทุกเซลล์ในร่างกาย ทำหน้าที่สำคัญ
 หลากหลายในรูปแบบ จำแนกได้ต่อไปนี้ เช่น

- ◆ กว๊ายเตี๋ยและเกาเหลาหมู เพราะมีเนื้อหมูและลูกชิ้น
- ◆ โจ๊กหมูใส่ไข่ มีบางอย่างที่ให้สารโปรตีน เช่น หมู ไข่
- ◆ แกงจืดตำลึงและสมุนไพรรสชาติกลมกล่อม บำรุงร่างกาย
- ◆ ลูกชิ้นโอเด็งมหาสนุก อร่อยทุกคำที่รับประทาน มีโปรตีนจากหมู
- ◆ ผัดผักบร็อกโคลี่ใส่หมูชิ้นและกะหล่ำปรุงรสด้วยซอส อร่อยชัวร์
- ◆ แกงส้มผักรวมใส่กุ้ง ต้มจับฉ่าย ผักทุกต้นปลอดสารพิษ เพราะไม่ใช้สารกำจัดศัตรูพืช
- ◆ ฝรั่ง ส้ม มะขามป้อม เหล่านี้มีวิตามินซีเยอะมาก ช่วยให้เลือดกำเดาไหลน้อยลง

คำภาษาจีน	คำภาษาอังกฤษ	คำภาษาเขมร
กว๊ายเตี๋ย	โปรตีน	จำแนก
เกาเหลา	เซลล์	ตำลึง
โจ๊ก	บร็อกโคลี่	บำรุง
กะหล่ำ	ซอส	กำจัด
จับฉ่าย	ชัวร์	กำเดา
	วิตามินซี	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำภาษาต่างประเทศ เป็นคำภาษาอื่นที่ใช้ในภาษาไทย ซึ่งมีจำนวนมาก การเรียนรู้ทำความเข้าใจความหมายของคำ ทำให้สามารถนำไปใช้ในการติดต่อ สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

๓. สาระการเรียนรู้

- คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ)

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกลักษณะของคำภาษาต่างประเทศได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- จัดหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศและแต่งประโยคจากคำภาษาต่างประเทศได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- บอกประโยชน์ของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)																				
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน																							
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑) <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกลักษณะของคำภาษาต่างประเทศได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดหมวดหมู่คำยืมภาษาต่างประเทศและแต่งประโยคจากคำภาษาต่างประเทศได้ <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกประโยชน์ของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย 	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่คำ โดยเป็นการคาดเดาก่อนว่า คำใดมาจากภาษาบาลี บ้าง คำใดมาจากภาษาสันสกฤตบ้างและ คำใดมาจากภาษาอื่น ๆ บ้าง</p> <p>บัตรคำ</p> <table border="1"> <tr> <td>พระสงฆ์</td> <td>ญี่ปุ่น</td> </tr> <tr> <td>กษัตริย์</td> <td>บาลี</td> </tr> <tr> <td>มะละกา</td> <td>ฝรั่งเศส</td> </tr> <tr> <td>คาราเต้</td> <td>สันสกฤต</td> </tr> <tr> <td>แชมเปญ</td> <td>มลายู</td> </tr> </table> <p>๒. ครูเฉลยคำตอบ และให้นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>๓. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนและแจ้งให้นักเรียนทราบว่า ชั่วโมงนี้จะเรียนเรื่อง “คำภาษาต่างประเทศ”</p>	พระสงฆ์	ญี่ปุ่น	กษัตริย์	บาลี	มะละกา	ฝรั่งเศส	คาราเต้	สันสกฤต	แชมเปญ	มลายู	<p>๑. นักเรียนเล่นเกมจำแนกคำเป็นกลุ่ม โดยรับบัตรคำจากครู กลุ่มละ ๕ คำ โดยจับคู่ให้ถูกต้อง</p> <p>บัตรคำ</p> <table border="1"> <tr> <td>พระสงฆ์</td> <td>ญี่ปุ่น</td> </tr> <tr> <td>กษัตริย์</td> <td>บาลี</td> </tr> <tr> <td>มะละกา</td> <td>ฝรั่งเศส</td> </tr> <tr> <td>คาราเต้</td> <td>สันสกฤต</td> </tr> <tr> <td>แชมเปญ</td> <td>มลายู</td> </tr> </table> <p>๒. นักเรียนตรวจสอบการจับคู่ของคำ</p>	พระสงฆ์	ญี่ปุ่น	กษัตริย์	บาลี	มะละกา	ฝรั่งเศส	คาราเต้	สันสกฤต	แชมเปญ	มลายู	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. บัตรคำ</p>	<p>- การจำแนกคำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ</p>
พระสงฆ์	ญี่ปุ่น																								
กษัตริย์	บาลี																								
มะละกา	ฝรั่งเศส																								
คาราเต้	สันสกฤต																								
แชมเปญ	มลายู																								
พระสงฆ์	ญี่ปุ่น																								
กษัตริย์	บาลี																								
มะละกา	ฝรั่งเศส																								
คาราเต้	สันสกฤต																								
แชมเปญ	มลายู																								

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>(ขั้นสอน ๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเข้าสู่ประเด็นสำคัญเนื้อหา ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนบอกได้หรือไม่ว่า คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต มีลักษณะอย่างไร</p> <p>- ครู : นอกจากคำภาษาบาลีและสันสกฤต ยังมีคำภาษาอื่น ๆ อีกหรือไม่ อะไรบ้าง</p> <p>๒. ครูนำเสนอลักษณะของคำภาษาบาลี และคำภาษาสันสกฤตในสื่อ PowerPoint เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจตรงกัน</p> <p>- ครู : จากการนำเสนอลักษณะของภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต นักเรียนสามารถสรุปสั้น ๆ เข้าใจแบบง่ายได้อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์เดิมของตนเองที่เคยเรียนมาในระดับชั้น ป.๕</p> <p>- นักเรียน : มี เช่น ภาษาชวา-มลายู ญีปุ่น เปอร์เซีย อาหาร โปตุเกส เป็นต้น</p> <p>๒. นักเรียนสนทนากับครู เรื่อง ลักษณะของ คำภาษาบาลี-สันสกฤต</p> <p>- นักเรียน :</p> <p>◆ คำภาษาบาลี เป็นคำที่มาจากศาสนาพุทธ จะไม่ใช่ตัว ศ ษ และไม่ใช่ รร</p> <p>◆ คำภาษาสันสกฤต เป็นคำที่มีที่มาจากศาสนาพราหมณ์ มีการใช้ตัว ศ ษ, ใช้ รร และใช้ตัว ฤ ในการประสมคำ</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๘ คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูนำตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของภาษาบาลี-สันสกฤต มาให้นักเรียนดูและอภิปรายร่วมกัน</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนเล่นเกมจำแนกคำภาษาบาลี-สันสกฤต</p> <p>๕. ครูนำเสนอคำภาษาอื่น ๆ ที่นักเรียนควรรู้จักในสื่อ PowerPoint จากนั้นให้แต่ละกลุ่มศึกษาจากใบความรู้ที่ ๘</p> <p>๖. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยการจำแนกคำภาษาต่าง ๆ จากบัตรคำ และนำคำที่สนใจมาแต่งประโยค ๓ ประโยค จากนั้นครูสรุปกิจกรรม</p>	<p>๓. นักเรียนอภิปรายเปรียบเทียบเรื่องภาษาบาลี-สันสกฤต จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๔. นักเรียนเล่นเกมจำแนกคำภาษาบาลี-สันสกฤต</p> <p>๕. นักเรียนร่วมกันศึกษาคำภาษาอื่น ๆ จากใบความรู้ที่ ๘ เกี่ยวกับคำภาษาอื่น ๆ ที่ควรรู้จัก เช่น ภาษาเปอร์เซีย โปรตุเกส ฝรั่งเศส และญี่ปุ่น</p> <p>๖. นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยการจำแนกคำภาษาต่าง ๆ จากบัตรคำ และนำคำที่สนใจมาแต่งประโยค ๓ ประโยค จากนั้นร่วมกันสรุปกิจกรรม</p>	<p>- เกมจำแนกคำภาษาบาลี-ภาษาสันสกฤต</p> <p>- บัตรคำ</p>		
ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)					
๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๘ เรื่อง คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ	๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๘ เรื่อง คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ	- ใบงานที่ ๘ การจำแนกคำภาษาบาลี			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและให้คำแนะนำในการทำงาน	๒. นักเรียนทำใบงานที่ ๘ ด้วยความตั้งใจและหากไม่เข้าใจ สามารถปรึกษาครูได้	คำภาษาสันสกฤต และคำภาษา อื่น ๆ		
	๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน	๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ ๘ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูตั้งคำถามเพื่อสรุปบทเรียน ดังนี้ - ครู : นักเรียนได้รับประโยชน์อะไรจากการเรียนเรื่องคำภาษาต่างประเทศ	๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : ทำให้ได้รู้จักที่มาของคำยืมภาษาต่างประเทศที่เราใช้สื่อสารกันปัจจุบัน	๑. สื่อ PPT ๒. คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ
- ๒) ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๒)
- ๔) บัตรคำคำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๘ เรื่อง คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของคำยืมภาษาต่างประเทศ	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จัดหมวดหมู่คำยืมภาษาต่างประเทศและแต่งประโยคจากคำภาษาต่างประเทศ	- ประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศและการแต่งประโยค	- แบบประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศและการแต่งประโยค	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้การสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ	- แบบประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำภาษาต่างประเทศ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การจัดหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกลักษณะการจัด หมวดหมู่	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องทั้งหมด	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องส่วนใหญ่	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องบางส่วน	บอกลักษณะจัด หมวดหมู่คำภาษา ต่างประเทศได้ ถูกต้องน้อยมาก
๒. การจัดหมวดหมู่	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ได้ถูกต้องทุกคำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิด ๒-๓ คำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิด ๔-๕ คำ	จัดหมวดหมู่คำ ภาษาต่างประเทศ ผิดมากกว่า ๕ คำ
๓. การแต่งประโยค	แต่งประโยคได้ ถูกต้องทั้ง ๑๐ ข้อ	แต่งประโยคได้ ถูกต้อง ๘-๙ ข้อ	แต่งประโยคได้ ถูกต้อง ๖-๗ ข้อ	แต่งประโยคได้ ถูกต้อง ๑-๕ ข้อ
๔. บอกความหมาย	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้อง	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้องส่วนใหญ่	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ได้ถูกต้องบางส่วน	บอกความหมาย ของคำยืมภาษา ต่างประเทศนั้น ๆ ไม่ถูกต้อง
๕. บอกประโยชน์	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ มากกว่า ๓ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ ๒ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยได้ ๑ ประเด็น	บอกประโยชน์ ของการยืมคำภาษา ต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยไม่ได้ เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินเรื่อง การจัดทำหมวดหมู่คำภาษาต่างประเทศ
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม										
		บอกหลักการจัดทำหมวดหมู่				การจัดหมวดหมู่				การแต่งประโยค				บอกความหมาย					บอกประโยชน์									
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐					

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำภาษาบาลี – สันสกฤต

ประเทศไทยเรา มีการนำคำภาษาบาลี - สันสกฤต มาใช้ตั้งแต่สมัยโบราณกาล โดยถ้าเป็นภาษาบาลี จะมาพร้อมศาสนาพุทธ ส่วนภาษาสันสกฤต จะมาพร้อมศาสนาพราหมณ์

คำภาษาบาลี – คำภาษาสันสกฤต เป็นภาษาที่ไทยรับมาจากอินเดีย โดยการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและการศึกษาด้านพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์พระไตรปิฎกล้วนแต่เป็นภาษาบาลี นอกจากนี้การรับอิทธิพลทางวรรณคดีและศาสตร์ต่าง ๆ

ข้อสังเกต คำยืมที่มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต ดังนี้

คำภาษาบาลี	คำบาลีสันสกฤต
๑. ไม่ใช้พยัญชนะ “ศ ข” แต่จะใช้ “ส” เช่น สั่งข้ สงฆ์ สันธาน สัมผัส สติ สัญญาณ สิริ สันติ โสภา โสภี	๑. ใช้ทั้ง “ส ศ ข” เช่น ปักษา ปักษี ศาสนากษัตริย์ ตรุษ ศาสตรา ศัพท์ อักษร ศรี เคียร ศาลา กฤษณะ ศาสนา
๒. ไม่ใช้ “รร” แต่นิยมใช้ “ริ” เช่น จรียา ภรียา กิริยา	๒. ใช้ “รร” เช่น สุพรรณ สุพรรณ สุวรรณ จรรยา ภรรยา กรรม ธรรม บรรพต วรรณ วรรณ อัจฉริยะ
๓. นิยมใช้พยัญชนะ ๒ ตัวติดกัน เช่น นิพพาน ปัญญา บุคคล ปัจจัย ภัตตา อคคี วิญญาณ วิชชา สัจจา เมตตา นิจจา มัจฉา	๓. ใช้คำที่พยัญชนะข้ามวรรค ไม่ติดกัน เช่น จันทรธา มนตรี อุทยาน พิสดาร วิทยา พัสดุ มัธยม ดัสกร อาตมา สัตยา
๔. ไม่ใช้ ฤ ฦ	๔. ใช้ตัว ฤ ฦ เช่น ฤษี ฤทธิ ฤกษ์ ฤทัย กฤษณา ฤทธา ฤทธิ กฤษณา พฤษภา ประพฤติ กฤษฏา ศฤงคาร ตฤณ สฤษณ์ นฤมล มฤตยู
๕. ตัวอย่าง คำภาษาบาลี ที่พบบ่อย กรุณา กติกา กีฬา กฐิน เขต คงคา คติ จุฬา ฉายา ญาณ ฐาน วิชา ปกติ โอวาท วัตถุ	๕. ตัวอย่าง คำภาษาสันสกฤต ที่พบบ่อย กษัตริย์ บริบูรณ์ ปรัชญา สถาปนา ปราศรัย มัธยม ศึกษา วิทยู มนุษย์ เกษียณ บุชบา

ภาษาชวา – มลายูในภาษาไทย

การสังเกตคำภาษาชวา-มลายูที่นำมาใช้ในภาษาไทย

๑. ภาษาชวา ปัจจุบันเรียกว่า **ภาษาอินโดนีเซีย** ภาษาชวาที่นำมาใช้ในภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นภาษาเขียน ซึ่งรับมาจากวรรณคดีเรื่อง ดาหลังและอิเหนาเป็นส่วนใหญ่

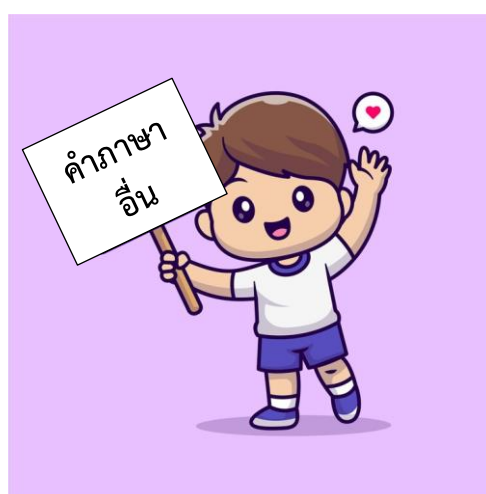
๒. ภาษาชวา-มลายูที่นำมาใช้ในภาษาไทยปัจจุบัน คือ **ใช้ในการแต่งคำประพันธ์** เช่น บุหงา บุหลัน ระตู ปาหนัน บุหงา บุตรี บุตรา มะละกา มะละกอ กะทัดรัด ดาหลา

๓. ภาษาชวาใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น กัลปังหา กุญแจ กระดิ่งงา ซ่าหริ่ม

๔. ภาษาชวายังนำมาใช้ในความหมายคงเดิม เช่น ทูเรียน น้อยหน้า บุหลัน

ภาษาอื่น ๆ ตัวอย่าง เช่น

• เปอร์เซีย	กุหลาบ	คาราวาน	ตราชู	บัตกรี	สั๊กหลาด
• โปรตุเกส	กะละแม	กะละมัง	สบู	เลหลัง	ปิ่นโต
• ฝรั่งเศส	กงสุล	ครัวซองต์	คูปอง	แชมเปญ	บุฟเฟต์
• ญี่ปุ่น	กิโมโน	คาราเต้	ซูโม	ยูโด	สุกี้ยากี้
• ทมิฬ	กะไหล่	กุลี	กานพลู	กำมะหยี่	อากาด
• อาหรับ	กะลาสี	การบูร	กั้นหยั่น	กะไหล่	ฝิ่น
• มอญ	มะ	เมี้ย	เป็งมาง	พลาย	ประเคน
• พม่า	หม่อง	กะปิ	ส่วย		

ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้ แล้วระบุว่าเป็นคำที่มาจากภาษาใด

ข้อ	คำ	แต่งประโยค	มาจากภาษาใด
๑	ศึกษา
๒	ปัจจัย
๓	ภริยา
๔	ฤๅษี
๕	ศาสนา
๖	ปัญญา
๗	มะละกอ
๘	กุหลาบ
๙	สุกี้ยากี้
๑๐	ปิ่นโต

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำภาษาบาลี คำภาษาสันสกฤต และคำภาษาอื่น ๆ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้ แล้วระบุว่าเป็นคำที่มาจากภาษาใด

ข้อ	คำ	แต่งประโยค	มาจากภาษาใด
๑	ศึกษา	การ <u>ศึกษา</u> เป็นรากฐานของชีวิต	สันสกฤต
๒	ปัจจัย	การตัดต้นไม้เป็นหนึ่ง <u>ปัจจัย</u> ที่ทำให้โลกร้อน	บาลี
๓	ภริยา	คุณหญิงกานดาเป็น <u>ภริยา</u> ที่ต้องทำตามกฎหมาย	บาลี
๔	ฤๅษี	พระ <u>ฤๅษี</u> มอบผอบวิเศษให้แก่จันทโครพ	สันสกฤต
๕	ศาสนา	ทุก <u>ศาสนา</u> สอนให้ทุกคนเป็นคนดี	สันสกฤต
๖	ปัญญา	เราควรใช้ <u>ปัญญา</u> ในการแก้ไขปัญหา	บาลี
๗	มะละกอ	คุณตาชอบรับประทานข้าวกับ <u>มะละกอ</u>	มลายู
๘	กุหลาบ	พี่ชายซื้อดอก <u>กุหลาบ</u> ไปให้แฟนในวันวาเลนไทน์	เปอร์เซีย
๙	สุกี้ยากี้	ฉันชอบกิน <u>สุกี้ยากี้</u> มาก เพราะรสชาติเผ็ดเปรี้ยว	ญี่ปุ่น
๑๐	ปิ่นโต	คุณยายหิ้ว <u>ปิ่นโต</u> ไปวัดทุกวันพระ	โปรตุเกส

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมีหลายระดับ การมีความรู้เกี่ยวกับระดับภาษา จะช่วยให้สามารถพูดและเขียนภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับบุคคล โอกาส กาลเทศะ และบรรลุผลตามจุดประสงค์ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

๓. สาระการเรียนรู้

- ระดับภาษา

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - ใช้ถ้อยคำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร ใช้ถ้อยคำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสารใช้ถ้อยคำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษา กับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <p>- บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- ใช้ถ้อยคำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำแถบประโยคมาให้นักเรียนอ่านและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาที่ใช้</p> <p>แถบประโยค</p> <p>- พ่อเวียนศิริระจนต้องเข้าโรงพยาบาล</p> <p>- กระจกจะไปหาคุณพ่อที่ต่างจังหวัด</p> <p>- <u>บิดา</u>ของนายวีระเสียชีวิตเมื่อวานนี้</p> <p>๒. ครูยกคำที่ขีดเส้นใต้มาตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : คำเหล่านี้มีความเหมือนหรือความแตกต่างกันอย่างไร</p> <p>๓. ครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างของคำที่ขีดเส้นใต้</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันอ่านประโยคที่ครูกำหนดแล้วสังเกตการใช้ภาษาในประโยค</p> <p>แถบประโยค</p> <p>- พ่อเวียนศิริระจนต้องเข้าโรงพยาบาล</p> <p>- กระจกจะไปหาคุณพ่อที่ต่างจังหวัด</p> <p>- <u>บิดา</u>ของนายวีระเสียชีวิตเมื่อวานนี้</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : เหมือนกันเพราะคำทั้ง ๓ คำนี้มีความหมายเดียวกัน</p> <p>- นักเรียน : ต่างกัน เพราะคำแต่ละคำเขียนไม่เหมือนกัน และมีความสุภาพต่างกัน</p> <p>๓. นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำที่ขีดเส้นใต้</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. แถบประโยค</p>	<p>- การวิเคราะห์ระดับภาษา</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการวิเคราะห์ระดับภาษา</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการวิเคราะห์ระดับภาษา</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>๔. จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาพร้อม แจ้งให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้จะเรียน เรื่อง “ระดับของภาษา”</p>				
	<p>(ขั้นสอน ๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูคำถามดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนทราบหรือไม่ว่าระดับภาษา คืออะไร</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนศึกษาความหมายและ ลักษณะของภาษาจากใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดสรุป เกี่ยวกับลักษณะของภาษาแต่ละระดับ</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนาและตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ระดับภาษา คือ ภาษาที่มีการ สื่อสารอย่างมีระดับ</p> <p>๒. นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ เรื่อง ระดับ ภาษา โดยใช้ใบความรู้ที่ ๙ ประกอบ การเรียนรู้ และอภิปรายว่า “ทำไมจึงแบ่ง ภาษาเป็น ๓ ระดับ”</p> <p>๓. ตัวแทนแต่ละกลุ่มพูดสรุปลักษณะของ ภาษาทั้ง ๓ ระดับ</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๙ ระดับภาษา</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)																														
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน																																	
	<p>๔. จากนั้น ครูอธิบายขยายความและสรุปเพิ่มเติม และยกตัวอย่างคำในภาษาระดับต่าง ๆ เช่น</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="3">ตัวอย่างคำในระดับภาษาต่าง ๆ</th> </tr> <tr> <th>ไม่เป็นทางการ</th> <th>กึ่งทางการ</th> <th>ทางการ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>พ่อ</td> <td>คุณพ่อ</td> <td>บิดา</td> </tr> <tr> <td>ใบรับรอง</td> <td>ใบรับรอง</td> <td>หนังสือรับรอง</td> </tr> <tr> <td>ใบขับขี่</td> <td>ใบขับขี่</td> <td>ใบอนุญาตขับขี่</td> </tr> </tbody> </table>	ตัวอย่างคำในระดับภาษาต่าง ๆ			ไม่เป็นทางการ	กึ่งทางการ	ทางการ	พ่อ	คุณพ่อ	บิดา	ใบรับรอง	ใบรับรอง	หนังสือรับรอง	ใบขับขี่	ใบขับขี่	ใบอนุญาตขับขี่	<p>๔. นักเรียนฟังครูพูดสรุปเพิ่มเติมและร่วมสนทนากับครู และดูตัวอย่างของภาษาแต่ละระดับจากตารางที่ครูนำเสนอ</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="3">ตัวอย่างคำในระดับภาษาต่าง ๆ</th> </tr> <tr> <th>ไม่เป็นทางการ</th> <th>กึ่งทางการ</th> <th>ทางการ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>พ่อ</td> <td>คุณพ่อ</td> <td>บิดา</td> </tr> <tr> <td>ใบรับรอง</td> <td>ใบรับรอง</td> <td>หนังสือรับรอง</td> </tr> <tr> <td>ใบขับขี่</td> <td>ใบขับขี่</td> <td>ใบอนุญาตขับขี่</td> </tr> </tbody> </table>	ตัวอย่างคำในระดับภาษาต่าง ๆ			ไม่เป็นทางการ	กึ่งทางการ	ทางการ	พ่อ	คุณพ่อ	บิดา	ใบรับรอง	ใบรับรอง	หนังสือรับรอง	ใบขับขี่	ใบขับขี่	ใบอนุญาตขับขี่			
ตัวอย่างคำในระดับภาษาต่าง ๆ																																			
ไม่เป็นทางการ	กึ่งทางการ	ทางการ																																	
พ่อ	คุณพ่อ	บิดา																																	
ใบรับรอง	ใบรับรอง	หนังสือรับรอง																																	
ใบขับขี่	ใบขับขี่	ใบอนุญาตขับขี่																																	
ตัวอย่างคำในระดับภาษาต่าง ๆ																																			
ไม่เป็นทางการ	กึ่งทางการ	ทางการ																																	
พ่อ	คุณพ่อ	บิดา																																	
ใบรับรอง	ใบรับรอง	หนังสือรับรอง																																	
ใบขับขี่	ใบขับขี่	ใบอนุญาตขับขี่																																	
	<p>๕. ครูสรุประดับภาษาให้นักเรียนฟังอีกครั้งเพื่อเข้าใจตรงกัน</p>	<p>๕. นักเรียนร่วมกันสรุประดับภาษากับครูเพื่อเข้าใจตรงกัน</p>																																	
<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๙ เรื่อง การวิเคราะห์ระดับภาษา</p> <p>๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและให้คำแนะนำในการทำงาน</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๙ เรื่อง การวิเคราะห์ระดับภาษา</p> <p>๒. นักเรียนขอคำแนะนำจากครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงการวิเคราะห์ระดับภาษา</p>	<p>- ใบงานที่ ๙ การวิเคราะห์ระดับภาษา</p>																																	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา (๑)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน	๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ ๙ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง			
	ขั้นสรุป (๑๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนสรุปความรู้เรื่อง ระดับภาษา เป็นแผนภาพความคิด ๒. ครูสุ่มนักเรียน ๑ - ๒ กลุ่ม ออกมา นำเสนอการสรุปความรู้ และประเมินการสรุปความรู้ของนักเรียน	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปความรู้เรื่อง ระดับภาษา เป็นแผนภาพความคิด ๒. นักเรียน ๑ - ๒ กลุ่ม ออกมานำเสนอการสรุปความรู้ จากนั้นนักเรียนร่วมกันประเมินการสรุปความรู้ของตนเอง	๑. สื่อ PPT ๒. แผนภาพความคิดสรุปเรื่องระดับภาษา		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา
- ๒) ใบงานที่ ๙ เรื่อง การวิเคราะห์ระดับภาษา
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ระดับภาษา (๑)
- ๔) บัตรคำระดับภาษา
- ๕) ตารางจำแนกระดับภาษา
- ๖) แผนภาพความคิดสรุปความรู้เรื่อง ระดับภาษา

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๙ เรื่อง การวิเคราะห์ระดับภาษา

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับ	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา	- ประเมินการจำแนกคำและข้อความตามระดับภาษา	- แบบประเมินการจำแนกคำและข้อความตามระดับภาษา	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ใช้ถ้อยคำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	- ประเมินจากการใช้คำในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสารใช้ถ้อยคำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)	- ประเมินการสื่อสารโดยใช้ระดับภาษาให้ถูกต้องกับบุคคลและกาลเทศะ	- แบบประเมินการสื่อสารโดยใช้ระดับภาษาให้ถูกต้องกับบุคคลและกาลเทศะ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับภาษา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาทั้งหมด	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาเป็นเพียงบางส่วน	ใช้คำพูดไม่ถูกต้องตามระดับภาษา
๒. ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับบุคคล	- ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุน้อยกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุมากกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุเท่ากัน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๓. ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะเป็นส่วนใหญ่	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะเป็นเพียงบางส่วน	ใช้ภาษาในการสื่อสารไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ
๔. การจำแนกระดับของภาษา	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้องทั้ง ๑๐ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้อง ๘-๙ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้อง ๖-๗ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้องเพียง ๑-๕ ข้อ
๕. มีมารยาทในการสื่อสาร	- ใช้ถ้อยคำสุภาพ - น้ำเสียงสุภาพนุ่มนวล - มีกิริยาที่เรียบร้อย	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินเรื่อง การใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับภาษา
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม								
		ความถูกต้อง				ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับบุคคล				ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ				การจำแนกระดับของภาษา					มีมารยาทในการสื่อสาร							
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐			

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี
 คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของระดับภาษา

ระดับภาษา เป็นการแบ่งภาษาออกเป็นระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของการใช้ภาษากับบุคคลและกาลเทศะ ซึ่งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากผู้ที่จะต้องใช้คำนึงถึงการให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ กาลเทศะ สภาวะแวดล้อม และสัมพันธภาพระหว่างบุคคลแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอีกประการหนึ่ง คือ ระดับภาษา ซึ่งอาจแบ่งภาษาเป็นระดับต่าง ๆ ได้หลายลักษณะเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๑. ภาษาระดับทางการ เป็นภาษาที่มีแบบแผน การใช้ภาษาระดับทางการส่วนใหญ่พบในการประชุมที่มีพิธีขึ้นไป การติดต่อกับทางราชการ หรือในตำราวิชาการ

๒. ภาษาระดับกึ่งทางการ เป็นภาษาที่ลดความเป็นทางการลงมา เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

๓. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ เป็นภาษาที่ใช้ในกลุ่มบุคคล เช่น กลุ่มเพื่อนสนิท ครอบครัว ชมรม หรือเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งทางสังคม

ตัวอย่างการใช้ภาษาระดับต่าง ๆ

๑. ภาษาระดับทางการ

- น้ำเป็นส่วนประกอบที่มีปริมาณมากที่สุดในร่างกายมนุษย์
- ปลาจัดเป็นสัตว์เลือดเย็นที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ บางชนิดมีเกล็ดบางชนิดไม่มีเกล็ด
- ป่าที่อุดมสมบูรณ์คือป่าที่มีพันธุ์ไม้หลากหลายชนิดและมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่จำนวนมาก

๒. ระดับกึ่งทางการ

- ฉันมีขนมมากมายมาให้พวกเธอได้กิน
- คนที่คิดโกงบ้านเมืองย่อมได้รับเวรกรรมที่ตนเองทำไว้
- สังคมไทยไม่เจริญเพราะมีคนเห็นแก่ตัว

๓. ระดับไม่เป็นทางการ

- การปลุกกล้วยเป็นเรื่องกล้วย ๆ ที่ใครต่อใครก็สามารถทำได้
- การกินน้ำมีประโยชน์มากเลย แต่ถ้ากินที่ไม่มีคุณภาพก็เป็นผลเสียมากกว่าผลดี
- ยายคนนี้นิสัยซึ้งกุ่มแบ่งของให้เพื่อน ๆ เลย ทั้ง ๆ ที่มีของเยอะแยะเต็มไปหมด
- เธอแกงฉันอีกแล้วนะ ทำแบบนี้ไม่แฟร์สำหรับฉันเลย

ใบงานที่ ๙ เรื่อง การวิเคราะห์ระดับภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในกรอบสี่เหลี่ยม จากนั้นวิเคราะห์ว่าเป็นภาษาระดับใด

๑. อวกาศ คือ ความว่างเปล่าที่มีอยู่ระหว่างวัตถุท้องฟ้า รวมถึงโลก อวกาศมิได้ว่างเปล่าอย่างสิ้นเชิง แต่ประกอบด้วยสุญญากาศแข็งที่ประกอบด้วยอนุภาคความหนาแน่นต่ำ

- ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๒. วันนี้ฉันจะไปเยี่ยมยายที่บ้านนอก กว่าจะออกจาก กทม. ได้นั้น รถติดแทบแย่ แต่สุดท้ายก็ออกมาจากเมืองกรุงได้ ซึ่งตลอดการเดินทางนั่งรถจนเมื่อยหลังไปหมด

- ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๓. วงสนทนาของชาวบ้านในชุมชนนี้ ได้กล่าวถึงเรื่อง ความสามัคคี โดยมีข้อสรุปว่า ทุกคนในหมู่บ้านจะต้องร่วมมือร่วมใจทำความสะอาดบริเวณทางเข้าหน้าหมู่บ้านทุกสิ้นเดือน

- ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๔. ป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ คือ ป่าที่มีพันธุ์ไม้หลากหลายชนิด และมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่จำนวนมาก เช่น ป่าอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ป่าอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เป็นต้น

- ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๕. การกินน้ำมีประโยชน์มาก ๆ เลย แต่ถ้าหากพวกเรากินแต่น้ำที่ไม่มีคุณภาพ ก็จะเป็นผลเสียมากกว่าผลดีเสียอีก

- ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๙ เรื่อง การวิเคราะห์ระดับภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ระดับภาษา (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในกรอบสี่เหลี่ยม จากนั้นวิเคราะห์ว่าเป็นภาษาระดับใด

๑. อวกาศ คือ ความว่างเปล่าที่มีอยู่ระหว่างวัตถุท้องฟ้า รวมถึงโลก อวกาศมิได้ว่างเปล่าอย่างสิ้นเชิง แต่ประกอบด้วยสุญญากาศแข็งที่ประกอบด้วยอนุภาคความหนาแน่นต่ำ

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๒. วันนี้ฉันจะไปเยี่ยมยายที่บ้านนอก กว่าจะออกจาก กทม. ได้นั้น รถติดแทบแย่ แต่สุดท้ายก็ออกมาจากเมืองกรุงได้ ซึ่งตลอดการเดินทางนั่งรถจนเมื่อยหลังไปหมด

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๓. วงสนทนาของชาวบ้านในชุมชนนี้ ได้กล่าวถึงเรื่อง ความสามัคคี โดยมีข้อสรุปว่า ทุกคนในหมู่บ้านจะต้องร่วมมือร่วมใจทำความสะอาดบริเวณทางเข้าหน้าหมู่บ้านทุกสิ้นเดือน

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๔. ป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ คือ ป่าที่มีพันธุ์ไม้หลากหลายชนิด และมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่จำนวนมาก เช่น ป่าอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ป่าอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เป็นต้น

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๕. การกินน้ำมีประโยชน์มาก ๆ เลย แต่ถ้าหากพวกเรากินแต่น้ำที่ไม่มีคุณภาพ ก็จะเป็นผลเสียมากกว่าผลดีเสียอีกนะ

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมีหลายระดับ การมีความรู้เกี่ยวกับระดับภาษา จะช่วยให้สามารถพูดและเขียนภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับบุคคล โอกาส กาลเทศะ และบรรลุผลตามจุดประสงค์ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

๓. สาระการเรียนรู้

- ระดับภาษา

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - ใช้ถ้อยคำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร ใช้ถ้อยคำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร ใช้ถ้อยคำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษา กับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <p>- บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- ใช้ถ้อยคำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนเรื่อง ระดับภาษา โดยชั้น สไลด์ให้นักเรียนดูบนหน้าจอ และตั้งคำถามชวนคิดว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนจำเรื่อง ระดับภาษา ที่เรียนมาในช่วงที่แล้วหรือไม่ ใครจำได้ บอกครูและเพื่อน ๆ ได้หรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูถามคำถามต่อไปนี้ว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า การใช้ภาษาสื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ เพราะอะไร</p> <p>๓. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และแจ้งว่าวันนี้จะเรียนเรื่อง “ระดับภาษา”</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบความหมายของระดับภาษาว่ามีความหมายอย่างไร</p> <p>- นักเรียน : ระดับภาษา คือ การแบ่งภาษาออกเป็นระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของการใช้ภาษากับบุคคลและกาลเทศะ</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันค้นหาคำตอบ</p> <p>- นักเรียน : เป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการแสดงถึงความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล และยังเป็นการแสดงความเคารพต่อผู้อื่นอีกด้วย</p> <p>๓. นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระดับภาษา และเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p>	<p>- การวิเคราะห์ระดับภาษา</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการวิเคราะห์ระดับภาษา</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการวิเคราะห์ระดับภาษา</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>(ขั้นสอน ๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงนักเรียนว่า เมื่อได้ทบทวนเรื่องระดับภาษาแล้ว ครูจะขอทดสอบนักเรียนเป็นกลุ่ม ด้วยการทำกิจกรรม ถูก หรือ ผิด ครูกำหนดแถบประโยคมาให้ ๕ ประโยค ดังนี้</p> <p>❶ น้ำมีสถานะเป็นของเหลว (ภาษาระดับไม่เป็นทางการ)</p> <p>❷ แม่มักจะรักลูกชายมากกว่าลูกสาว (ภาษาระดับทางการ)</p> <p>❸ ยายปวดกบาลกับเด็กที่ดื้อชน (ภาษาระดับไม่เป็นทางการ)</p> <p>❹ พืชชาภรณ์ไปขอใบรับรองแพทย์เพื่อเป็นหลักฐานรับรองการลาป่วย (ภาษาระดับทางการ)</p> <p>❺ ฉันไม่ชอบทานส้มเพราะมีรสเปรี้ยว (ภาษาระดับกึ่งทางการ)</p> <p>จากนั้น ครูเฉลยคำตอบและให้นักเรียนตรวจสอบคำตอบไปพร้อมกัน</p>	<p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มปรึกษากัน เพื่อหาคำตอบ และตัวแทนกลุ่มยกแผ่นป้าย ☒ ถ้าคิดว่าข้อนั้นกล่าวถูกต้อง และยกแผ่นป้าย ☐ ถ้าคิดว่าข้อนั้นกล่าวผิด</p> <p>เฉลยคำตอบ คือ</p> <p>❶ น้ำมีสถานะเป็นของเหลว (ภาษาระดับไม่เป็นทางการ) ☐</p> <p>❷ แม่มักจะรักลูกชายมากกว่าลูกสาว (ภาษาระดับทางการ) ☐</p> <p>❸ ยายปวดกบาลกับเด็กที่ดื้อชน (ภาษาระดับไม่เป็นทางการ) ☒</p> <p>❹ พืชชาภรณ์ไปขอใบรับรองแพทย์เพื่อเป็นหลักฐานรับรองการลาป่วย (ภาษาระดับทางการ) ☒</p> <p>❺ ฉันไม่ชอบทานส้มเพราะมีรสเปรี้ยว (ภาษาระดับกึ่งทางการ) ☒</p> <p>นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบคำตอบไปพร้อมกัน</p>	- ใบความรู้ที่ ๑๐ ระดับภาษา		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)

หน่วยที่ ๑๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๒. ครูนำบทสนทนา จำนวน ๓ เรื่อง มาให้นักเรียนได้ศึกษาและอ่านพร้อมกัน ดังนี้</p> <p>บทสนทนาที่ ๑ ณ บ้านของพลอยใส พี่สาว : พลอยใสเอาผลไม้มาให้พี่หน่อยดิ พี่จะได้ล้างไว้กินตอนค่ำ พลอยใส : ได้จ๊ะพี่ เดี่ยวเค้าจะช่วยพี่ล้างผลไม้嘛 พี่สาว : ล้างผลไม้เสร็จก็ล้างผักต่อเลยนะ พลอยใส : ได้จ้ะ</p> <p>บทสนทนาที่ ๒ ณ โรงเรียน พลอยใส : สวัสดีค่ะคุณครู มีอะไรให้หนูช่วยเหลือไหมคะ ครู : ขอบคุณค่ะ ถ้าเช่นนั้นพลอยใสช่วยครูจัดหนังสือให้เป็นระเบียบบนะคะ พลอยใส : ได้ค่ะ เดี่ยวหนูช่วยคุณครูจัดหนังสือนะคะ</p>	<p>๒. นักเรียนศึกษาบทสนทนาและร่วมกันวิเคราะห์ไปพร้อมกับครู</p> <p>บทสนทนาที่ ๑ ณ บ้านของพลอยใส พี่สาว : พลอยใสเอาผลไม้มาให้พี่หน่อยดิ พี่จะได้ล้างไว้กินตอนค่ำ พลอยใส : ได้จ๊ะพี่ เดี่ยวเค้าจะช่วยพี่ล้างผลไม้嘛 พี่สาว : ล้างผลไม้เสร็จก็ล้างผักต่อเลยนะ พลอยใส : ได้จ้ะ</p> <p>บทสนทนาที่ ๒ ณ โรงเรียน พลอยใส : สวัสดีค่ะคุณครู มีอะไรให้หนูช่วยเหลือไหมคะ ครู : ขอบคุณค่ะ ถ้าเช่นนั้นพลอยใสช่วยครูจัดหนังสือให้เป็นระเบียบบนะคะ พลอยใส : ได้ค่ะ เดี่ยวหนูช่วยคุณครูจัดหนังสือนะคะ</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>บทสนทนาที่ ๓ ณ ที่ว่าการอำเภอ</p> <p>พลอยใส : สวัสดีค่ะ หนูนำหนังสือราชการมาเสนอต่อทางอำเภอค่ะ</p> <p>เจ้าหน้าที่ : เป็นหนังสือเรื่องอะไรหรือคะ</p> <p>พลอยใส : เป็นการประสานความร่วมมือระหว่างสถานักเรียนกับฝ่ายปกครองของอำเภอค่ะ</p> <p>เจ้าหน้าที่ : ขอขอบคุณค่ะ</p> <p>๓. จากนั้น ครูพานักเรียนวิเคราะห์การใช้ภาษา ตั้งแต่บทสนทนาที่ ๑ - ๓ ว่ามีการใช้ระดับภาษาอย่างไรบ้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ การใช้ภาษาในบทสนทนาที่ ๑ เป็นการใช้ภาษาระดับไม่เป็นทางการ เพราะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลในครอบครัว คือ พี่สาวกับพลอยใส ☛ การใช้ภาษาในบทสนทนาที่ ๒ เป็นการใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ เพราะเป็นการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งครูมีความเป็นอาวุโสกว่า 	<p>บทสนทนาที่ ๓ ณ ที่ว่าการอำเภอ</p> <p>พลอยใส : สวัสดีค่ะ หนูนำหนังสือราชการมาเสนอต่อทางอำเภอค่ะ</p> <p>เจ้าหน้าที่ : เป็นหนังสือเรื่องอะไรหรือคะ</p> <p>พลอยใส : เป็นการประสานความร่วมมือระหว่างสถานักเรียนกับฝ่ายปกครองของอำเภอค่ะ</p> <p>เจ้าหน้าที่ : ขอขอบคุณค่ะ</p> <p>๓. ในขั้นนี้ นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์การใช้ภาษาของบทสนทนาที่ ๑ - ๓ พร้อมกัน</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)

หน่วยที่ ๑๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>☛ การใช้ภาษาในบทสนทนาที่ ๓ เป็นการใช้ภาษาระดับทางการ เพราะเป็นการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานราชการซึ่งจะต้องใช้ภาษาระดับทางการ</p> <p>๔. ครูแสดงความคิดเห็นสรุปท้ายเกี่ยวกับหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการ เพื่อเข้าใจตรงกัน</p>	<p>๔. นักเรียนจดบันทึกประเด็นสำคัญเกี่ยวกับหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการ</p>			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)</p> <p>๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและให้คำแนะนำในการทำงาน</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)</p> <p>๒. นักเรียนทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ ๑๐ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง</p>	- ใบงานที่ ๑๐ ระดับภาษา		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาล้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามนำสรุป ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำความรู้เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : พูดและเขียนสื่อสารภาษาไทย ได้ถูกต้องเหมาะสมกับสัมพันธภาพของบุคคล โอกาส กาลเทศะและสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายของผู้ส่งสารและผู้รับสาร</p>	<p>๑. สื่อ PPT</p> <p>๒. คำถาม</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา
- ๒) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ระดับภาษา (๒)
- ๔) เกมจำแนกระดับภาษา
- ๕) บัตรคำ

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- การทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับ	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา	- ประเมินการจำแนกคำและข้อความตามระดับภาษา	- แบบประเมินการจำแนกคำและข้อความตามระดับภาษา	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ใช้ถ้อยคำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	- ประเมินจากการใช้คำในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสารใช้ถ้อยคำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)	- ประเมินการสื่อสารโดยใช้ระดับภาษาให้ถูกต้องกับบุคคลและกาลเทศะ	- แบบประเมินการสื่อสารโดยใช้ระดับภาษาให้ถูกต้องกับบุคคลและกาลเทศะ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง การใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับภาษา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาทั้งหมด	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาเป็นเพียงบางส่วน	ใช้คำพูดไม่ถูกต้องตามระดับภาษา
๒. ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับบุคคล	- ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุน้อยกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุมากกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุเท่ากัน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๓. ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะเป็นส่วนใหญ่	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะเป็นเพียงบางส่วน	ใช้ภาษาในการสื่อสารไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ
๔. การจำแนก ระดับของภาษา	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้องทั้ง ๑๐ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้อง ๘-๙ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้อง ๖-๗ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้องเพียง ๑-๕ ข้อ
๕. มีมารยาทในการสื่อสาร	- ใช้ถ้อยคำสุภาพ - น้ำเสียงสุภาพนุ่มนวล - มีกิริยาที่เรียบร้อย	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ระดับของภาษา

ภาษาเป็นระดับต่าง ๆ ได้หลายลักษณะเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๑. ภาษาระดับทางการ เป็นภาษาที่มีแบบแผน การใช้ภาษาระดับทางการส่วนใหญ่พบในการประชุมที่มีพิธีขึ้นไป การติดต่อกับทางราชการ หรือในตำราวิชาการ

๒. ภาษาระดับกึ่งทางการ เป็นภาษาที่ลดความเป็นทางการลงมา เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

๓. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ เป็นภาษาที่ใช้ในกลุ่มบุคคล เช่น กลุ่มเพื่อนสนิท ครอบครัว ชมรม หรือเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งทางสังคม

การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

๑. การใช้ภาษาระดับทางการและระดับกึ่งทางการ

คำสรรพนามที่ใช้แทนตนเอง (สรรพนามบุรุษที่ ๑) มักใช้ กระผม ผม ดิฉัน ข้าพเจ้า คำสรรพนามที่ใช้แทนผู้รับสาร (สรรพนามบุรุษที่ ๒) มักจะใช้ ท่าน ท่านทั้งหลาย ส่วนภาษาระดับที่ไม่เป็นทางการและระดับกันเอง ผู้ส่งสารจะใช้สรรพนาม ผม ฉัน ดิฉัน กัน เรา หมู่ ฯลฯ หรืออาจใช้คำนามแทน เช่น นิด ครู หมอ แม่ พ่อ พี่ ป้า ฯลฯ

๒. การใช้คำนามในการสื่อสาร

คำนามหลายคำ ใช้ภาษาระดับที่ต่างกันออกไป เช่น

โรงจํานำ	>	สถานธนานุเคราะห์
โรงพัก	>	สถานีตำรวจ
หมู	>	สุกร

๓. การใช้คำกริยาในบทสนทนา

คำกริยาที่แสดงระดับภาษาต่างๆอย่างเห็นได้ชัด เช่น ตาย อาจใช้ ถึงแก่กรรม เสีย ล้มกิน อาจใช้ รับประทาน บริโภค

๔. การใช้คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์บางคำใช้คำขยายกริยา มักใช้ในระดับภาษาที่ไม่เป็นทางการและระดับกันเอง เช่น เปรี๊ยะจืด เย็นเจี๊ยะ วิ่งเต็มเหยียด ฟาดเต็มเหนี่ยว เยอะแยะ ภาษาระดับทางการขึ้น มีใช้บ้าง เช่น เป็นอันมาก มาก

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคที่เป็นภาษาระดับไม่เป็นทางการให้เป็นภาษาระดับทางการ

ข้อ	ระดับภาษา	ประโยค
๑	ไม่เป็นทางการ	ชาวบ้านเลี้ยงหมูเพื่อไว้ขาย
	ทางการ
๒	ไม่เป็นทางการ	วันนี้ เวลา ๑๕.๓๐ น. จะเผาศพคุณตาของฉัน
	ทางการ
๓	ไม่เป็นทางการ	พ่อของฉันขี่รถเครื่องไปทำงานทุกวัน
	ทางการ
๔	ไม่เป็นทางการ	เมื่อเจอด่านตรวจทุกคนที่ขับรถจะต้องแสดงใบขับขี่ทุกครั้ง
	ทางการ
๕	ไม่เป็นทางการ	เมื่อจดทะเบียนสมรสแล้วจึงเป็นสามีที่ถูกต้องตามกฎหมาย
	ทางการ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ระดับภาษา (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคที่เป็นภาษาระดับไม่เป็นทางการให้เป็นภาษาระดับทางการ

ข้อ	ระดับภาษา	ประโยค
๑	ไม่เป็นทางการ	ชาวบ้านเลี้ยงหมูเพื่อไว้ขาย
	ทางการ	ชาวชนบทเลี้ยงสุกรเพื่อไว้ค้าขาย
๒	ไม่เป็นทางการ	วันนี้ เวลา ๑๕.๓๐ น. จะเผาศพคุณตาของฉัน
	ทางการ	วันนี้ เวลา ๑๕.๓๐ น. จะทำพิธีฌาปนกิจคุณตาของฉัน
๓	ไม่เป็นทางการ	พ่อของฉันขี่รถเครื่องไปทำงานทุกวัน
	ทางการ	พ่อของฉันขี่รถจักรยานยนต์ไปทำงานทุกวัน
๔	ไม่เป็นทางการ	เมื่อเจอด่านตรวจทุกคนที่ขับรถจะต้องแสดงใบขับขี่ทุกครั้ง
	ทางการ	เมื่อเจอด่านตรวจทุกคนที่ขับรถจะต้องแสดงใบอนุญาตขับขี่ทุกครั้ง
๕	ไม่เป็นทางการ	เมื่อจดทะเบียนสมรสแล้วจึงเป็นสามีเมียที่ถูกต้องตามกฎหมาย
	ทางการ	เมื่อจดทะเบียนสมรสแล้วจึงเป็นสามีภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ทบทวนคำอุทาน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓	เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำอุทาน เป็นคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง แต่แสดงอารมณ์ของผู้กล่าวหรือเสริมคำในการพูดจากัน ผู้พูดควรใช้คำอุทาน ให้ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้ประโยค หรือข้อความมีความชัดเจนในด้านของอารมณ์และความรู้สึก อีกทั้งยังสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนมากขึ้น และปรับใช้ในชีวิตจริงได้เหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

- คำอุทาน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกลักษณะของคำอุทานได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - ใช้คำอุทานในการสื่อสารได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกประโยชน์ของการใช้คำอุทานในการสื่อสาร

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำเชื่อม โดยสามารถนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ทบทวนคำอุทาน

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำเชื่อม โดยสามารถนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑) <p>ด้านความรู้ ความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกลักษณะของคำอุทานได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำอุทานในการสื่อสารได้ <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกประโยชน์ของการใช้คำอุทานในการสื่อสาร <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูทบทวนเรื่อง คำอุทาน ด้วยการใช้คำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ครู : คำอุทานคืออะไร นักเรียนบอกได้หรือไม่ อย่างไร - ครู : ทำไมเราต้องเรียนรู้เรื่อง คำอุทาน ครู : นักเรียนคิดว่า ในหนึ่งวันตนเองอุทานกี่ครั้ง จำได้หรือไม่ อย่างไร ครู : ถ้าเราไม่ใช้คำอุทานในการแสดงอารมณ์ความรู้สึก เราสามารถใช้คำอื่นได้หรือไม่ เพราะอะไร <p>๒. จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาพร้อมแจ้งให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้จะเรียนเรื่อง“คำอุทาน”</p>	<p>นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : คำอุทาน คือ คำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้อุทาน - นักเรียน : เพราะจะได้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้คำอุทานในการสื่อสารอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง - นักเรียน : จำไม่ได้ แต่อาจมากกว่า ๒ ครั้ง - นักเรียน : ตอบตามความคิดของตนเอง บางคนอาจตอบว่า <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีคำอื่นมาใช้แทน จะต้องใช้คำอุทานเท่านั้น - บางคนอาจตอบว่า ไม่ต้องอุทานก็ได้ 	<ol style="list-style-type: none"> สื่อ PPT คำถาม 	<ul style="list-style-type: none"> - การแต่งประโยคโดยใช้คำอุทานในการสื่อสารอารมณ์ 	<p>วิธีวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ประเมินการใช้คำอุทานในการสื่อสาร <p>เครื่องมือวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน แบบประเมินเรื่องคำอุทาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ทบทวนคำอุทาน

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>(ขั้นสอน ๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูนำเสนอเรื่อง คำอุทาน ในสไลด์ให้นักเรียนฟังและสนทนาร่วมกันกับครูด้วย “คำอุทาน” คือคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น สะเทือนใจ ตกใจ ดีใจ ประหลาดใจ สงสาร เจ็บปวด เป็นต้น คำอุทานมักปรากฏหน้าประโยค ในการเขียนมักมีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับหลังคำอุทานนั้น</p> <p>๒. ครูนำเสนอประโยคที่มีคำอุทาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โถ ! เจ้าเขี้ยวเงินไม่น่าตายเลย - ว้าย ! ช่วยด้วย - โธ่ ! ไม่น่าเป็นเช่นนั้นเลย - ไชโย ! ฉันทสอบได้ที่หนึ่งแล้ว - โอ้โฮ ! แต่งตัวสวยจัง - ตายจริง ! ลืมแว่นตาอีกแล้ว - ตายละวา ! แย่แล้ว - เซอะ ! สอบได้แค่นี้เองหรอ - ทุเรศ ! พุดอะไรหยาบคายอย่างนั้น 	<p>๑. นักเรียนฟังครูอธิบายและร่วมสนทนาเกี่ยวกับคำอุทานไปพร้อม ๆ กัน</p> <p>๒. นักเรียนอ่านประโยค แล้วช่วยกันบอกว่าประโยคนั้น ๆ แสดงอารมณ์และความรู้สึกอย่างไรบ้าง</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๑๑ คำอุทานสื่อสารอารมณ์</p> <p>- แลกประโยคที่มีคำอุทาน</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ทบทวนคำอุทาน

หน่วยที่ ๑๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำอุทาน โดยครูกำหนดประโยคมา ๑๐ ประโยค แล้วให้นักเรียนแข่งขันกันยกธงเขียวตอบว่า เป็นคำอุทานแบบใด</p> <p>๔. ครูสรุปกิจกรรมและบอกประโยชน์ของการเล่นเกมคำอุทานว่า จะช่วยให้เราเข้าใจเกี่ยวกับคำอุทานสื่อสารอารมณ์ได้มากขึ้น</p> <p>๕. หลังจากนั้น ครูแจกบัตรคำอุทานให้กลุ่มละ ๒ คำ แล้วให้นักเรียนแข่งขันกันแต่งประโยคโดยใช้คำอุทาน และนำเสนอหน้าชั้นเรียน จากนั้นสรุปกิจกรรมร่วมกัน</p>	<p>๓. นักเรียนเล่นเกมคำอุทาน โดยแข่งกันยกธงเขียวว่า เป็นคำอุทานแบบใด</p> <p>๔. นักเรียนช่วยครูสรุปกิจกรรมและสนทนาถึงประโยชน์ของการเล่นเกมคำอุทาน</p> <p>๕. นักเรียนแข่งขันกันแต่งประโยคโดยใช้คำอุทาน และนำเสนอหน้าชั้นเรียน จากนั้นสรุปกิจกรรมร่วมกัน</p>	- บัตรคำอุทาน		
ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)	๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๑๑ เรื่อง การแต่งประโยคจากคำอุทานสื่อสารอารมณ์	๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๑๑ เรื่อง การแต่งประโยคจากคำอุทานสื่อสารอารมณ์	- ใบงานที่ ๑๑ การแต่งประโยค โดยใช้คำอุทานใน การสื่อสาร อารมณ์		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ทบทวนคำอุทาน

หน่วยที่ ๑๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ภาษาไทย ภาษาถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูดูแลการทำงานของนักเรียนและให้คำแนะนำในการทำงาน	๒. นักเรียนทำใบงานที่ ๑๑ เรื่อง ทบทวนคำอุทาน และหากไม่เข้าใจปรึกษาครูได้			
	๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน	๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ ๑๑ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ครูตั้งคำถามนำสรุป ดังนี้ - ครู : จากการเรียนเรื่อง คำอุทาน มีความพิเศษอย่างไร	นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ทำให้เราทราบว่าผู้พูดมีความรู้สึกอย่างไร เพื่อเราจะได้ปรับตัวได้ถูกต้อง	๑. สื่อ PPT ๒. คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์
- ๒) ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง การแต่งประโยคโดยใช้คำอุทานในการสื่อสารอารมณ์
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ทบทวนคำอุทาน
- ๔) เกมคำอุทาน
- ๕) บัตรคำ/แถบประโยค

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๑๑ เรื่อง การแต่งประโยคโดยใช้คำอุทานในการสื่อสารอารมณ์

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของคำอุทาน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ใช้คำอุทานในการสื่อสาร	- ประเมินการแต่งประโยคโดยใช้คำอุทาน	- แบบประเมินการแต่งประโยคโดยใช้คำอุทาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการใช้คำอุทานในการสื่อสาร	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำเชื่อม โดยสามารถนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการใช้คำอุทานในการสื่อสาร	- แบบประเมินการใช้คำอุทานในการสื่อสาร	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินเรื่อง คำอูทาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของคำอูทาน	บอกความหมาย ของคำอูทานได้ ถูกต้องทั้งหมดและ ครบถ้วน	บอกความหมาย ของคำอูทานได้ ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมาย ของคำอูทานได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกความหมาย ของคำอูทานไม่ ถูกต้อง
๒. การบอก ความรู้สึกของคำ อูทาน	บอกความรู้สึกของ คำอูทานได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	บอกความรู้สึกของ คำอูทานได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	บอกความรู้สึกของ คำอูทานได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	บอกความรู้สึกของ คำอูทานได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๒ ข้อ
๓. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำอูทานได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำอูทานได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำอูทานได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำอูทานได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๔. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๕ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๐ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๕ นาที
๕. บอกประโยชน์ ของการเรียนรู้เรื่อง คำอูทาน	บอกประโยชน์ของ การเรียนรู้เรื่องคำ อูทานได้ถูกต้อง	-	-	บอกประโยชน์ของ การเรียนรู้เรื่องคำ อูทานไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินเรื่อง คำอุทธรณ์

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม						
		บอกความหมายของคำอุทธรณ์				การบอกความรู้สึกรู้สึกของคำอุทธรณ์				การแต่งประโยค				ส่งงานตรงเวลา					บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำอุทธรณ์					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี
- คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ทบทวนคำอุทาน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของคำอุทาน

คำอุทาน คือคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น สะเทือนใจ ตกใจ ดีใจ ประหลาดใจ สงสาร เจ็บปวด เป็นต้น คำอุทานมักปรากฏหน้าประโยค ในการเขียนมักมีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับหลังคำอุทานนั้น เช่น

- โถ ! เจ้าเขี้ยวเงินไม่น่าตายเลย
- ว้าย ! ช่วยด้วย
- โธ่ ! ไม่น่าเป็นเช่นนั้นเลย
- ไชโย ! ฉันทสอบได้ที่หนึ่งแล้ว
- โอ้โฮ ! แต่งตัวสวยจัง
- ตายจริง ! ลืมแว่นตาอีกแล้ว
- ตายละวา ! แย่แล้ว
- เซอะ ! สอบได้แค่นี้เองหรือ
- ทุเรศ ! พุดอะไรหยาบคายอย่างนั้น

คำอุทานไม่จัดเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค กล่าวคือ ไม่เป็นส่วนหนึ่งของนามวลีหรือกริยาวลี คำอุทานทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านรู้ว่าผู้พูดหรือผู้เขียนมีความรู้สึกอย่างไร ในการพิจารณาความหมายของคำอุทาน จึงต้องพิจารณาให้สัมพันธ์กับเนื้อความของประโยคที่ตามหลังคำอุทานนั้น ๆ

ที่มาของข้อมูล : หนังสือบรรทัดฐานภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง การแต่งประโยคโดยใช้คำอุทานในการสื่อสารอารมณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ทบทวนคำอุทาน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “แตงโม เจ้ามดแดงจอมขี้เกียจ” และคัดเลือกคำอุทาน
 จากเรื่องมา ๕ คำ แล้วแต่งประโยค

แตงโม เจ้ามดแดงจอมขี้เกียจ

ณ หนองน้ำกลางป่าใหญ่ เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นานาชนิด และข้างหนองน้ำนั้นเป็นที่
 อาศัยทำรังของมดแดงฝูงหนึ่งมานานแล้ว มดแดงฝูงนี้ มีการแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบทุกตัว
 ทั้งออกหาอาหาร ดูแลรักษาอาณาจักร รวมทั้งการเฝ้าเวรยามป้องกันภัยต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดแก่
 อาณาจักรมดแดง

“เจ้าแตงโม” เป็นทหารหน่วยรับเฝ้าระวังภัยหน้าหนองน้ำ ทุกวันไม่เคยได้ผลงูภัยกับผอง
 เพื่อน มันจึงเบื่อหน่ายในหน้าที่ของตนเองมาก จึงมักจะแอบงีบหลับเป็นประจำ

วันนี้เจ้าแตงโมไม่ได้ออกลาดตระเวนรอบหนองน้ำ เพราะเห็นว่าเหตุการณ์ปกติเช่นทุกวัน
 จึงแอบงีบหลับ โดยไม่เห็นว่าน้ำในหนองน้ำเริ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนปริ่มเกือบจะท่วมผืนดินอาณาจักร
 เพราะเกิดน้ำป่าไหลหลากลงมาจากภูเขาสูง

“เฮ้ย ! เจ้าแตงโม ตื่นเร็ว น้ำจะท่วมแล้ว รีบยกกั๊กกันขึ้นเร็ว” เพื่อนทหารมดตัวหนึ่ง
 มองเห็นจึงรีบบอก

“ฮือ !... โอ๊ะ!... เกือบแย่ไปแล้วซี” แตงโมตกใจตื่นรีบทำหน้าที่อย่างแข็งขัน

“นี่ ! แตงโม เจ้าแอบงีบหลับอีกแล้วนะ ช่างไม่มีความรับผิดชอบต่อเอาเสียเลย เกือบทำให้
 พวกเราเดือดร้อนกันแล้ว ถ้าน้ำท่วมขึ้นถึงอาณาจักรโดยไม่ทันได้ตั้งตัว จะเป็นอย่างไรเจ้าคิดดูสิ”
 เพื่อน ๆ ดุแตงโม

“เฮอะ ! เจ้าอย่าตกอกตกใจไปหน่อยเลย น่ารำคาญ น้ำก็ไม่ได้ท่วมซะหน่อย ฮึ่ม ! หลีกไป”
 เพื่อนมดแดงเห็นว่าตักเตือนไป เจ้าแตงโมก็ไม่เชื่อฟัง จึงนำเรื่องไปปรึกษานางพญามด

“ซิชะ ! เจ้าแตงโม เราต้องสั่งสอนมันให้รู้ว่าการไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองนั้น ไม่เพียงแต่
 ส่งผลเสียต่อตัวเองเท่านั้น ยังทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนอีกด้วย”

พวกมดจึงไปรายงานนางพญามด นางพญามดคิดจะสั่งสอนเจ้าแตงโมให้รู้สำนึก โดยให้จับเจ้า
 แตงโมซึ่งกำลังแอบงีบหลับอยู่ โยนลงไปในหนองน้ำทันที

“ช่วยด้วย ! พวกเรา น้ำท่วมแล้ว หนีเร็ว ช่วยด้วย! จะจมน้ำตายแล้ว” แดงโมตะเกียกตะกาย อยู่ในน้ำร้องตะโกนให้เพื่อนช่วย

“คราวนี้เจ้ารู้แล้วใช่ไหมว่าความเดือดร้อนจากการละทิ้งหน้าที่ของตนเองจะนำมาซึ่งภัยเช่นใด” นางพญามดพูดกับแดงโมหลังจากที่เหล่าทหารมดช่วยมันขึ้นมาจากหนองน้ำแล้ว

“ข้าขอโทษท่านนางพญา ข้าสำนึกผิดแล้ว ต่อไปข้าจะตั้งใจทำหน้าที่ให้ดีที่สุดครับ” แดงโมกล่าวอย่างสำนึกผิด ตั้งแต่นั้นมา แดงโมก็ไม่เคยงีบหลับในขณะที่เฝ้ายามอีกเลย

ข้อ	คำอุทาน	แต่งประโยค
๑
		บอกความรู้สึก.....
๒
		บอกความรู้สึก.....
๓
		บอกความรู้สึก.....
๔
		บอกความรู้สึก.....
๕
		บอกความรู้สึก.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบบางที่ ๑๑ เรื่อง การแต่งประโยคโดยใช้คำอุทานในการสื่อสารอารมณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ทบทวนคำอุทาน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “แตงโม เจ้ามดแดงจอมขี้เกียจ” และคัดเลือกคำอุทาน
 จากเรื่องมา ๕ คำ แล้วแต่งประโยค

ข้อ	คำอุทาน	แต่งประโยค
๑	ช่วยด้วย !	<u>ช่วยด้วย!</u> พวกเรา น้ำท่วมแล้ว หนีเร็ว
		บอกความรู้สึก ตกใจ (ขอความช่วยเหลือ)
๒	เฮอะ !	<u>เฮอะ!</u> เจ้าอย่าตกอกตกใจไปหน่อยเลย
		บอกความรู้สึก ไม่ชอบใจ
๓	เฮ้ย !	<u>เฮ้ย!</u> เจ้าแตงโม ตื่นเร็ว น้ำจะท่วมแล้ว
		บอกความรู้สึก ไม่พอใจ (ร้องสั่งให้ทำโดยเร็ว)
๔	ฮือ !	<u>ฮือ!</u> เกือบแย่ไปแล้วซี
		บอกความรู้สึก ไม่สบายใจ (รู้สึกกังวลใจ)
๕	นี่ !	<u>นี่!</u> แตงโม เจ้าแอบงีบหลับอีกแล้วนะ
		บอกความรู้สึก ไม่พอใจ (อารมณ์โมโห)

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ภาษาไทย ภาษาล้าน

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. การอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น					☐
๒. การเปรียบเทียบภาษาล้านต่าง ๆ					☐
๓. การวิเคราะห์คำภาษาต่างประเทศ					☐
๔. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง					☐
๕. การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่อง					☐
๖. การวิเคราะห์ระดับภาษา					☐
๗. การแต่งประโยคที่มีคำอุทาน					☐

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....